

استاد سیّد حسن ابطلحی

وظایف سالک الی اللہ

جلد دوم

وظایف سالک الی اللہ

جلد ۲

نوشتہ:

سید حسن ابٹھی

شناسنامه کتاب

نام کتاب: وظایف سالک الی الله (جلد دوم)
مولف: سید حسن ابیطحی
ناشر: سیمای دوست
تعداد صفحات: ۵۶۰
نوبت و تاریخ چاپ: اول / ۱۴۰۰
چاپخانه: افق
شمارگان: ۳۰۰۰
قطع: وزیری

شابک ۶- ۸۴- ۶۳۳۱- ۹۶۴- ۹۷۸

شابک دوره ۳- ۸۵- ۶۳۳۱- ۹۶۴- ۹۷۸

قیمت ۱۵۰۰۰ تومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَبَارَكَ

تَعَالَى الْعَرْشُ الْمُبَارَكُ وَالْكَرَامُ الْمُبَارَكُ وَالْمُسْتَظَرُّ الْمُبَارَكُ

«سورہ مبارکہ مریم»

آیات ۱-۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كهيعص ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ
نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَ
اشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي
خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ
لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ
امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ
رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
شَيْئًا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ
فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

برداشت از آیات ۱۱-۱

(قضیه حضرت زکریا)

سالک الی الله باید هر مقدار هم که ناراحت است، در مناجات با خدای تعالی با صدای بلند داد و فریاد دعا نکند و از ذکر خفی تا می تواند استفاده کند و باید بداند که هر مقدار پیر شده باشد، باز هم ممکن است خدای تعالی به او فرزندی عنایت بفرماید. چنان که به حضرت زکریا عنایت فرمود. و چون آن چه به قلب انسان در امور شخصی الهام می شود ممکن است با وسوسه اشتباه شود، باید انسان متوسل به نشانه واقعی از جانب خدای تعالی در الهاماتش بشود.

آیات ۱۵-۱۲

يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَ
حَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ
يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

برداشت از آیات ۱۵-۱۲

(قضیه حضرت یحیی)

سالک الی الله باید تقوی داشته باشد تا به مقامات عالیہ برسد. زیرا خدای تعالی به حضرت یحیی در کودکی نبوت و حکمت را داد و محبت او را در دل مردم انداخت و پاکی را به او عنایت فرمود. زیرا او با تقوی بود. یعنی در «عالم ذر» تعهد تقوی و زهد را با خدای تعالی بسته بود و خدا می دانست که او به این تعهد عمل می کند. لذا خدای تعالی او را در هر حال در دنیا و آخرت از همه بدیها سلامت نگه داشته بود و او جبار معصیتکاری طبق تعهدی که بسته بود، نبود.

آیات ۱۶-۳۶

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ نَفِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَ رَحْمَةً مِنَّا وَ كَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَ كُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَ هُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ فَكُلِي وَ اشْرَبِي وَ قَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَ مَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَ جَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَ جَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَ أَوْصَانِي

بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَ بَرًّا بِوَالِدَتِي وَ لَمْ
يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَ السَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَ يَوْمَ
أُمُوتُ وَ يَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ
الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ
سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَ إِنَّ
اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

برداشت از آیات ۳۶-۱۶

(قصه حضرت مریم)

سالک الی الله اگر دامنش را از بديها و فحشاء پاک نگه بدارد، خدای تعالی بهترین پاداش را به او عنایت می‌فرماید. چنان که حضرت مریم دامن خود را پاک نگه داشت و تقوی را پیشه کرد و همیشه با خدا مأنوس بود. اگر چه امتحان سختی را داد ولی خدای تعالی به او فرزند پاکی عنایت کرد که از کودکی حرف می‌زد، پیامبر خدا بود، خدای تعالی کتاب را به او عنایت فرموده بود، مقدمش مبارک بود، به معجزه او چشمه آب از زیر پای مریم بیرون آمد و درخت خشک خرما به او خرمای تازه داد و همین پسر که مسیح نام داشت از او و پاکی او در کودکی دفاع کرد و دین حضرت عیسی تا زمان بعثت حضرت رسول اکرم مردم را هدایت می‌کرد و دین خدا را به صاحب اصلیش پیامبر اسلام رساند و به نماز و روزه و زکات مقید بود و نیکوکاری را شعار خود قرار داده بود و بالاخره یک فرد بدبختی که جبار باشد، نبود و اگر سالکین الی الله بخصوص خانم‌ها بتوانند مانند حضرت مریم فقط خدمتگزار دستورات خدای تعالی باشند، خدای تعالی به آن‌ها لطف و عنایت خاص خواهد فرمود.

آیات ۴۱-۵۰

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ يَا اَبَتَ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا اَبَتَ اِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي اِهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا اَبَتَ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا اَبَتَ اِنِّي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبُ اَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا اِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَ اَهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي اِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَ اَعْتَزِّلُكُمْ وَ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَ اَدْعُوا رَبِّي عَسَى اَلَّا اَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَ هَبْنَا لَهُ اِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَ وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

برداشت از آیات ۴۱-۵۰

(قضیه حضرت ابراهیم)

سالک الی الله باید بکوشد امر به معروف و نهی از منکر را ترک نکند تا خدای تعالی او را از صدیقین قرار دهد چنان که درباره حضرت ابراهیم در قرآن می خوانیم که با مهربانی پدرش (یا عمویش) را نهی از منکر می کرد و او را به راه راست راهنمایی می نمود و از او می خواست که بندگی شیطان را نکند تا مبادی به عذاب

پروردگار مبتلا گردد.

سالک الی الله باید با شیطان و شیطان سیرتان زندگی نکند و تحت تأثیر آنها قرار نگیرند.

سالک الی الله باید اگر چه مورد تهدید دوستان و نزدیکانش قرار می گیرد برای آنها از خدا، طلب آمرزش کند و سلامتی آنها را از خدا بخواهد که اگر این چنین بود خدا به او برکت و رحمت عنایت می فرماید و راه امر به معروف و نهی از منکر را بهتر پیدا می کند.

آیات ۵۸-۵۱

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَ كَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾ وَ نَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ كَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَ كَانَ يُأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ وَ كَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَ رَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَ مِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَ مِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْرَائِيلَ وَ مِمَّنْ هَدَيْنَا وَ اجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَ بُكِيًّا ﴿٥٨﴾

برداشت از آیات ۵۸-۵۱

(دریافت نعمت الهی)

سالک الی الله باید اعمال و افکار خود را برای خدا خالص کند تا خدای تعالی با او مأنوس شود و نعمتهایش را به او عنایت کند.

سالک الی الله باید به وعده هایش دقیق عمل کند و اهل بیتش را به نماز و واجبات دینی و ادار نماید تا مورد رضایت پروردگار واقع گردد.

سالک الی الله باید در همه کار صداقت را شعار خود قرار دهد تا خدای تعالی او را به مقام بالائی برساند و او را در کنار انبیائی که خدا به آنها نعمت زندگی پاک عنایت فرموده قرار دهد.

آیات ۶۳-۵۹

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتٍ عَذْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

برداشت از آیات ۶۳-۵۹

(وظایف سالک الی الله)

سالک الی الله باید بکوشد به نماز اهمیت دهد و آن را ضایع نکند و بدون قید و شرط خواسته‌های دلش را انجام ندهد والا گمراهی خود را مشاهده خواهد کرد و اگر این چنین بود نمی‌تواند بسوی خدا حرکت کند مگر توبه کند و ایمان داشته باشد و مراحل سیر و سلوک را بگذراند تا خدای تعالی به وعده خود که برای این اشخاص بهشت جاودانی که در آن سخن و کار بیهوده‌ای نیست و در هر شبانه روز، رزق آنها آماده خواهد بود و او را وعده کرده، عملی نماید.

آیات ۷۶-۷۵

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا
رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ
شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَ يَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا
هُدًى وَ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ
مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

برداشت از آیات ۷۶-۷۵

(هدایت)

سالک الی الله باید بداند که اگر در راهی و یا کاری ضلالت و گمراهی را انتخاب کرد و فوراً جبران ننمود خدای تعالی او را به حال خود وامی گذارد و کارش به جای بسیار بدی می کشد ولی اگر محاسبه و مراقبت دقیقی داشته باشد و نگذارد در راهی به اشتباه برود خدا بر هدایتش می افزاید و عاقبتش به خیر می انجامد.

آیات ۸۳-۸۴

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ
أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُّ لَهُمْ عَذًّا ﴿٨٤﴾

برداشت از آیات ۸۳-۸۴

(گمراهی)

سالک الی الله باید بداند که اگر خدا انسان را به حال خود واگذارد شیطان او را تحریک می کند و به گمراهی بیشتری می کشاند.

آیه ۹۶

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ

وُدًّا ﴿٩٦﴾

برداشت از آیه ۹۶

(محبت)

سالک الی الله اگر ایمان و عمل صالح داشته باشد محبتش را خدای تعالی در دلهای مردم قرار می دهد.

آیات ۳۶-۹

«سوره مبارکه طه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِنُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَا مُوسَى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّي زَیْرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَاشْرِكْهُ

فِي أَمْرِي (۳۲) كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا (۳۳) وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا (۳۴)
إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (۳۵) قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا
مُوسَى (۳۶)

برداشت از آیات ۳۶-۹

(قضیه حضرت موسی)

سالک الی الله باید بکوشد و سائل رفاه و آسایش زن و فرزندش را کاملاً تهیه کند و اگر در این بین با مأموریت‌های الهی برخورد نمود خدا را بر آنها مقدم بدارد تا خدای تعالی هم او را بر دیگران برگزیند و اگر بخواهد مورد توجه بیشتری از جانب خدای تعالی واقع گردد نماز بخواند و بندگی خدا را دقیقاً انجام دهد و معتقد به مرگ و قیامت و روز جزا باشد تا خدای تعالی دوستانه با او حرف بزند و او هم با خدا با محبت شدید تکلم کند. و خدای تعالی با کارهای غیر عادی از قبیل معجزه و یا کرامت او را اکرام کند و ترس و وحشت را از او بردارد تا بتواند کاملاً امر به معروف و نهی از منکر نماید و در مقابل پرقدرت‌ترین مردم بایستد و آن چنان به کمالات روحی برسد که خواسته‌اش، خواست خدا باشد و همه حوائجش در راستای بندگی و یاد خدا واقع گردد و خدای تعالی دعا‌های او را مستجاب فرماید و باید سالک الی الله کوشش کند که آن چه از خدا می‌خواهد بیشتر در راه بندگی و دعوت مردم به سوی خدا و سیر الی الله باشد چنان که حضرت موسی وقتی مأموریت برای هدایت قومش پیدا کرد و در مقابلش قدرتمندی مثل فرعون طغیانگر قرار گرفت اول چیزی که از خدا خواست شرح صدر و سپس آن گونه تبلیغی را که بتواند حرفش را به مردم بفهماند بود و دیگر چیزی که باز از خدا می‌خواهد همکار و هم راز و یآوری که از اهل خودش باشد که صددرصد به او اعتماد کند و در موفقیتش شریکش باشد بوده است.

آیات ۳۸-۳۷

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا

يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾

برداشت از آیات ۳۸-۳۷

(ممنون بودن از خدا)

سالک الی الله باید ممنون همه نعمتهای الهی باشد و آنها را به یاد بیاورد و با خود بگوید که اگر این نعمت را نمی‌داشتم چه می‌شد و چقدر مشکلات برایم به وجود می‌آمد.

آیه ۳۹

أَنْ أَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ وَآلَفَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً
مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ﴿٣٩﴾

برداشت از آیه ۳۹

(ایمان)

سالک الی الله باید همه کارهای غیر عادی که از جانب خدا انجام می شود باور کند و آنها را از قدرت پروردگارش خارج نداند زیرا قضایائی در قرآن مانند قصه حضرت موسی و بزرگ شدن او به وسیله فرعون، ممکن است برای افراد ضعیف غیر قابل هضم باشد ولی باید باور کند.

آیه ۴۰

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

برداشت از آیه ۴۰

(وعدۀ الهی)

سالک الی الله باید بداند که وعده‌های پروردگار هر چند غیر قابل هضم باشد، انجام خواهد شد ولو از نظر بعضی افراد فوق العاده مشکل باشد.

آیه ۴۱

وَ اضْطَنْعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

برداشت از آیه ۴۱

(یاری خدا)

سالک الی الله باید بکوشد که لسان الله و ید الله گردد و خدای تعالی را یاری کند و کوشش کند که خدای تعالی او را به خدمتگزاری بپذیرد.

آیات ۴۲-۴۴

اَذْهَبْ أَنتَ وَ أَخُوكَ بِآيَاتِي وَ لَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾
 اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ
 أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

برداشت از آیات ۴۲-۴۴

(نرمی و محبت)

سالک الی الله باید حتی با دشمنان دین با نرمی حرف بزند، شاید کلامش تأثیر کند
 و او هدایت شود و ترسی در دلش از خدا پیدا شود.

آیات ۴۵-۴۶

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ﴿٤٥﴾ قَالَ
لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿٤٦﴾

برداشت از آیات ۴۵-۴۶

(قاطعیّت)

سالک الی الله باید در صراط مستقیم حرکت کند که در این صورت از هیچ قدرتی
نباید بترسد. زیرا خدای تعالی با او همراه خواهد بود و سخنان او را می شنود و کار او را
می بیند.

آیات ۴۷-۵۴

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ
 لَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ
 الْهُدَى ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَ
 تَوَلَّى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي
 أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ
 الْأُولَى ﴿٥١﴾ قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا
 يَنْسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا
 سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ
 شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا وَارْزُقُوا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي
 النُّهَى ﴿٥٤﴾

برداشت از آیات ۴۷-۵۴

(برخورد بد دشمن)

سالک الی الله باید به پیروی از انبیاء بدون هیچ گونه ترسی قاطعیت داشته
 باشد و حقایق را اظهار کند.

سالک الی الله باید هر قدر که دشمنان او را فحش می دهند و او را سرزنش
 می کنند، از راه و حرکت خود به سوی خدای تعالی دست نکشد و به راه خود ادامه
 دهد.

آیات ۵۵-۵۶

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَ فِيهَا نُعِيدُكُمْ وَ مِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَ لَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَ أَبَى ﴿٥٦﴾

برداشت از آیات ۵۵-۵۶

(دنیا و آخرت)

سالک الی الله باید اعتقادش را به قیامت محکم کند و بداند این بدن جز لباسی که از خاک ساخته شده و باز به همین خاک بر می گردد چیز دیگری نیست و خود را پابند این بدن نکند.

سالک الی الله باید با سعادت خود لجبازی نکند و حقایق را اگر چه بر ضرر او است، بپذیرد و قبول داشته باشد.

آیه ۵۷

قَالَ أَجِئْنَا لِنُخْرِجَنَّكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٧﴾

برداشت از آیه ۵۷

(سوء ظن)

سالک الی الله باید به کسانی که روی خلوص نیت او را راهنمایی می کنند سوء ظن نداشته باشد و به آنها تهمت نزنند.

آیات ۵۸-۶۰

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسَحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا
 نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ
 الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ
 كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾

برداشت از آیات ۵۸-۶۰ (تعهدات)

سالک الی الله باید در وعده‌ها و تعهدات خود صادق باشد و لو در مقابلش دشمنان
 قرار گرفته باشد.

آیات ۶۶-۶۱

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَّا زَعُورًا
أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرَوْا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرَانِ
يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا
بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ ﴿٦٣﴾ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّو صَفًّا وَقَدْ
أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا
أَنْ نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبالُهُمْ وَ
عَصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾

برداشت از آیات ۶۶-۶۱

(اخلاقیات)

سالک الی الله باید کوشش کند که به خدای تعالی دروغ نبندد و سر بگوشی در
میان جمع نکند و تهمت به اولیاء خدا نزند.

آیات ۶۷-۷۰

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَالْقِيَمَةُ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا
 صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾
 فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجُودًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَازُونَ وَ مُوسَى ﴿٧٠﴾

برداشت از آیات ۶۷-۷۰

(نترسیدن)

سالک الی الله باید اگر در راه خدا قدم بر می دارد و می داند خدا با او همراه است، به
 هیچ وجه ترس و وحشتی در دل از دشمن راه ندهد و محکم در صراط مستقیم با
 استقامت کامل حرکت کند که در این صورت به اثبات حق موفّق می شود و دشمن را در
 این صورت دیر یا زود خاضع می کند.

آیه ۷۱

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ
السَّحَرَ فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَارْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ
فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَتَعْلَمُنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾

برداشت از آیه ۷۱

(غرور)

سالک الی الله نباید غرور داشته باشد، نباید به طرفداران حق ظلم کند و آنها را با
غرورش از بین ببرد و از قدرتش سوء استفاده کند.

آیات ۷۲-۷۳

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا
فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا
آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ وَابْقَىٰ ﴿٧٣﴾

برداشت از آیات ۷۲-۷۳

(حق را در آغوش بگیرید)

سالک الی الله اگر حق و حقیقت را شناخت، نباید آن را به آسانی از دست بدهد و باید در مقابل زورگویان و قدرتمندان بایستد و در مقابل قضاوت‌های بیجای آنها تحمل و صبر داشته باشد و باید بداند که دشمنان دین هر چه بکنند، بیشتر از این نمی شود که دنیای او را از او بگیرند. لذا اگر کسی این گونه فکر کند و عمل نماید، خدای تعالی او را می بخشد و قدرت و محبت پروردگار برای او بهتر و ماندنی تر است.

آیات ۷۴-۷۶

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

برداشت از آیات ۷۴-۷۶

(گناه)

سالک الی الله باید بکوشد که به هیچ وجه خود را به گناه آلوده نکند تا درجاتش بالا رود و به خاطر تزکیه نفسی که می‌کند، در بهشت دائماً زندگی کند و خدای تعالی او را از جهنمی که در آن نه می‌میرد و نه زنده است و فقط می‌سوزد، محفوظ نگه می‌دارد.

آیات ۷۷-۷۹

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرُبْ لَهُمْ
 طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾
 فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾
 وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَما هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

برداشت از آیات ۷۷-۷۹

(محبت خدای تعالی)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی بندگان را آن قدر دوست دارد که دشمنان آنها را غرق می‌کند ولی باید این اظهار محبت به وسیله اولیائش انجام شود چنان که خدای تعالی بنی اسرائیل را در مدتی که حضرت موسی نیامده بود آنها را از چنگال فرعون نجات داد ولی وقتی حضرت موسی آمد و آنها مطیع آن حضرت شدند به رهبری حضرت موسی دشمنان آنها را خدا در دریا غرق کرد و آن دشمنان را از بین برد.

آیات ۸۲-۸۰

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى (۸۰)
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبِي وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى (۸۱) وَإِنِّي لَغَفَّارٌ
لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى (۸۲)

برداشت از آیات ۸۲-۸۰

(غفلت و طغیان)

سالک الی الله باید همیشه نعمتهای الهی را متذکر باشد و از آن‌ها استفاده کند و از
خدای تعالی غفلت نکند و طغیان و تجاوز از حدّ خود نکند زیرا در غیر این صورت
غضب خدای تعالی بر او خواهد بود و سعادت او از بین می‌رود.

آیات ۸۳-۸۴

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ
عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

برداشت از آیات ۸۳-۸۴

(رضایت خدا)

سالک الی الله اگر محبت شدیدی به خدای تعالی پیدا کند باید در بدست آوردن رضایت پروردگار عجله نماید و در این کار بر همه سبقیت بگیرد.

آیات ۸۵-۹۹

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا
 قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَ فَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
 مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا
 أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾
 فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
 مُوسَى فَانْسِي ﴿٨٨﴾ أَ فَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
 يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
 يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
 أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا
 مُوسَى ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾
 أَ لَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَا بَنُ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي
 وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَ
 لَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ

بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَبَدْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ
فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَ
انْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ
فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ
سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

برداشت از آیات ۹۹-۸۵

(رهبر و استاد)

سالک الی الله نباید خود را آن چنان متکی به رهبر و استاد و یا امامش قرار دهد که
اگر چند روزی از میان آنها بیرون رفت تمام برنامه‌های خود را از دست بدهد و عهد و
پیمان خود را بشکند و غضب الهی را متوجه خود سازد.

سالک الی الله نباید مسائلی از قبیل طلا و زیورها و رسومات گذشتگان او را آن
چنان تسخیر کند که او را به پرستش بتها و غیر خدا وادار نماید و در امتحان رفوزه شود.
سالک الی الله نباید از فرمان رهبر و استاد خود سرپیچی کند و باید از نماینده او
مانند خود او اطاعت کند.

سالک الی الله نباید بگذارد که رهبر و استاد او آن قدر به غضب در بیاید که او را
طرد کند و وسائل انحرافی، او را از بین ببرند.

آیه ۱۱۲

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا
وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

برداشت از آیه ۱۱۲

(نترسیدن)

سالك الى الله به خاطر ايمانی که دارد نباید از ظلم و شکست بترسد و باید به سیر
خود در هر حال ادامه دهد.

آیات ۱۲۳-۱۱۵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ
عِزًّا ۖ (۱۱۵) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ أَبَىٰ (۱۱۶) فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ (۱۱۷) إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَ
لَا تَعْرَىٰ (۱۱۸) وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ (۱۱۹)
فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ
الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْئَلُ (۱۲۰) فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا
وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَاعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ
فَغَوَىٰ (۱۲۱) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ (۱۲۲) قَالَ
اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأِمَّا يَا بُنَيَّكَم مِّنِي
هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ (۱۲۳)

برداشت از آیات ۱۲۳-۱۱۵

(شیطان)

سالک الی الله باید بکوشد به هیچ وجه از دستورات خدای تعالی سرپیچی نکند
بخصوص در منظر عام و الا مانند شیطان دشمن خدا خواهد بود.
سالک الی الله باید بداند که شیطان دشمن خود او و دشمن خانواده او است. زیرا
شیطان دوست دارد نگذارد شما به بهشت وارد شوید.

سالک الی الله باید بداند که خدا او را برای بهشت خلق کرده و هیچ گاه نمی خواهد

بندگاناش ناراحت باشند.

سالک الی الله باید از وسوسه شیطان پرهیزد و به هیچ وجه گناه نکند. زیرا شیطان حضرت آدم را فریب داد و سالها او توبه می کرد تا بالاخره خدای تعالی او را بخشید.

سالک الی الله اگر توبه نصوح کند خدا او را انتخاب می کند و هدایتش می فرماید. سالک الی الله باید بداند که اگر ضعیف ترین صفت رذیله در روح او باشد او را به بهشت راه نمی دهند و اگر در بهشت هم باشد او را اخراجش می کنند.

آیات ۱۲۴-۱۲۷

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ
كُنْتُ بَصِيراً ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ
الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١٢٦﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

برداشت از آیات ۱۲۴-۱۲۷

(یاد خدا)

سالک الی الله باید بداند که اگر خدای تعالی را فراموش کند رزق مادی و معنوی
تنگ می شود و روز قیامت کور محسور می شود و خدا او را ندیده می گیرد.
سالک الی الله باید از اسراف کاملاً پرهیزد و ایمانش را تقویت کند تا خدای تعالی
او را به کمالات روحی برساند.

آیات ۱۳۱-۱۳۰

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَ قَبْلَ غُرُوبِهَا وَ مِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَ اطَّرَافَ النَّهَارِ
لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾ وَ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَ رِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَ
أَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

برداشت از آیات ۱۳۱-۱۳۰

(بیداری بین الطلوعین)

سالک الی الله باید قبل از طلوع خورشید بیدار باشد و خدای تعالی را تسبیح
بگوید و قبل از غروب نیز خدا را از همه ظلمها و بدیها و ضعف و ناتوانیها پاک
بداند و او را تسبیح بگوید و در همه حال او را ستایش کند تا خشنود شود و به فرحی که
اولیاء خدا در آن هستند برسد.

سالک الی الله نباید چشم خود را به تجملاتی که دیگران دارا هستند بدوزد و آمال
و آرزوهای زیادی داشته باشد.

آیه ۱۳۲

وَ أُمِّرَ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَ اضْطُرِرَّ عَلَيْهَا لَأْ نَسْأَلُكَ رِزْقًا
نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَ الْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿١٣٢﴾

برداشت از آیه ۱۳۲

(نماز)

سالک الی الله باید به اهل و عیالش دستور بدهد که نماز بخوانند و تحمّل و
بردباری خاصی در این خصوص داشته باشد و بداند که دوام زندگی خوب، متعلّق به
اهل تقوی است.

آیات ۲۷-۲۵

«سورة مبارکه انبياء»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

برداشت از آیات ۲۷-۲۵

(تسبیح خدا)

سالک الی الله باید خدا را تسبیح کند و از هر عیب و نقصی پاک بداند و خود را بنده محترم خدای تعالی قرار دهد. زیرا وقتی ملائکه که خدام سالکین الی اللهند بندگان محترم الهی می باشند و وقتی آنها در کلام بر خدای تعالی پیشی نگیرند و طبق دستور او عمل می کنند سالکین الی الله که مخدوم آنها هستند به طریق اولی باید این گونه باشند.

آیه ۳۶

وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا هَذَا
الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَ هُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

برداشت از آیه ۳۶

(مسخره کردن)

سالک الی الله نباید کسانی را که خیرخواه اویند مسخره کند و احیاناً دستورات
آنها را به بازی بگیرد زیرا این چنین کاری خدای تعالی را به غضب می آورد.

آیه ۳۷

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾

برداشت از آیه ۳۷

(عجله)

سالک الی الله باید در خود صفت عجله را که از شیطان است کنترل کند و منتظر
نشانه‌های خدای تعالی باشد.

آيات ۷۳-۵۱

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾
 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا
 عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ
 كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ
 أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَ
 تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ
 جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ
 هَذَا بِالْهَيْتِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ
 يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَاتُّوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾
 قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾
 فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا
 عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ أ
 فَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

أَفْ لَكُمْ وَ لِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَ فَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾
 قَالُوا حَرِّقُوهُ وَ انصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا
 نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَ أَرَادُوا بِهِ كَيْدًا
 فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَ نَجَّيْنَاهُ وَ لُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
 بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَ هَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ نَافِلَةً
 وَ كَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾ وَ جَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَ
 أَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَ إِقَامَ الصَّلَاةِ وَ إِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَ
 كَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

برداشت از آیات ۷۳-۵۱

(حضرت ابراهیم)

سالک الی الله باید به حضرت ابراهیم و آن چه آن حضرت عمل کرد توجه کند
 تا از این الگو بتواند راه و روش صحیح خود را انتخاب نماید و به این چند مورد توجه
 داشته باشد:

- ۱ - باید خودش و مردم را از عادات و رسوماتی که پیشینیان انجام داده‌اند و
 برخلاف حقّ است بر حذر دارد و تا می‌تواند از آنها پیروی نکند.
- ۲ - باید کوشش کند که سخنان حقّش آن چنان قاطعانه باشد که کسی فکر نکند که
 او می‌خواهد با آنها بازی کند.
- ۳ - نباید در مقابل افراد منحرف دست از مبارزه بکشد، بلکه باید به هر وسیله‌ای
 که شده با آنها مبارزه کند.
- ۴ - سالک الی الله باید ریشه فساد را از جامعه نابود کند و از تهدیدهای دشمنان

نترسد.

۵ - باید در میان جامعه به آن چه معقول است سخن بگویند و آنها را به رشد و کمال برسانند.

۶ - سالک الی الله باید بداند که اگر دل به کمک خدای تعالی ببندد خدا او را دستگیری می‌کند و از میان آتش نجاتش می‌دهد.

۷ - سالک الی الله اگر دقیقاً به سیرش ادامه دهد و با خدای تعالی سازش کند و اوامر او را انجام دهد خدای تعالی او و حتی فرزندان او را توفیق هدایت شدن و کارهای خوب انجام دادن و نماز خواندن و زکات دادن و بنده واقعی خدا شدن را به آنها عنایت می‌کند.

آیات ۷۴-۷۵

وَلَوْ طَآءَنَّا حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَ
أَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

برداشت از آیات ۷۴-۷۵

(صراط مستقیم)

سالک الی الله اگر درست حرکت کند و از صراط مستقیم خارج نشود، خدای
تعالی او را از میان مردم فاسق نجات می دهد و او را با آنها عذاب نمی کند.

آیات ۷۶-۷۷

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ
الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

برداشت از آیات ۷۶-۷۷

(استقامت)

سالک الی الله باید بسیار صبور و با استقامت باشد تا خدای تعالی او را یاری کند و
همراهان او را نیز از ناراحتی نجات دهد.

آیات ۷۸-۸۲

وَ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ
 غَنَمُ الْقَوْمِ وَ كُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَ
 كَلَّا أَتَيْنَا حُكْمًا وَ عِلْمًا وَ سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَ
 الطَّيْرَ وَ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَ عَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ
 لِتُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَ لِسُلَيْمَانَ
 الرِّيحَ غَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَ كُنَّا
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾ وَ مِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَ
 يَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَ كُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

برداشت از آیات ۷۸-۸۲

(تسلط بر همه چیز)

سالک الی الله اگر طبق دستور الهی عمل کند و بنده واقعی خدای تعالی باشد، خدا او را بر همه چیز مسلط می کند و دست خدا و چشم خدا و مظهر قدرت الهی می شود و علم و حکمت به او تعلیم می دهد. کوهها مستخر او می شوند، پرنده ها با او حرف می زنند، آهن در دستش ملایم می شود، باد در اختیارش قرار می گیرد و خدا حافظ او می شود.

آیات ۸۳-۸۴

وَ اَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ اَنِّیْ مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَ اَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِیْنَ ﴿۸۳﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَ اَتَيْنَاهُ
اَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَ ذِكْرًا لِّلْعَابِدِیْنَ ﴿۸۴﴾

برداشت از آیات ۸۳-۸۴

(مبارزه)

سالک الی الله اگر با شیطان مبارزه کند و صبور باشد خدای تعالی ناراحتی های او را برطرف می کند و نعمتهای از دست رفته اش را به او باز می گرداند.

آیات ۸۵-۸۶

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِذْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ
 الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

برداشت از آیات ۸۵-۸۶

(مقام انسانیت)

سالک الی الله باید دارای صبر باشد و باید بکوشد که اعمال و رفتارش شایسته
 مقام انسانیت باشد تا با انبیاء محشور شود.

آیات ۸۸-۸۷

وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ
فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

برداشت از آیات ۸۸-۸۷

(نجات از غم)

سالک الی الله باید همه مصائبی را که به او می رسد از جانب خودش بداند و خدا را پاک و منزّه بشناسد و دائماً بگوید: «سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ» تا خدای تعالی او را از غم نجات دهد.

آیات ۸۹-۹۰

و زَكْرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ
زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَ
رَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

برداشت از آیات ۸۹-۹۰

(دعا)

سالک الی الله باید هر چه می خواهد چه مادی باشد و چه معنوی از خدای تعالی
بخواهد و با دعا همه خوبیها را برای خود اختصاص دهد و در مقابل پروردگارش
خاشع باشد.

آیه ۹۱

وَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَ
جَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

برداشت از آیه ۹۱

(عفت)

خانم‌هایی که سالکین الی اللهند باید بدانند که اگر عفت خود را حفظ کنند و دامن خود را پاک نگه دارند خدای تعالی آنها را الگوی دیگران قرار می‌دهد و بهتر از مردها می‌توانند به کمالات برسند.

آیات ۹۲-۹۴

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾

برداشت از آیات ۹۲-۹۴

(عبودیت)

سالکین الی الله باید خود را به مقام عبودیت برسانند و بدانند که همه به طرف خدای تعالی بر می گردند و اگر کارهای شایسته کنند اجرشان ندیده گرفته نمی شود و همه آنها در حسابشان واریز می شود.

آیات ۱۰۷-۱۰۵

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ غَائِبِينَ ﴿١٠٦﴾
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

برداشت از آیات ۱۰۷-۱۰۵

(جدیت و شایستگی)

سالک الی الله باید مراحل سیر و سلوک را با جدیت کامل بگذرانند تا جزء
صالحین محسوب بشود که در این صورت از یاران امام عصر روحی فداه خواهد بود و
جزء بندگان واقعی خدا و مورد مهربانی خدای تعالی و رسول اکرم خواهد بود.

آیات ۱-۲

«سورة مبارکه حج»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾
يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَ تَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَ مَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

برداشت از آیات ۱-۲

(تقوی)

سالک الی الله اگر تقوی را رعایت کند، مبتلا به عذابهای روز قیامت نمی شود و در آن روز ناراحتی ندارد.

آیات ۳-۴

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ
 شَيْطَانٍ مَّרِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَ
 يَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

برداشت از آیات ۳-۴

(قول به غیر علم)

سالک الی الله نباید در مسائلی که به آن علمی ندارد وارد شود و به خصوص
 درباره آن‌ها بحث و جدل کند که در این صورت پیرو شیطان خواهد شد و مسلم است
 که اگر کسی از شیطان پیروی کند، شیطان او را به عذاب سوزنده‌ای راهنمایی می‌کند.

آیات ۸-۹

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا
كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَطْفُهُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۸-۹

(دلیل و برهان)

سالک الی الله اگر می خواهد در مسأله اعتقادی وارد بحث شود، باید حتماً علم و دانش کاملی خودش داشته باشد و راهنمایی ائمه اطهار و کتاب الهی را مورد توجه قرار دهد تا از صراط مستقیم خارج نشود.

و اگر این چنین نبود و تکبر کرد و مردم را از راه خدا باز داشت هم در دنیا رسوایی بار می آورد و هم در روز قیامت به عذاب سوزنده ای مبتلا می گردد.

آیات ۱۱-۱۳

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
 اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ
 الْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا
 لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَى وَ لَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

برداشت از آیات ۱۱-۱۳

(بندگی واقعی)

سالک الی الله باید بندگی خدا را روی حقیقت انجام دهد نه آن که اگر نیکی به او
 رسید آرامش داشته باشد ولی اگر امتحانی برای او منظور شد روی برگرداند که در این
 صورت هم در دنیا ضرر می‌کند و هم در آخرت خسران بر می‌دارد. بلکه باید همه
 کارهایش مفید باشد و کاری که ضرر دارد نکند.

آیه ۱۵

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ
مَا يَعْظُبُ

برداشت از آیه ۱۵ (یأس از رحمت خدا)

سالک الی الله نباید از رحمت خدا مأیوس باشد و باید همیشه خدا را یار و یاور
خود بداند و الا مثل کسی است که خود را حلق آویز کرده و زیر پای خود را خالی کرده
باشد.

آیات ۲۵-۳۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ
 يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُدْفُهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا
 لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ
 لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ
 بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ
 عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ
 مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا
 وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ
 وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ
 فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُنْتَلَى عَلَيْكُمْ
 فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾
 حُنُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
 السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ
 سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

برداشت از آیات ۲۵-۳۱

(وظیفه حج)

سالک الی الله باید به خاطر انجام وظیفه حج به مسائل زیر توجه کاملی داشته

باشد:

- ۱ - با گفتار و اعمالش مردم را از رفتن به حج دلسرد نکند.
- ۲ - در مسجد الحرام کارهای ملحدانه انجام ندهد.
- ۳ - از قربانی خود، هم خودش بخورد و هم به فقراء بدهد.
- ۴ - تعظیم شعائر الهی را رعایت کند.
- ۵ - از سخنان بیهوده مخصوصاً در آن مکان مقدس بپرهیزد.

آیات ۳۲-۳۵

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى
 الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى
 الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
 عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا
 وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ
 الصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾

برداشت از آیات ۳۲-۳۵

(شعائر الهی)

سالک الی الله باید شعائر الهی را اهمیّت بدهد که این علامت تقوای قلب او است.
 سالک الی الله باید در مقابل خدای تعالی متواضع باشد و زمانی که خدای تعالی را
 کسی نزد او یاد می کند دلش بترسد و بر مصائب صبور باشد و نماز را تنها بخواند
 اکتفا نکند. بلکه آن را بپا دارد و برای رشد بیشتر روحی اش از آن چه دارد انفاق کند.

آیات ۳۸-۳۹

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
 كَفُورٍ ﴿٣٨﴾ أُوذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

برداشت از آیات ۳۸-۳۹

(ایمان)

سالک الی الله باید بداند که اگر ایمان به خدا و روز قیامت داشته باشد و خیانتکار و
 ناشکر نباشد خدا در هر صورت از او دفاع می کند و او را از مشکلات حفظ می فرماید.

آیات ۴۱-۴۰

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا
 اللَّهُ وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ وَ
 بِيَعٌ وَ صَلَوَاتٌ وَ مَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَ لَيَنْصُرَنَّ
 اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي
 الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتَوْا الزَّكَاةَ وَ أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوْا
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَ لِلَّهِ غَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

برداشت از آیات ۴۱-۴۰

(کمک پروردگار)

سالک الی الله اگر مورد طرد مردم واقع شود و مردم او را اذیت کنند خدای قوی
 عزیز او را یاری می کند و به او در روی زمین امکاناتی می دهد که بتواند نماز را بر پا
 دارد و زکات بدهد و امر به معروف و نهی از منکر کند زیرا همه کارها در دست خدا
 است.

آیات ۴۵-۴۸

فَكَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَى
عُرُوشِهَا وَبُئِرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ
وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَ
كَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ
الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾

برداشت از آیات ۴۵-۴۸

(سیر و سفر)

سالک الی الله با چشمی باز و گوشی شنوا و دلی آگاه باید در روی زمین مسافرت کند و ببیند که چگونه خدای تعالی مردم ظالم قدرتمند را هلاک فرموده و چگونه قصرهای مستحکم و چاههای پر آب را معطل و بی صاحب گذاشته است ولی بعضی از مردم چشمهایشان به ظاهر بینا است ولی دلهایشان فهم و درک و بینایی ندارد و آن قدر بدبختاند که برای عذاب عجله می کنند و خدای تعالی به آنها مهلت داده ولی بالاخره برگشت همه به سوی خدا است.

آیات ۴۹-۵۱

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾ وَ
 الَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

برداشت از آیات ۴۹-۵۱

(آیات الهی)

سالک الی الله اگر ایمان به خدا و روز قیامت داشته باشد و عمل شایسته مقام
 انسانیت را دقیقاً انجام دهد خدای تعالی او را می بخشد و روزی خوبی به او خواهد داد
 و بالعکس کسانی که فکر می کنند آیات الهی نمی توانند مردم را هدایت کنند و آنها را
 ضعیف تصوّر می کنند، جهنمی هستند.

آیه ۵۲

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ
يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

برداشت از آیه ۵۲

(طمع شیطان)

سالک الی الله باید بداند که شیطان به قدری طماع است که اگر خدای تعالی از انبیاء و اولیائش دفاع نمی کرد و وسوسه های او را به آنها نمی فهماند شیطان در آرزوهای انبیاء وسوسه می نمود و آنها را در موفقیت شان تضعیف می کرد.

آیات ۵۳-۵۴

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ
الْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَ لِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

برداشت از آیات ۵۳-۵۴

(امراض روحی)

سالک الی الله باید از امراض روحی و قساوت قلب که شیطان ممکن است به او
القاء کند پرهیزد و الا به شقاوت عجیبی مبتلا می شود.

سالک الی الله باید علم به حقایق اشیاء را از جانب پروردگار دریافت کند و ایمان
به آن داشته باشد و دلش در مقابل پروردگارش خاضع باشد تا خدای تعالی او را در راه
راست حفظ کند.

آیات ۶۰-۵۸

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا
لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾
لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَلِكَ وَ
مَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُؤٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

برداشت از آیات ۶۰-۵۸

(جهاد و هجرت)

سالک الی الله باید در راه خدا تا آخرین نفس جهاد کند و هجرت نماید تا خدای
تعالی در آخرت رزق نیکویی به او بدهد و او را در جایی که خشنودی خدای تعالی در
آن است واردش نماید.

آیات ۷۷-۷۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

برداشت از آیات ۷۷-۷۸

(بندگی خدا)

سالک الی الله باید ایمانش را تقویت کند رکوع و سجود را برای خدا انجام بدهد و بالاخره بنده خدا باشد و کارهای خوب انجام بدهد که در این صورت امید است به رستگاری کامل برسد.

سالک الی الله باید مرحله جهاد با نفس را جدی بگیرد تا جزو افراد ممتاز که از زمان حضرت ابراهیم نامش در زمره مسلمانان واقعی نوشته شده باشد و اقامه نماز کند و زکات بدهد و به وسیله معرفت خدای تعالی و شناخت حقیقت گناه خود را به مقام عصمت برساند. زیرا خدای تعالی در این صورت خوب فرماندهای است و بسیار خوب یاری کننده است.

آیات ۷-۱

«سورة مبارکه مؤمنون»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَادُونَ ﴿٧﴾

برداشت از آیات ۷-۱

(رستگاری)

سالک الی الله باید بداند که رستگاری فقط مال مؤمنینی است که صفات زیر را

دارند:

- ۱ - کسانی که با خضوع و خشوع و عشق و محبت نماز می خوانند.
- ۲ - کسانی که از بیهوده بودن و بیهودگی دوری می کنند.
- ۳ - کسانی که به دستور زکات عمل می کنند و حقوق الهی را می پردازند.
- ۴ - کسانی که دامن خود را پاک نگه می دارند و تنها به همسران خود اکتفا می کنند و از حدود خود در این خصوص تجاوز نمی کنند.

آیات ۸-۱۱

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

برداشت از آیات ۸-۱۱

(مظاهر تزکیه نفس)

سالک الی الله باید بداند که رستگار کسی است که امانت مردم را حفظ کند و عهد و پیمان خود را مواظبت کند و اوقات نماز را دقت نماید تا بتواند نمازش را اول وقت بخواند و به خاطر آن که تزکیه نفس کرده این کارها را بدون تکلف خود بخود انجام می دهد و به همین جهت این افراد بهشتی هستند و در آن بهشت همیشه زندگی می کنند.

آیات ۶۰-۵۷

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا
يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

برداشت از آیات ۶۰-۵۷

(ترس از خدا)

سالک الی الله باید به خاطر محبتش به خدا از خدا بترسد و به همه نشانه‌های الهی ایمان داشته باشد و هیچ چیز را به هیچ نحو شریک خدا قرار ندهد و در راه خدا به خاطر ترس از خدا به دیگران انفاق کند و وقتی که به سوی خدا برگشت اجرش را از خدا دریافت نماید.

آیات ۶۱-۶۲

أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَ
لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

برداشت از آیات ۶۱-۶۲

(سبقت در خوبی‌ها)

سالک الی الله باید به شرایط فوق عمل کند تا در همه خوبیها بر دیگران سبقت را
برده باشد و این را بداند که خدای تعالی از او بیشتر از ظرفیتش توقع ندارد و هیچ گاه
خدای تعالی بر کسی ظلم نمی‌کند.

آیات ۶۳-۶۵

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
هُمُ لَهَا غَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجَارُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجَارُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾

برداشت از آیات ۶۳-۶۵

(عمل به قرآن)

سالک الی الله باید از قرآن غفلت نکند و کاری غیر از عمل به قرآن و دستورات آن انجام ندهد و الا خدای تعالی ولو آن که آنها ثروتمند هم باشند به عذاب مبتلایشان می کند و به هیچ وجه آنها را یاری نمی نماید.

آیه ۶۶

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ

تَنْكِصُونَ ﴿٦٦﴾

برداشت از آیه ۶۶

(آیات الهی)

سالک الی الله باید بداند پروردگار مهربان همه آیات و نشانه‌هایش را برای مردم بیان کرده است پس باید از این آیات و نشانه‌ها بهره ببرد و هیچ وقت رضایت پروردگار را فدای رسم و رسومات غلط گذشتگانش نکند.

آیه ۶۷

مُسْتَكْبِرِينَ يَهِي سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾

برداشت از آیه ۶۷

(تزکیه نفس)

سالک الی الله باید از تکبر دوری کند و از بدگویی کردن پشت سر دیگران خودداری نماید و اگر مبتلا به این صفات رذیله است باید با تزکیه نفس خود را از این صفات نجات دهد.

آیات ۶۸-۷۰

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَ أَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ
 كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾

برداشت از آیات ۶۸-۷۰

(اهمیت تدبّر کردن)

سالک الی الله باید قوّه تفکّر و تدبّرش را در آیات و کلام الهی بکار بیندازد تا بتواند کمال استفاده را از آیات الهی ببرد و بتواند سخنان پیامبران را که کلام الهی را بر زبان جاری می کنند و کلام پیامبر اکرم را که جز حق و حقیقت را نمی گفت، بپذیرد و منکر آنها نشود زیرا انکار سخنان پیامبران سبب نابودی روح انسان می شود و مانع رشد و رسیدن انسان به حقایق می گردد.

آیه ۷۱

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

برداشت از آیه ۷۱

(هوای نفس)

پیروی از هوای نفس آسمانها و زمین و هر چه در آنها است را ممکن است به فساد بکشاند ولی خدای تعالی انسان را راهنمایی کرده تا این کار انجام نشود اما آنهایی که اهل تزکیه نفس نیستند یادآوریهای پروردگار را بدست فراموشی سپردند.

آیه ۷۲

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجاً فَخَرَّاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ

الرَّازِقِينَ ﴿٨٢﴾

برداشت از آیه ۷۲

(رزق همه در دست خداست)

سالک الی الله باید بداند روزی هر موجودی دست پروردگار است و او بهترین روزی دهندگان است و پیامبران و مبلغین اجرشان به عهده خدای تعالی است.

آیات ۷۳-۷۴

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّاكِثُونَ ﴿٧٤﴾

برداشت از آیات ۷۳-۷۴

(صراط مستقیم)

سالک الی الله باید بداند که آنچه پیامبر اکرم می گوید صراط مستقیم است ولی کسانی که اهل تزکیه نفس نیستند و ایمان به آخرت ندارند از این راه منحرف اند.

آیات ۷۷-۷۵

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَما يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّى إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَاباً ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾

برداشت از آیات ۷۷-۷۵

(ایمان)

سالک الی الله باید ایمان به آخرت داشته باشد ولی آنهایی که ایمان به آخرت ندارند و در انحراف قرار گرفته اند اگر به آنها مهربانی شود لجاجت شان و طغیان شان بیشتر می شود و اگر عذاب و سختی بکشند نا امید می شوند آنها کسانی هستند که در مقابل پروردگارشان فروتنی و تضرع نمی کنند. بنابراین باید سالک الی الله بکوشد تا ایمانش را تقویت کند و در مقابل پروردگار فروتنی و تضرع داشته باشد.

آیات ۸۶-۸۷

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾

برداشت از آیات ۸۶-۸۷

(تقوی)

فطرت همهٔ انسانها و بشریت معترف به وجود پروردگار می باشد. اما این علم و دانایی باید همراه با تقوی باشد تا سبب گردد انسانها رشد کنند و از انحرافات مختلف و بدبختی های روحی نجات یابند.

آیه ۹۶

اذْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَغْلَمُ بِمَا
يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

برداشت از آیه ۹۶

(نیکی)

سالک الی الله باید با قاطعیّت بکوشد آن چنان روحیه‌ای در خود ایجاد کند که در مقابل بدیهای دیگران به نیکویی نمودن، بدی و زشتی را دور کند و بداند که پروردگار مهربان، دانا است به آن چه بشر انجام می‌دهد و علم پروردگار به اعمال ما باید سبب آرامش و کسب ایمان واقعی ما گردد.

آیات ۹۷-۹۸

وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ

بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُوْنِ ﴿٩٨﴾

برداشت از آیات ۹۷-۹۸

(شرّ شیطان)

سالک الی الله همیشه و در همه وقت باید از شرّ شیطان و وسوسه‌هایش به

پروردگار مهربان پناه ببرد.

آیات ۱۰۹-۱۱۱

أَنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾

برداشت از آیات ۱۰۹-۱۱۱

(استقامت)

سالک الی الله باید بداند که دنیا برای کسانی که دارای استقامت هستند و صبر را پیشه می کنند و هم چنین برای کسانی که انسانهای با ایمان و توبه کار را مسخره می کنند، گذرا و محل امتحان می باشد ولی قطعاً چون بازگشت همه انسانها به سوی پروردگار است، خدای تعالی به کسانی که برای رضایت او صبر کرده اند اجر و جزای ویژه ای عنایت می فرماید و پیروزی و موفقیت مال صابرين است.

آیات ۱۱۵-۱۱۸

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

برداشت از آیات ۱۱۵-۱۱۸

(بیهوده بودن)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی حکیم است و هیچ موجودی را بیهوده نیافریده مخصوصاً انسانها را که اشرف مخلوقات اند و کسانی که غیر خدا را شریک خدا قرار می دهند دلیلی برای اثبات آن ندارند.

سالک الی الله باید بگوید خدایا مرا ببخش و به من مهربانی کن زیرا تو بهترین مهربانها هستی.

آیات ۴-۵

«سوره مبارکه نور»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ يَزُمُونَ الْمَحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

برداشت از آیات ۴-۵

(تهمت)

سالک الی الله نباید به هیچ وجه به زنهای مؤمنه تهمت بزند و الا قول و شهادتش قبول نمی شود و جزء فاسقین محسوب خواهد شد ولی اگر توبه کند و خودش را اصلاح نماید پروردگار مهربان او را می بخشد.

آيات ۱۱-۱۸

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ
بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي
تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ
الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِنَفْسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ
مُبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَ لَوْ لَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ
فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِمْ وَ تَقُولُونَ
بِأَفْوَهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ تَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَ لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا
لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَ
اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

برداشت از آیات ۱۸-۱۱

(حفظ آبروی مسلمانان)

سالک الی الله نباید وقتی تهمت را از کسی و یا کسانی شنید آن را قبول نماید بلکه حتّی دستور این است که به یکدیگر حسن ظنّ داشته باشند مگر آن که چهار شاهد عادل آن تهمت را شهادت دهند. و اگر کلامی را درباره کسی شنیدند بدون علم، کلمه و یا سخنی بر زبان جاری نسازند. زیرا پروردگار مهربان برای آبروی مسلمانان اهمیّت زیادی قائل شده است. و دوست ندارد آبروی مردم مسلمان در نزد دیگران ریخته شود.

آیه ۱۹

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا

تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

برداشت از آیه ۱۹

(نهی از تشیيع فاحشه)

سالک الى الله باید بکوشد تا به هیچ وجه، چه به وسیله گفتار و چه به وسیله اعمالش کارهای زشت را در بین اهل ایمان اشاعه ندهد. زیرا پروردگار مهربان شدیداً از این کار نهی فرموده و کسانی که مرتکب چنین عملی شوند را عذاب سختی در دنیا و آخرت خواهد فرمود.

برداشت از آیه ۲۰

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ

رَحِيمٌ ﴿۲۰﴾

برداشت از آیه ۲۰

(مهربانی خدای تعالی)

سالک الی الله باید بداند که در هر لحظه از زندگی اش زیر سایه فضل و مهربانی پروردگار مهربان قرار دارد و پروردگارش را باید رؤف و مهربان بداند.

آیه ۲۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ
يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

برداشت از آیه ۲۱

(موفقیت در تزکیه نفس)

سالک الی الله نباید از وسوسه‌ها و خواسته‌های شیطان پیروی کند. زیرا شیطان با وسوسه‌ها و گامهایش می‌خواهد انسان را به طرف فحشاء و منکرات سوق دهد و باید موفقیت‌هایی که در تزکیه نفس شاملش می‌شود را از فضل و رحمت خدای تعالی بداند. و در حقیقت خدای تعالی او را موفق به تزکیه نفس می‌فرماید.

آیه ۲۲

وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

برداشت از آیه ۲۲

(عفو و گذشت)

سالک الی الله انفاق به خویشاوندان و مساکین و مهاجرین در راه خدای تعالی باید داشته باشد و باید عفو و گذشت کند اگر دوست دارد خدای تعالی او را ببخشد و مورد مهربانی خاصش قرار دهد.

آیات ۲۷-۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

برداشت از آیات ۲۷-۲۹

(نکاتی مهم برای اهل ایمان)

سالک الی الله باید این چند نکته را دقیقاً رعایت کند:

اول: با کسانی که انس و الفتی دارد، رفت و آمد داشته باشد.

دوم: وقتی وارد خانه‌ای شد به اهل آن خانه سلام کند.

سوم: اگر داخل خانه، کسی نبود وارد نشود تا به او اجازه ورود بدهند.

چهارم: اگر مقتضی نبود که به او اجازه ورود دهند و بگویند برگرد، اطاعت کند و برگردد.

پنجم: خانه و جایی که محل سکونت کسی نیست مانعی ندارد که در آن جا وارد شود.

آیات ۳۷-۳۸

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَ
الْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ يَزِيدَهُم مِّنْ
فَضْلِهِ وَ اللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

برداشت از آیات ۳۷-۳۸

(تجارت سودمند)

سالک الی الله نباید تجارت و معامله و کسب و کارش او را از یاد پروردگار غافل کند و از برپاداشتن نماز و دادن زکات دورش نماید. و همیشه باید به یاد قیامت باشد. زیرا خدای تعالی در آخرت به بهترین نحو جزای اعمالش را می دهد و کسانی که برای رضای پروردگار کاری می کنند، بدون حساب مورد لطف و مهربانی خدای تعالی قرار می گیرند.

آیات ۳۹-۴۰

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْ أَنْ
مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ
حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ
يَعْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا
فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ
نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾

برداشت از آیات ۳۹-۴۰

(اعمال کفار)

سالک الی الله باید بداند که کفر (در هر درجه‌ای که باشد) نمی‌گذارد که او به
حقیقت دست یابد و اعمالش مثل سراب است که ظاهری دارد ولی واقعیت ندارد لب
تشنه او را سیراب نمی‌کند.

و یا مثل تاریکی شدیدی است که در دریای عمیق و پهناوری باشد که آب روی
هم انباشته شده و ابر سیاهی نیز بالای آن را گرفته باشد و حتی دست خود را در آن
تاریکی نبیند. این سراب و این تاریکی وحشتناک در حقیقت شبیه اعمال کفار است که
نور ندارند، حقیقت ندارند، و انسان باید حقیقت و نور را از پروردگار تقاضا کند.

آیه ۴۶

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

برداشت از آیه ۴۶

(صراط مستقیم)

سالک الی الله باید بداند که آیات الهی روشن و واضح است و باید هدایت به راه راست و صراط مستقیم را از خدای تعالی تقاضا کند تا به او این نعمت عظمی داده شود.

آیات ۴۷-۴۹

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ مَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا
إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾
وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُدْعِينَ ﴿٤٩﴾

برداشت از آیات ۴۷-۴۹

(نفاق)

سالک الی الله اگر می خواهد از نفاق و دورویی دور باشد باید در اطاعت و ایمان به
خدا و رسولش صادق باشد و باید وقتی خدا و رسولش حکمی می کنند آن را قبول
داشته باشد و همیشه طالب حق باشد چه به نفع او و چه به ضررش باشد.

آیه ۵۰

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

برداشت از آیه ۵۰

(امراض روحی)

سالک الی الله باید خود را از امراض روحی پاک کند، به خدا و رسولش شک و تردید نداشته باشد و یقین داشته باشد که خدا و رسولش هیچ وقت به هیچ موجود و بشری ظلم نمی کنند.

آیات ۵۳-۵۱

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
 بَيْنَهُمْ أَنْ يُقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَ
 مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُخَشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ
 لَيَخْرُجْنَ قُلْ لَا تُفْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
 تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

برداشت از آیات ۵۳-۵۱

(رستگار کیست؟)

سالک الی الله باید بداند که مؤمن و رستگار کسی است که وقتی خدای تعالی و رسولش حکمی می‌کنند فوراً باید قبول کرده و اطاعت کند و از خدای تعالی بترسد و خشیت داشته باشد و تقوای الهی را رعایت کند و به جای قسم بیهوده خوردن، اطاعتش را نشان دهد. زیرا خدای تعالی به آن چه انجام می‌شود آگاه است.

آیه ۵۴

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

برداشت از آیه ۵۴

(انجام وظیفه)

سالک الی الله باید در آن چیزهایی که مسئولیت انجامش را بر عهده گرفته متعهدانه عمل کند و مهمترینش اطاعت خدا و رسولش می باشد.

آیه ۵۵

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ
لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

برداشت از آیه ۵۵

(وعدۀ الهی تحقق می پذیرد)

سالک الی الله باید بداند و یقین داشته باشد که خدای تعالی به کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده اند و وعدۀ جانشینی آنها را در زمین داده است. همان گونه که با گذشتگان انجام داده است و به آنها امکانات و امنیّت و عدالت بخشیده است و باید همه مردم فقط خدا را عبادت کنند و چیزی را شریک خدا قرار ندهند.

آیه ۵۶

وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ ﴿۵۶﴾

برداشت از آیه ۵۶

(مهربانی خدای تعالی)

سالک الی الله باید نماز را برپا دارد و زکات بدهد و از پیامبر اکرم اطاعت کند تا شاید مورد مهربانی خدای تعالی قرار گیرد.

آیات ۶۲-۶۳

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلْلُونَ مِنْكُمْ لَوْ إِذَا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

برداشت از آیات ۶۲-۶۳

(مؤمنین واقعی)

سالک الی الله باید بداند مؤمنین واقعی کسانی هستند که:

اول: ایمان به خدا و رسولش دارند.

دوم: قبل از هر کاری از پیامبر اکرم اجازه می گیرند.

سوم: پیامبر را با احترام صدا می زنند.

آیات ۱۰-۴

«سورۃ مبارکہ فرقان»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيجعل لك قُصُورًا ﴿١٠﴾

برداشت از آیات ۱۰-۴

(تهمت به بزرگان)

سالک الی الله نباید به دیگران مخصوصاً به بزرگان و پیامبران تهمت بزند. زیرا این چنین شخصی ملحق به کسانی می شود که به پیغمبر تهمت زدند و گفتند: در تدوین قرآن دیگران به او کمک کرده اند و حال این که همه شرائط گویای آن بود که قرآن را خدایی که همه حقایق را می داند بر پیغمبر نازل فرموده است. یا می گفتند که این پیامبر چگونه است که غذا می خورد و در بازار راه می رود؟! چرا خدا ملکی را برای رهبری ما نازل نفرموده است؟

یا چرا به پیغمبر گنجی و پولی یا باغ بزرگی که از میوه اش مردم بخورند عنایت نکرده است؟ سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی طبق افکار مردم و تصوّرات آنها کارها را انجام نمی دهد. بلکه روی مصالح و حقایق کارها را می کند. مثلاً خدایی که بهشت دائمی دارد به باغها و گنجهای دنیایی که زودگذر است نمی خواهد بهترین بندگانش را مفتخر کند.

آیه ۲۱

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْ لَا نُزِّلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ
أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَءَعْتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

برداشت از آیه ۲۱

(لقاء پروردگار)

سالک الی الله باید لقاء و دیدار خدا منظور و هدف او باشد نه این که تکبر کند و سرکشی نماید.

آیات ۲۷-۳۰

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا
خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ
قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

برداشت از آیات ۲۷-۳۰

(معاشرت)

سالک الی الله باید با افراد منحرف و کسانی که از قرآن و اهل بیت روگردانند و قرآن را کنار گذاشته و به سخنان منحرفین توجه می کنند معاشرت نکند زیرا در این صورت جزء ظالمین محسوب شده و روز قیامت بسیار تأسف می خورد.

آیات ۴۳-۴۴

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ
وَكَيْلاً ﴿٤٣﴾ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ
إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلاً ﴿٤٤﴾

برداشت از آیات ۴۳-۴۴

(جهاد با نفس)

سالک الی الله باید جهاد با هوای نفسش بکند والا رفته رفته خدای او هوای
نفسش خواهد شد و از حیوانات در پستی گمراهرتر خواهد بود.

آیه ۵۰

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا
كُفُورًا ﴿٥٠﴾

برداشت از آیه ۵۰

(نعمت الهی)

سالک الی الله باید نعمتهای الهی را متذکر شود و کفران نعمت الهی را نکند.

آیات ۵۷-۵۸

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَ كَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾

برداشت از آیات ۵۷-۵۸

(اجر رسالت)

سالک الی الله باید بداند که اگر پیامبر اکرم اجری برای رسالتش به امر پروردگار درخواست کرد برای این بود که مردم راه راست را به سوی خدا پیدا کنند و باید به خدایی که همیشه هست توکل کند و تسبیح و حمد الهی را بگوید و بداند که خدا به گناهان بندگان آگاه است.

آيات ٧٧-٦٣

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاجِنَا

و دُرِّبَاتِنَا فُرَّةَ أَعْيُنٍ وَ اجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ
يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَ يُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا ﴿٧٥﴾
خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَ مُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ
رَبِّي لَوْ لَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

برداشت از آیات ۶۳-۷۷

(عباد الرحمان)

بندگان خدا و کسانی که تزکیه نفس کرده اند صفات زیر به خوبی از آنها مشاهده می شود:

اول: در روی زمین بدون تشریفات و بدون تکبر سهل و ساده راه می روند.
دوم: وقتی با دشمن و افراد جاهل روبرو می شوند برای آنها جز سلامتی نمی خواهند.

سوم: در شبها وقتی همه به خواب رفته اند آنها در مقابل پروردگارشان سجده می کنند و یا ایستاده با او حرف می زنند.

چهارم: در مناجاتهایشان بیشتر درباره نجات از عذاب های جهنم سخن می گویند.

پنجم: آنها وقتی انفاق می کنند دقیقاً به قدر نیاز دیگران عمل می کنند و کم و زیادی در انفاقشان وجود ندارد.

ششم: آنها به هیچ قدرتی و هیچ وسیله ای مستقلاً توجّه ندارند و فقط و فقط همه چیز را اصالتاً از خدا می خواهند.

هفتم: هیچ کس را بدون آن که مجوزی از جانب خدای تعالی داشته باشند نمی کشند و یا عرض و حیات او را از دست او نمی گیرند.

هشتم: آنها هیچ گاه زنا نمی کنند زیرا کسی که زنا کند گناه بزرگی کرده و روز قیامت عذابش مضاعف می شود و در آن عذاب همیشه با ذلّت می ماند.

نهم: آنها برای گناهانشان توبه می کنند و اعمالشان را شایسته قرار می دهند که خدای تعالی در این صورت گناهان آنها را به حسنات مبدل می کند. زیرا خدای تعالی به اینها مهربانی خاصی دارد و به طور کلی کسی که توبه کند و تزکیه نفس نماید و عمل صالح انجام دهد خدای تعالی توبه اش را قبول می کند.

دهم: آنها هیچ گاه شهادت باطل و به ناحق نمی دهند.

یازدهم: آنها وقتی با گفتار و رفتار بیهوده برخورد می کنند به آنها توجه نمی نمایند بلکه کریمانه از لغو اعراض می کنند.

دوازدهم: آنها وقتی که آیات الهی را متذکر می شوند با دقت و چشم باز و گوش باز در مقابل آن سر فرود می آورند.

سیزدهم: آنها در مناجاتشان برای دنیایشان از خدای تعالی می خواهند که همسران و فرزندان خوبی داشته باشند تا روشنایی چشم آنها باشند.

چهاردهم: آنها در مناجاتشان از خدای تعالی می خواهند که مقام امامت و مربی بودن را برای اهل تقوی پیدا کنند و آنها را در مراحل تقوی به پیش ببرند.

پانزدهم: خدای تعالی توجه به دعاها می کند و بندگان خوب خودش را به خاطر تحمل مشقّاتی که در راه بندگی کشیده اند به غرفه های بهشت وارد می نماید و تحیت و سلام برای آنها می فرستد و همیشه در این بهشت خوب استقرار پیدا می کنند.

آیات ۱-۶

«سوره مبارکه شعراء»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسم ﴿۱﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ لَعَلَّكَ
 بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۳﴾ إِنَّ نَسْأَ نُزِّلَ عَلَيْهِمْ مِنَ
 السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿۴﴾ وَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
 ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿۵﴾ فَقَدْ
 كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ ﴿۶﴾

برداشت از آیات ۱-۶

(استقامت)

سالک الی الله نباید به خاطر اعراض و غفلت دیگران از دین مقدس اسلام، خود را
 ناراحت کند و متأثر باشد. بلکه فقط وظیفه او امر به معروف و نهی از منکر است.
 زیرا اگر آنها لیاقت می داشتند و خدای تعالی را منظور می کردند و رحمانیت خدا
 که شامل همه مخلوقات می شود را ندیده نمی گرفتند، خدای تعالی همه آنها را هدایت
 می فرمود و اهل تقوی می شدند.

آيات ٨٩-٦٩

وَ اَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ اِبْرٰهِيْمَ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَ قَوْمِهِ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالُوْا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنُظِلُّ لَهَا عَاكِفِيْنَ ﴿٧١﴾
 قَالَ هَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ ﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿٧٣﴾ قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَا اَبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٤﴾
 قَالَ اَفَرَايَبُكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ وَ اَبَاؤُكُمْ اَلَا قَدْ مُنَّوْنَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٧﴾ الَّذِيْ
 خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ﴿٧٨﴾ وَ الَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ ﴿٧٩﴾
 وَ اِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ ﴿٨٠﴾ وَ الَّذِيْ يُمَيِّتُنِيْ ثُمَّ
 يُحْيِيْنِ ﴿٨١﴾ وَ الَّذِيْ اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لِيْ خَطِيْئَتِيْ يَوْمَ
 الدِّيْنِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَ اَلْحِنِّيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَ
 اجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَ اجْعَلْنِيْ مِنْ وَرَثَةِ
 جَنَّةِ النَّعِيْمِ ﴿٨٥﴾ وَ اغْفِرْ لِاَبِيْ اِنَّهُ كَانَ مِنَ الضّٰلِّيْنَ ﴿٨٦﴾ وَ لَا
 تُخْزِنِيْ يَوْمَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَ لَا بَنُوْنَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا
 مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٨٩﴾

برداشت از آیات ۸۹-۶۹

(حضرت ابراهیم)

سالک الی الله باید از قضیه حضرت ابراهیم پند بگیرد و به دستورات زیر عمل کند:

اول: آن چه را که مورد اطاعت خود قرار می دهد بداند که این لیاقت را آن چیز دارد.

دوم: نفع و ضرر هر کاری را که می کند بسنجد و اگر برای دنیا و آخرتش مفید است انجام دهد.

سوم: تنها به خاطر این که کاری رسم است و گذشتگان انجام داده اند آن را انجام ندهد بلکه با توجه به آنچه مورد پرستش قرار می دهد آن را لایق این کار بداند.

چهارم: جز خدا و راه خدای تعالی و کسانی که از طرف خدا سخن می گویند بقیه را که راههای دیگر و پرستشهای دیگر را به او ارائه می دهند دشمن خود تصور کند.

پنجم: بداند خدایی که او را خلق کرده همه موفقیتها را به قلبش الهام می کند و هدایتش می فرماید.

ششم: باید بداند که خدای تعالی روزی او را می دهد آن چنان که همه جانداران عالم را آب و غذا داده است.

هفتم: باید بداند که وقتی خودش با ندانم کاریهایش مریض بدنی و یا روحی می شود خدای تعالی او را با راهنماییهایش شفا می دهد.

هشتم: باید بداند که اگر خدای تعالی او را در این دنیا می میراند حیات ابدی در آخرت به او عطا می فرماید.

نهم: سالک الی الله باید طمع به مغفرت خدای تعالی در روز قیامت داشته باشد و

از رحمت الهی مأیوس نباشد.

دهم: باید با تزکیه نفس خودش را به اخلاص برساند تا خدای تعالی قلبش را پراز حکمت کند و او را به بندگان شایسته خود ملحق فرماید.

یازدهم: باید از خدای تعالی کمک بخواهد که در بین مردم با صداقت و درستی حرکت کند.

دوازدهم: باید از خدای تعالی بهشت پر نعمت را طلب کند که نهایت همه خوبیها آن می باشد.

سیزدهم: همیشه اقوام و نزدیکانش را باید دعا کند و برای آنها طلب آمرزش کند ولو آن که از گمراهان باشند.

چهاردهم: سالک الی الله باید عاقبت بین و دور اندیش باشد و دائماً به فکر روز قیامت، روزی که مال و فرزند برای انسان مفید نیست و تنها قلب سالم و روح سالم مفید است، باشد.

آیات ۹۰-۱۰۳

وَ أَزْلَفَتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَ بُرَزَتِ الْجَحِيمُ
 لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَ قِيلَ لَهُمْ أَئِنَّ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّكِبُوا فِيهَا هُمْ وَ
 الْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَ جُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَ هُمْ فِيهَا
 يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ
 نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَ مَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾
 فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَ لَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا
 كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَ مَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

برداشت از آیات ۹۰-۱۰۳

(نجات از جهنم)

سالک الی الله برای نجات از جهنم و گمراهی و رسیدن به کمالات به مسائل زیر
 توجه کاملی داشته باشد:

اول: باید رعایت تقوی را در مراحل تزکیه نفس بکند تا بتواند با اهل بهشت در

بهشت زندگی کند.

دوم: نباید جزء گمراهان باشد که به جهنمی که در آن جهنم همه لشگریان شیطان و بت پرستان در آن هستند خواهد رفت.

سوم: باید تزکیه نفس کند تا با خوبان محشور شود و الا در جهنمی که همه با هم اختلاف دارند و با یکدیگر خصومت می کنند، خواهد رفت.

چهارم: باید به طرف کارهایی که او را به گمراهی می کشاند نرود تا در نتیجه به گمراهی شدیدی برسد و از مجرمین محسوب بشود و شفیعی و دوست صدیقی نداشته باشد.

پنجم: همه کارهای خوب و تزکیه نفس را در همین دنیا انجام دهد. زیرا اگر بخواهد در قیامت تزکیه نفس کند به مشکلات زیادی برخورد می کند و آرزوی برگشتن به دنیا را می نماید.

آیات ۱۱۲-۱۰۶

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
 أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٠٨﴾ وَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
 اطِيعُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَ
 مَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

برداشت از آیات ۱۱۲-۱۰۶

(نصایح حضرت نوح)

سالک الی الله باید از نصایح حضرت نوح که رسول امینی بود استفاده کند:

اول: او به قومش فرمود: چرا تقوی ندارید.

دوم: باید با اطاعت از پیغمبران تقوی را پیشه کند و کارهایش تحت فرماندهی معصومین باشد.

سوم: اگر برای دیگران مسائلی را از قبیل راهنمایی آنها و یا هر کاری را که جنبه خدایی دارد انجام داد از مردم اجر و مزدی نخواسته باشد بلکه اجرش را بر عهده خدای تعالی بگذارد.

چهارم: اگر از رهبر معصومی خواست پیروی کند به پیروانش به چشم ظاهر نگاه نکند و ثروت و مکنت آنها را در نظر نگیرد و فقر و تنگدستی آنها او را به گفتن حرف نامربوط وادار ننماید.

آیات ۱۴۰-۱۲۳

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا
تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
أَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾ وَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَ
تَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ
جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا ﴿١٣١﴾ وَ اتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ
بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَ بَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَ جَنَّاتٍ وَ
عُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا
سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعُظَّتْ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾ إِنْ هَذَا
إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَ مَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
وَ إِنْ رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

برداشت از آیات ۱۴۰-۱۲۳

(قضیه حضرت هود)

سالک الی الله باید به مطالب زیر عمل کند:

اول: نباید بدون تحقیق هر چه را شنید تکذیب کند بخصوص اگر کلام

معصومین و انبیاء باشد بلکه باید در مرحله اول مطالب انبیاء و پاکان را تحلیل کند و باز هم اگر نفهمید آن را تکذیب نکند.

دوم: اگر دوستانه و برادر وار کسی او را امر به معروف کرد، با محبت بپذیرد.

سوم: اگر شخص امینی بخصوص بدون مطالبه اجر و مزد، پیشنهادی به او داد مانند تقوی و بندگی خدا فوراً بپذیرد.

چهارم: در زندگی مادی بلند پروازی نکند و نشانه‌ای از خود در این ارتباط به جای نگذارد.

پنجم: در عین آن که باید ساختمانها و بناها را محکم و ضد زلزله بسازد، در دنیا نیت ماندن همیشگی را در سر نداشته باشد.

ششم: اگر کسی را به خاطر اعمال زشتش مجازات خواست بکند مانند جبارها و طاغوتها، مجازات ننماید.

هفتم: در همه کارها تقوی داشته باشد و بندگی کامل خدای تعالی را بکند.

هشتم: از خدایی که در همه کارها به او کمک کرده است و نعمتهایی از قبیل باغها و چشمه‌ها و حیوانات و فرزندان به او داده است، پرهیزد و تقوای او را رعایت کند.

نهم: در شنیدن سخنان موعظه، انعطاف پذیر باشد و خود را به جهل مرکب متّصف ننماید.

دهم: به اعمال بیهوده خود مغرور نشود و فکر نکند که خدای تعالی او را به اعمال زشتش عذاب نمی‌کند زیرا خدای تعالی به خاطر این که اکثر اینها ایمان واقعی نیاورده‌اند در عین آن که خدای تعالی رحمت خاصه‌ای به مؤمنین دارد، این عده را هلاک خواهد کرد و به عذابهایی مبتلا خواهد فرمود.

آیات ۱۵۴-۱۵۱

و لَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

برداشت از آیات ۱۵۴-۱۵۱

(قضیه حضرت صالح)

سالک الی الله باید همیشه به فکر اصلاح جامعه و اصلاح نفس خود باشد و دنبال فساد در روی زمین نرود و باید از انبیاء و اساتید، دلائل علمی و عقلی در مسائل معنوی بخواهد و از آنها معجزه و کرامتی توقع نداشته باشد تا بدین وسیله بخواهد به حقیقت برسد.

آیات ۱۵۵-۱۵۹

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَ
 لَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾
 فَعَقَّرُوهَا فَاَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَةً وَ مَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

برداشت از آیات ۱۵۵-۱۵۹

(ناقه صالح)

سالک الی الله نباید به خاطر امور مادی دست به جنایتی که خدای تعالی از آن نهی کرده بزند. زیرا در این صورت عذاب الهی او را می گیرد با این که خدای تعالی به سالکین الی الله مهربانی خاصی دارد.

آیات ۱۶۰-۱۶۶

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٦٣﴾ وَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَ تَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

برداشت از آیات ۱۶۰-۱۶۶

(قضیه حضرت لوط)

سالک الی الله باید به دو مسئله مهم که مایه همه کمالات است توجه داشته باشد:
اول: تقوی و دوم: بندگی کامل انبیائی که از جانب خدای تعالی آمده‌اند،
 بخصوص که به خاطر تبلیغاتشان اجر و مزدی از کسی توقّعی ندارند و برای خدا کار می‌کنند.

آیات ۱۶۷-۱۷۵

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾
 قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَ أَهْلِي مِمَّا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي
 الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا
 فَسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

برداشت از آیات ۱۶۷-۱۷۵

(جهاد با نفس)

سالک الی الله باید با نفس خود جهاد کند و آن قدر نفس خود را آزاد نگذارد که
 برای خواسته نفس به بدترین کارها دست بزند و آن قدر خدا را به غضب بیاورد که خدا
 او را به عذاب سختی در دنیا و آخرت مبتلا می سازد.

آیات ۱۸۳-۱۷۶

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ
 شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ
 الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا
 تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

برداشت از آیات ۱۸۳-۱۷۶

(قضیه حضرت شعیب)

سالک الی الله باید به قدری در صراط مستقیم دقیقاً حرکت کند که اگر چیزی به
 دیگری می فروشد کم ندهد و آن قدر هم افراط نکند که ضرر کند بلکه با ترازوی
 صحیحی جنس را بکشد و به مردم کم فروشی نکند که ممکن است به خاطر این عمل
 جزء فساد کنندگان در روی زمین باشد.

آیات ۱۸۴-۱۹۰

وَ اتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَ الْجِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا
 أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَ إِنْ نُنْظِقُكَ
 لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنْ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

برداشت از آیات ۱۸۴-۱۹۰

(تقوای الهی)

سالک الی الله باید تقوای الهی را در همه کار رعایت کند و به اولیاء خدا و انبیاء
 جسارت نکند و آنها را مانند سایرین که اکثراً دروغ می گویند نداند که به عذاب بزرگی
 مبتلا می شود.

آیات ۲۱۴-۲۱۷

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ
لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِرِيءٍ
مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

برداشت از آیات ۲۱۴-۲۱۷

(هدایت اقوام و نزدیکان)

سالک الی الله باید در راه هدایت اقوام و نزدیکانش کوشا باشد و در مقابل کسانی که حرف او را گوش می دهند کوچکی کند و توکل بر خدای عزیز مهربان داشته باشد.

آیات ۲۲۱-۲۲۷

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَآكُثِرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَ الشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ ذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْفَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

برداشت از آیات ۲۲۱-۲۲۷

(اغوی شیطان)

سالک الی الله باید با خبر باشد که شیطان بر چه افرادی نزول می کند و چه مردمی را بیشتر گول می زند:

اول: بر کسی که به دیگران تهمت می زند.

دوم: بر کسی که به شنیدنی ها گوش می دهد که اکثر شنیدنیها دروغ است.

سوم: شعرایی که از گمراهان پیروی می کنند و علامتش این است که آنها به هر

وادی سرگردانی وارد می شوند.

چهارم: کسانی که به آن چه می گویند عمل نمی کنند و اگر ایمان به خدا و روز قیامت بیاورند و عمل صالح کنند و زیاد به یاد خدا باشند و از خدا در مقابل ظلمی که شیطان و شیطان سیرتان به آنها می کنند، کمک بخواهند، خدا ظالمین را منقلب می کند و خدا به آنها می فهماند که نتیجه ظلمشان چه بوده است.

آیات ۵-۱

«سوره مبارکه نمل»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَ
 بُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 زَيَّاتٌ لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ
 الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ ﴿٥﴾

برداشت از آیات ۵-۱

(ایمان به قرآن)

سالک الی الله باید آیات قرآن را روشنگر و راهنما و بشارت دهنده برای خود بداند و این اعتقاد حاصل نمی شود مگر با ایمان کامل و یقین به آخرت و اگر این گونه ایمانی برای او پیدا شود طبعاً نماز را بر پا می دارد و زکات می دهد. ولی اگر ایمان به آخرت نداشته باشد اعمال بیهوده اش برایش جلوه می کند و در سرگردانی فرو می رود و عذاب بدی در دنیا برای او خواهد بود و در آخرت معلوم می شود که چه ضرری کرده است.

آیات ۱۴-۷

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
 أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا
 نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَالْقِي
 عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ كَانَهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا
 مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ
 ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ
 يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا
 جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾ وَجَحَدُوا
 بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

برداشت از آیات ۱۴-۷

(قضیه حضرت موسی)

سالک الی الله باید از این قسمت از قصه حضرت موسی برداشتهای زیر را

داشته باشد:

- ۱ - نسبت به اهل و عیالش مهربان باشد و با کمال جدیت مسائل راحتی آنها را فراهم بیاورد.
- ۲ - وقتی که با خدای تعالی هم کلام شد همه چیز را فراموش کند و صددرصد متوجه پروردگارش باشد.
- ۳ - اوامر الهی را اطاعت کند و در این صورت و با توجه به این که در محضر پروردگار است از هیچ چیز نترسد.
- ۴ - در مقابل دشمنان خدا و فاسقین هر چند او را مسخره کنند و سحرش بدانند محکم بایستد و از خود هیچ گونه ضعفی نشان ندهد.
- ۵ - کوشش کند که عاقبت بین باشد و از کارهای بد مردم گذشته عبرت بگیرد و از آن اعمال دوری کند.

آيات ٢٢-١٥

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ
دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنَاطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا
عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا
يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ
ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي
بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرِ
فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانِ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ
عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾
فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ
بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

برداشت از آیات ۲۲-۱۵

(قضیه حضرت سلیمان)

سالک الی الله باید از قضیه حضرت سلیمان مسائل زیر را استفاده کرده و عمل

کند:

- ۱- اگر از جانب پروردگار به خاطر تزکیه نفسش به او علم و حکمتی داده شد حمد و شکر خدا را بکند و از این نعمت قدردانی نماید.
- ۲- سالک الی الله اگر بندگی خدا را بکند و دوران تزکیه نفس را بگذراند و متصف به صفات الهی بشود قدرت پروردگار پشتوانه او خواهد بود و جن و انس و حتی پرندگان در خدمت او قرار خواهند گرفت.
- ۳- باید قدرت الهی را آن قدر بی نهایت بداند که اگر خدا بخواهد او ارتباط جانداران را با یکدیگر می فهمد و سخنان آنها را درک می کند.
- ۴- باید در مقابل تمام این نعمتها شاکر باشد و از خدای تعالی بخواهد که کارهایش مرضی پروردگار باشد و جزء بندگان صالح خدا واقع شود.
- ۵- باید بکوشد که در تمام امور خودش و کارمندان و خدمتگذارانش منظم باشند و با قاطعیت با آنها برخورد کند.
- ۶- اگر یکی از کارمندان و خدمتگذاران عذر موجهی در بی نظمی اش داشته از او بپذیرد و او را مورد مؤاخذه قرار ندهد.

آيات ٢٣-٣٦

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَ قَوْمَهَا يُسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنُنْظُرُ أَ صَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيَّ وَ أَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَ أَوْلُوا بِأَسِ شَدِيدٍ وَ الْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَ جَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَ كَذَلِكَ

يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانُ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا
آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾

برداشت از آیات ۲۳-۳۶

(قضیه بلقیس)

سالک الی الله باید از قضیه بلقیس استفاده‌های زیر را بکند:

- ۱ - خانمها نباید در کارهایی که مخصوص مردها است دخالت کنند و سلطنت و حکومت را به عهده بگیرند و الا مملکت را به انحراف می‌کشانند.
- ۲ - غیر خدا را نپرستد و نگذارد شیطان اعمال بدش را برای او زینت بدهد و راه او را به سوی خدای تعالی به بندد.
- ۳ - آن قدر بصیرت داشته باشد که وحدانیت خدا را از پرندگان و بیرون آمدن گیاهان از زمین مشاهده کند و عبرت بگیرد.
- ۴ - اگر خبری در مسائل مهم سیاسی و اجتماعی به او رسید درباره‌اش تحقیق کند تا راست و دروغ مطلب بر او واضح شود.
- ۵ - اگر کسی به دیگری مطلب نامناسبی را نسبت داد اول از خود او بپرسد و یا به وسیله نامه از او سؤال کند و به شنیدنیهایش اکتفا نکند.
- ۶ - هر که هست نباید با هر مسئله‌ای با غرور و تکبر برخورد کند بلکه باید جوانب قضیه را بررسی کند که اگر آن مسئله از اهمیت خاصی برخوردار است به آن بی توجهی نکند.
- ۷ - باید تا می‌تواند از بزرگان و عقلاء در کارهای مهم نظریه بگیرد و بدون مشورت با آنها مستبدانه از خود قاطعیت نشان ندهد.

۸- اگر با اهل غرور مشورت کرد و آنها نظرات مغرورانه‌ای دادند به آنها حقایق را بفهماند و آنها را از عواقب غرور و تکبر بترساند.

۹- باید در مقابل حرف حق و طرفداران حق کرنش کند و الا اگر عزیز باشد ذلیل خواهد شد.

۱۰- با قدرتمندان به خصوص طرفداران خدا و در زمان ما مجتهد قدرتمند مبسوط الید با خضوع و کرنش برخورد کند و نخواسته باشد با هدایا و اظهار محبت به اشتباهات خود پاییند باشد.

آیات ۳۷-۴۰

اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اَذَلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا اَيُّهَا الْمَلَاِئِكَةُ اَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ اَنَا اَتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اَتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاَهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ اَشْكُرْ اَمْ اَكْفُرْ وَ مَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَ مَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤٠﴾

برداشت از آیات ۳۷-۴۰

(انسان از اجنه قویتر است)

سالک الی الله باید بداند که اگر بنده واقعی خدا باشد از اجنه قویتر خواهد بود و بیشتر می تواند اظهار قدرت کند. زیرا او با علمی که از جانب خدا به او داده شده کار می کند ولی اجنه شاید با علم کتاب صددرد صد کار نکنند.

سالک الی الله باید تفضلات پروردگار را مایه امتحان خود بداند و بصیرت پیدا کند که آیا جزء شاکرین هست یا از کفران کنندگان خواهد بود.

آیات ۴۱-۴۴

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَ تَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَ هَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

برداشت از آیات ۴۱-۴۴

(امر به معروف و نهی از منکر)

سالک الی الله باید به هر وسیله‌ای که می‌تواند اظهار قدرت کند تا دیگران را هدایت نماید و به خصوص حکام و مدیران و سیاستمداران منحرف را به راه راست وادار کند.

آیات ۴۵-۵۰

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

برداشت از آیات ۴۵-۵۰

(قضیه حضرت صالح)

سالک الی الله باید از این قسمت از قضیه حضرت صالح استفاده‌های زیر را

بکند:

- ۱ - بندگی خدا را جدی بگیرد و تفرقه و خصومت ایجاد نکند.
- ۲ - به گناه قبل از نیکی کردن نپردازد و تا جائی که ممکن است بدی نکند.
- ۳ - اگر می‌خواهد مورد مهربانی خدا واقع شود از خدا طلب بخشش کند.
- ۴ - تا می‌تواند زبان به نیکی باز کند و هیچ چیز و هیچ کس را به فال بد نگیرد.
- ۵ - در کارهای حرام و معصیت به دیگران کمک نکند و با مردم فاسد در کارهای بد هم قسم نشود تا مبتلا به دروغ گوئی و مکر و حيله نگردد.

آیات ۵۳-۵۱

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَاقَوْمَهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
 يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

برداشت از آیات ۵۳-۵۱

(عبرت گرفتن از تاریخ)

سالک الی الله باید تاریخ گذشتگان را مطالعه کند و ببیند آنهایی که با خدا مکر و
 حيله کرده اند چگونه از بين رفته اند و خانه هایشان خالی مانده و يا از بين رفته است.
 سالک الی الله باید نجات از هر بدی و عذاب را در ایمان و تقوی بداند و به هیچ
 وجه نزدیک معصیت نشود.

آیات ۵۴-۵۸

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَأَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾

برداشت از آیات ۵۴-۵۸

(قضیه حضرت لوط)

سالک الی الله باید مردم را که علناً گناه می کنند با جدیت بیشتری آنها را نهی از منکر کند و به هر نحوی که ممکن است مانع انجام گناهان علنی دیگران شود به خصوص گناهانی که در ارتباط با جنبه های شهوانی و فساد است که مردمان جاهل انجام می دهند. والا اگر نهی از منکر نکرد و بلکه در گناهان با گنه کاران خود را شریک قرار داد خدا او را هلاک می کند و از بین می برد.

آیه ۶۹

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾

برداشت از آیه ۶۹

(سیر و سفر)

سالک الی الله باید روی زمین بسیار مسافرت کند و چشم بصیرت داشته باشد که
عاقبت معصیت کاران را ببیند.

آیات ۷۹-۷۰

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا
يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾

برداشت از آیات ۷۹-۷۰

(وظایف سالک الی الله)

سالک الی الله باید به این سفارشات عمل کند:

۱- از سخنان بیهوده و مکر مردم محزون نشود.

- ۲ - فکر نکند که اگر معصیت کرد عذاب‌های الهی او را تعقیب نمی‌کند.
- ۳ - بداند که خدا به همهٔ مردم تفضلاتی دارد و مهربان است.
- ۴ - هر چه می‌تواند نعمتهای الهی را به یاد بیاورد و شکر کند.
- ۵ - باید بداند که همه چیز را خدای تعالی می‌داند و همهٔ آنها در قلب معصومین ثبت و ضبط می‌شود.
- ۶ - قرآن برای هدایت و رحمت به مؤمنین نازل گردیده است.
- ۷ - خدای تعالی به وسیلهٔ قرآن بین همهٔ مردم با حکمتش قضاوت می‌کند و او به هر چیزی دانا است.
- ۸ - باید بر خدای که حق است توکل کند و خدا را در هر حال آشکارا مشاهده نماید.

آیات ۸۱-۸۰

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

برداشت از آیات ۸۱-۸۰

(خواب غفلت)

سالک الی الله باید بداند که بعضی از مردم خواب غفلت‌شان منتهی به مرگ
روحی‌شان شده است و آنها نمی‌توانند به هدایت آنها از گمراهی‌شان بپردازند زیرا تنها
کسی که به نشانه‌های الهی ایمان داشته باشد سخن حق را می‌شنود و در مقابلش تسلیم
می‌گردد.

آیات ۸۹-۹۳

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ
 آمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
 تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
 الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
 لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

برداشت از آیات ۸۹-۹۳

(اعمال صالحه)

سالک الى الله بايد متوجه مطالب زیر باشد:

اول: آن که همیشه کارهای خوب انجام بدهد تا از وحشت روز قیامت در امان باشد.

دوم: به هیچ وجه کار بد نکند زیرا اگر کار بد بکند خدای تعالی جزای او را خواهد

داد.

سوم: خدای تعالی بیشتر از آن چه که عمل کرده است گرفتارش نمی کند.

چهارم: این که بنده پروردگارش باشد و خدای کعبه را اطاعت کند.

پنجم: باید بداند همه چیز مال خدا است و در مقابل او تسلیم باشد.

ششم: قرآن را تلاوت کند و برای هدایت خود از آن برداشتی داشته باشد.

هفتم: راهنمایی های پروردگار را سپاس بگذارد و بداند که خدای تعالی از آنچه

می کند غافل نیست.

آيات ١٣-١

«سورة مباركة قصص»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ وَنَمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْ لَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ

يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِنَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

برداشت از آیات ۱۳-۱

(پند و اندرز از قضیه حضرت موسی)

سالک الی الله باید مطالب قرآن را در تمام موضوعات آشکارا مشاهده کند. از
قضیه حضرت موسی و فرعون حقایقی را برای زندگی خود استفاده کند:

اول: در روی زمین که محل امتحان و زود گذر است به فکر برتری جویی ظاهری
بر دیگران نشود.

دوم: بین افراد بشر تبعیض قائل نشود مگر بخاطر ایمان و علم آنها که از امتیازات
واقعی است.

سوم: بی جهت کسی را از زندگی در دنیا محروم نسازد.

چهارم: بداند که خدای تعالی همیشه طرفدار مستضعفین است و آنها را پیشوایان
و وارث زمین قرار می دهد و امکانات خوبی در اختیارشان می گذارد.

پنجم: مستکبرین را خدای تعالی به جزای اعمال بدشان می رساند.

ششم: بداند که وعده خدا حق است ولو از نظر ظاهر با جریانات طبیعی منافات
داشته باشد.

هفتم: زنها بدانند که اگر تزکیه نفس کنند خدای تعالی اسرار آنها را حفظ می کند و
می توانند با پروردگار مأنوس باشند.

هشتم: وعده خدا حق است و اگر کسی ایمان به خدا داشته باشد همه آن چه که
خدای تعالی در قرآن وعده داده به آنها خواهد رسید.

آیه ۱۴

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

برداشت از آیه ۱۴

(عالم ذر)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی انبیاء را در عالم ذر تزکیه نفس کرده و آنها را به علم و حکمت مزین فرموده است.

آيات ۲۸-۱۵

وَ دَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَ هَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَنَّاخَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبِطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَ مَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَ جَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْكُونُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

برداشت از آیات ۲۸-۱۵

(قضیه حضرت موسی)

سالک الی الله باید از این قسمت از قضیه حضرت موسی استفاده‌های زیر را

بکند:

اول: در نزاع‌ها و دعاوها تا می‌تواند دخالت نکند و اگر دخالت کرد متوجه پیامد آن

باشد.

- دوم:** اگر در دخالت آن دعوا ضرری کرد به درگاه پروردگار بر اشتباه خودش اقرار کند و از خدای تعالی طلب آمرزش کند تا خدای تعالی او را بیامرزد.
- سوم:** به هیچ وجه خودش را برای افراد بد پشتیبان قرار ندهد.
- چهارم:** باید به قول معروف از یک سوراخ دو مرتبه گزیده نشود و اگر کاری را اشتباه کرد دوباره به طرف آن کار نرود.
- پنجم:** تا می تواند جان دیگران را از مهلکه نجات دهد.
- ششم:** در موقع احساس خطر از خدای تعالی بخواهد که خدا او را پناه دهد.
- هفتم:** تا می تواند به ضعفا و محبوبهای الهی که زنها باشند کمک کند.
- هشتم:** در کمکهایی که به دیگران می کند برای خدا باشد و برای پاداشی از آنها نباشد.
- نهم:** در فقر و درماندگی از خدای تعالی کمک بخواهد.
- دهم:** خانمهایی که سالک الی الله اند باید در راه رفتن و بین مردم حرکت کردن با حیا باشند.
- یازدهم:** کار و زحمت کسی که برای او انجام داده به هیچ وجه بی مزد نگذارد.
- دوازدهم:** تا می تواند واسطه خیر برای دیگران باشد.
- سیزدهم:** تا می تواند وسیله از دواج دختران و پسران جوان را با سهولت فراهم کند و کارهای شایسته ای در این ارتباط انجام دهد.

آیه ۲۹

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِنْهَا
بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾

برداشت از آیه ۲۹

(رفاه و آسایش خانواده)

سالک الی الله باید همیشه به فکر رفاه و آسایش همسر و فرزندان باشد و با هر
زحمتی که هست وسیله راحتی آنها را فراهم بیاورد.

آیات ۳۰-۳۳

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ
 وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ
 الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ
 سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ
 رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

برداشت از آیات ۳۰-۳۳

(استقامت)

سالک الی الله در حال مناجات با پروردگار و خواندن قرآن که در حقیقت خدا با او
 صحبت می کند و دیدن کرامات و معجزات از جانب پروردگار از هیچ چیز نترسد و در
 مقابل همه ناملازمات استقامت داشته باشد و خدای تعالی را پشتیبان خود بداند تا به
 دریافت حقایق نائل گردد.

آیات ۵۳-۵۴

وَ إِذَا يُتْلٰی عَلَیْهِمْ قَالُوْا اٰمَنَّا بِهٖ اِنَّهٗ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَا اِنَّا كُنَّا
 مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِیْنَ ﴿۵۳﴾ اُولٰٓئِكَ یُؤْتُوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَیْنِ بِمَا
 صَبَرُوْا وَ یَدْرُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّیِّئَةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 یُنْفِقُوْنَ ﴿۵۴﴾

برداشت از آیات ۵۳-۵۴

(ایمان به آیات الهی)

سالک الی الله وقتی که آیات الهی بر او تلاوت می شود به آنها ایمان می آورد و حقیقت را تصدیق می کند و تسلیم اوامر الهی می گردد و از آن چه خدای تعالی به او داده است انفاق می کند. لذا خدای تعالی به خاطر این عملش اجرش را دو برابر می دهد و بدیهای او را به خاطر اعمال خویش از بین می برد.

آیه ۵۵

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ
أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

برداشت از آیه ۵۵

(دوری از لغو و بیهودگی)

سالک الی الله از اعمال و گفتار لغو و بیهوده دوری می کند و به کار کسی جز در
مقام امر به معروف و نهی از منکر کاری ندارد و شعار او برای مردم سلام و سلامتی
است و هیچ گاه طرفدار نادان نمی باشد.

آیات ۵۶-۵۷

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِنَّا نَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنْ أَزْوَاجِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

برداشت از آیات ۵۶-۵۷

(هدایت)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی اختیار هدایتش را به دست خودش داده و حتی پیامبر اکرم نمی تواند از او سلب اختیار کند و با اکراه او را به سوی هدایت بکشاند و مجبورش نماید و نباید به جهل خود اصرار ورزد و برای دنیای خود دست از موفقیت های معنوی بکشد.

آیات ۵۸-۵۹

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ
لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَ مَا
كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَ مَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَ أَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

برداشت از آیات ۵۸-۵۹

(غرور بیجا)

سالک الی الله باید به نعمتهای فراوانی که خدای تعالی به او داده است مغرور نشود
و این را بداند که خدای تعالی هیچ فرد و یا جمعیتی را بدون دلیل هلاک نمی کند و
بلکه ابتدا برای آنها به وسیله پیامبران آیات و نشانه های خود را بیان می کند و وقتی آنها
بی اعتنایی کردند، عذابش را بر آنها نازل می فرماید.

آیه ۶۷

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ

الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

برداشت از آیه ۶۷

(توبه و ایمان)

سالک الی الله اگر می خواهد جزء رستگاران باشد، باید توبه کند و ایمان بیاورد و اعتقاداتش را تصحیح نماید و اعمال شایسته انجام دهد.

آیه ۷۶

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

برداشت از آیه ۷۶

(ثروت زیاد)

سالک الی الله باید به خاطر ثروت زیادی که خدا به او داده آنها را در راه خدا قرار دهد و به خاطر داشتن ثروت و جمع آوری آن خوشحال نباشد. زیرا خدا این چنین خوشحالی ها را دوست نمی دارد.

آیه ۷۷

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي
الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

برداشت از آیه ۷۷

(احیاء حیات ابدی)

سالک الی الله باید کوشش کند که حیات ابدی و عالم آخرت خود را احیاء کند و
ضمناً دنیای خود را هم فراموش نکند و صفت رحمانیت خدا را در خود ایجاد نماید و
به مردم نیکی کند و در روی زمین فساد نکند تا خدا او را دوست داشته باشد.

آیه ۸۰

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَ أَكْثَرُ جَمْعًا وَ
لَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٠﴾

برداشت از آیه ۸۰

(ایمان)

سالک الی الله اگر می خواهد به ثواب الهی برسد، باید دارای ایمان باشد و عمل
صالح کند تا از صابرين محسوب شود.

آیه ۸۳

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي
الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾

برداشت از آیه ۸۳

(برتری جویی)

سالک الی الله نباید در روی زمین برای خود برتری بجوید و فساد کند و باید بداند
که اگر از متقین باشد موفقیتی خواهد داشت.

آیات ۹-۱

«سورہ مبارکہ عنکبوت»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ

فِي الصَّالِحِينَ ٩

برداشت از آیات ۱-۹

(دستورات مفید)

سالک الی الله اگر می خواهد موفق به کمالات بشود، باید مسائل زیر را کاملاً رعایت کند:

- ۱ - بدانند که امتحان از جانب پروردگار برای او حتمی خواهد بود.
- ۲ - این امتحان در گذشتگان برای این جهت بوده که راستگویان و درستکاران از دروغگویان و مفسدین تشخیص داده شوند و جدا گردند.
- ۳ - کسانی که کار بد می کنند، نمی توانند بر خدای تعالی در موفقیت پیشی بگیرند.
- ۴ - کسانی که ملاقات با پروردگار را امید دارند به آن خواهند رسید.
- ۵ - کسی که کوشش در راه خیر بکند، تمام فایده اش به خودش می رسد. زیرا خدای تعالی بی نیاز از همه کس و همه چیز است.
- ۶ - کسانی که اعتقادات خود را درست کنند و به آن ایمان داشته باشند و تزکیه نفس نمایند، خدای تعالی گناهان قبلی آنها را جبران می کند و اجر آنها را بهتر از آن چه کرده اند مرحمت می فرماید.
- ۷ - سالک الی الله باید به پدر و مادرش نیکی کند ولی اگر به او اصرار کردند که گناه بکند و یا مشرک شود، نباید از آنها اطاعت کند.
- ۸ - اگر سالک الی الله اعتقاداتش را تصحیح کند و تزکیه نفسش را کامل نماید، خدای تعالی او را جزء صالحین قرار می دهد.

آیه ۱۰

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
 فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا
 كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

برداشت از آیه ۱۰

(نفاق و دورویی)

سالک الی الله نباید به هیچ وجه نفاق و دورویی در روحش وجود داشته باشد و به
 حقیقت آن چه سبب ناراحتی ها و خوشی ها است معترف باشد. زیرا خدای تعالی آن
 چه در قلب مردم می گذرد می داند.

آیه ۱۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ
خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

برداشت از آیه ۱۲

(مرشد دروغین)

سالک الی الله نباید از مرشدان و راهنمایان دروغین پیروی کند و باید روی این مسئله کاملاً دقت نماید.

آیه ۲۰

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

برداشت از آیه ۲۰

(سیر و سفر)

سالک الی الله باید روی زمین سیر و سفر کند تا شروع خلقت را بفهمد و به ذات
مقدس پروردگار معتقد شود.

آیه ۲۳

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ
رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

برداشت از آیه ۲۳

(یأس از رحمت خدا)

سالک الی الله اگر بخواند همیشه امید ملاقات با پروردگارش را داشته باشد، باید
از رحمت خدا مأیوس نگردد.

آیه ۴۱

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعُنْكَبُوتِ
 اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعُنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

برداشت از آیه ۴۱

(ولی مطلق)

سالک الی الله نباید غیر از خدا را ولیّ مطلق خود بداند. زیرا اگر ولایت غیر
 خدایی را بپذیرد، مانند عنکبوتی است که خانه سستی را پذیرفته است.

آیه ۴۵

اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا

تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

برداشت از آیه ۴۵

(قرائت قرآن و نماز)

سالک الی الله باید قرآن بخواند و نماز را بر پا دارد. زیرا نماز او را از فحشاء و منکر باز می دارد.

آیه ۴۶

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

برداشت از آیه ۴۶

(با همه نیک حرف بزنید)

سالک الی الله باید با کفار و اهل کتاب با خوبی بحث کند و حرف بزند، مگر کسانی که فهم و درک خوبی را ندارند و نمی توانند خوبیها را بفهمند.

آیات ۵۸-۵۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

برداشت از آیات ۵۸-۵۹

(جزای سالک الی الله)

سالک الی الله اگر اعتقاداتش را تصحیح کند و به آنها ایمان داشته باشد و تزکیه نفس کامل کند، خدا در آخرت غرفه‌هایی که از دامن آنها نهرهای آب جاری است و همیشه در آن بهشت‌های پر غرفه هستند، به آنها عنایت خواهد فرمود و خدای تعالی صبر و توکل را به آنها به خاطر ایمان و تزکیه نفسشان مرحمت می‌فرماید.

آیه ۶۸

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

برداشت از آیه ۶۸

(تهمت)

سالک الی الله نباید به خدا و به حق و حقیقت تهمت دروغ بزند، زیرا این چنین کسی ظالم ترین مردم است.

آیه ۶۹

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

برداشت از آیه ۶۹

(جهاد با نفس)

سالک الی الله اگر در راه خدا جهاد با نفس اماره خود کرد، خدای تعالی او را کمک

می‌کند و راهنمایی می‌فرماید و خدا همیشه با نیکوکاران خواهد بود.

آیات ۱۰-۸

«سوره مبارکه روم»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَمْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَمْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أُسَاؤُا السَّوْءِ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

برداشت از آیات ۱۰-۸

(اعمال نیک)

سالک الی الله باید این اعمال را انجام دهد:

۱- در وجود خود و در آنچه خدا در آسمانها و زمین و آن چه بین آنها است خلق

کرده که جز حق و حقیقت چیزی نیست، تفکر کند.

۲ - جزء اکثریت مردمی که به ملاقات خدای تعالی کافرند نباشد.

۳ - سیر و سفر در روی زمین بکند و ببیند عاقبت کسانی که قبل از او بوده‌اند با

این که قوی‌تر و اثراتشان در روی زمین بیشتر و عمرشان طولانی‌تر بوده و پیامبران‌شان
آنها را موعظه کرده‌اند ولی آنها به دستورات آنها عمل نکرده‌اند، چگونه بوده است.

۴ - بدانند که نتیجه کارهای بد تکذیب آیات الهی است و در عاقبت آیات الهی را

مسخره می‌کند.

آیات ۲۹-۳۴

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ
 أَضَلَّ اللَّهُ وَ مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
 حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ
 ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُبِينٍ
 إِلَيْهِ وَ اتَّقُوهُ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾
 مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَ كَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾ وَ إِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِينٍ إِلَيْهِ ثُمَّ
 إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾
 لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

برداشت از آیات ۲۹-۳۴

(مسائلی که باید توجّه شود)

سالک الی الله باید دقیقاً به مسائل زیر توجّه کند:

- ۱ - باید از هوای نفس بدون علم پیروی نکند و کارهایی را که می‌کند، باید با تحقیق و اطمینان به صحت و درستی آن باشد.

۲ - دینش را طبق فطرتی که خدای تعالی در عالم ارواح او را تربیت کرده قرار دهد.

۳ - در مقابل پروردگارش دائماً انابه کند.

۴ - حدود الهی را رعایت کند و تقوی داشته باشد.

۵ - نماز بخواند که اگر اقامه نماز نکند، جزء مشرکین خواهد بود.

۶ - در دین خدا تفرقه نیندازد و به آن چه روی ندانستگی متمسک شده است، خوشحال نباشد.

۷ - همیشه به یاد خدا باشد و تنها وقتی که ضرری به او می‌رسد به در خانه خدا نرود، بلکه همیشه خود را در محضر پروردگار بداند.

۸ - نعمتهای الهی را کفران نکند و بلکه از آن نعمتها استفاده نماید.

آیه ۳۶

وَ إِذَا أَدَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمْتُ أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

برداشت از آیه ۳۶

(یأس از رحمت خدا)

سالک الی الله باید از هر گونه افراط و تفریط خودداری کند و بداند هر چه به او می رسد از جانب خدا است. اگر مهربانی از جانب خدا به او رسید امیدوار و خوشحال شود، اگر بدی به او رسید بداند که به خاطر بدیهایی است که کرده است ولی از رحمت خدا مأیوس نشود و بلکه خوشحال باشد که خدای تعالی به این وسیله بدیهای او را جبران می کند.

آیات ۳۸-۳۷

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَ الْمَسْكِينِ وَ ابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

برداشت از آیات ۳۸-۳۷

(وسعت رزق)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی روزی اهل تقوی و کسانی را که دوست می دارد زیاد می کند و به قدر کفاف به آنها عنایت می کند. این نشانه لطف خدا است برای مردم با ایمان.

سالک الی الله باید حقوق خویشاوندان و درماندگان و در راه ماندگان را بپردازد، اگر می خواهد به کمالات و رستگاری و ملاقات با خدا برسد.

آیات ۴۱-۴۲

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ سِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

برداشت از آیات ۴۱-۴۲

(ظهور امام زمان)

سالک الی الله باید برای ظهور حضرت بقیه الله ارواحنا فداه دعا کند و فکر نکند که اگر دنیا فاسد شود امام زمانش زودتر می آید، بلکه اگر مردم آمادگی بیشتری برای پذیرش عدل و داد پیدا کنند و ظلم و جور از ناحیه قدرتمندان در زمین و دریا زیاد شود امام عصر ارواحنا فداه برای نجات مستضعفین زودتر ظهور می کند.

سالک الی الله باید در روی زمین سیر و سفر کند تا عاقبت کسانی که قبلاً بوده و بیشترشان مشرک بوده اند را ببیند چه شده است.

آیات ۴۴-۴۵

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسِهِمْ
يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

برداشت از آیات ۴۴-۴۵

(سپاس خدا)

سالک الی الله نباید کفر و ناسپاسی داشته باشد زیرا به ضرر خود او خواهد بود و
خدای تعالی کفار و ناسپاسان را دوست نمی دارد.

آیات ۵۲-۵۳

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
 مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

برداشت از آیات ۵۲-۵۳

(غفلت از حقایق)

سالک الی الله باید بکوشد غفلتی از حقایق نداشته باشد والا ممکن است روحش
 بمیرد و دیگر قابل هدایت نباشد.

آیات ۵۸-۵۹

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
 جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾
 كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

برداشت از آیات ۵۸-۵۹

(مثلهای قرآن)

سالک الی الله باید بداند که قرآن مثلهایی برای او زده است و با آنها لجاجت نکند
 و از آنها پند بگیرد. زیرا اگر این چنین نباشد، دریچه قلبش به سوی حقایق بسته
 می شود و از علوم الهی استفاده نمی کند.

آیه ۶۰

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا

يُوفُونَ ﴿٦٠﴾

برداشت از آیه ۶۰

(صبر)

سالک الی الله باید برای رسیدن به وعده‌های الهی صبور و بردبار باشد و اگر مورد مسخره و سبکی کفار قرار گرفت از پا در نیاید.

آیات ۹ - ۱

«سورة مباركة لقمان»

الم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَ
 رَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ
 رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي
 لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا
 أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى
 مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّرَهُ بِعَذَابٍ
 أَلِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ
 النَّعِيمِ ﴿٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۹-۱

(پندهایی از آیات اول سورة لقمان)

سالک الی الله باید از آیات اول سورة لقمان این استفاده‌ها را بکند:

۱ - بدانند که آیات قرآن پر از حکمت است.

۲ - اگر نیکوکار و لایق باشد، قرآن برای او هدایت و رحمت است.

- ۳ - نماز را که عبادت فردی است، اول وقت با توجه اقامه کند.
- ۴ - زکات را که عبادت اجتماعی است، به موقع بدهد.
- ۵ - با فکر کردن در آیات الهی به روز قیامت اعتقاد قوی داشته باشد.
- ۶ - هدایت کامل را از جانب پروردگار بداند و دریافت کند تا رستگار باشد.
- ۷ - کوشش کند که از مطالب بیهوده که از راه خدا او را منحرف می‌کند، دوری نماید تا مبادا به عذاب خوارکننده‌ای از جانب پروردگارش مبتلا گردد.
- ۸ - کوشش کند آیات کتاب الهی را با خضوع و خشوع استماع نماید و جزء آنهایی که گوششان در مقابل آیات الهی سنگین است واقع نشود.
- ۹ - ایمان و عمل صالح داشته باشد تا به بهشت پر نعمت وارد شود و در آن جاویدان بماند.
- ۱۰ - باید بداند که وعده‌های الهی همه‌اش حق و حقیقت است و خدای تعالی حکیم است.

آیات ۱۲-۱۴

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ
فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ
قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ
لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا
عَلَى وَهْنٍ وَفِضَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ
الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾

برداشت از آیات ۱۲-۱۴

(شکر)

سالک الی الله باید در مرحله اول فرزندان و نزدیکانش را موعظه کند و اول چیزی که به آنها تعلیم می دهد این باشد که آنها به خدای تعالی مشرک نشوند و شرک به خدا را ظلم بزرگی بدانند.

و پدر و مادر را شاکر باشند و همه نعمتهایی را که خدای تعالی به آنها داده شکرگزار باشند.

آیه ۱۵

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ
أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

برداشت از آیه ۱۵

(اطاعت غیر خدا)

سالک الی الله نباید اطاعت پدر و مادری که او را به سوی بندگی شیطان و هوای
نفس دعوت می کنند، بنماید و بکوشد پیرو کسانی باشد که به سوی خدا حرکت
کرده اند.

آیات ۱۶-۱۹

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصْعَرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِي
مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ
الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

برداشت از آیات ۱۶-۱۹

(سفارشات حضرت لقمان)

- سالک الی الله باید از سفارشاتى که حضرت لقمان به پسرش فرموده پند بگیرد:
- اول:** بداند که اگر به وزن خردلى کار بد یا خوب انجام دهد، خدای تعالی آن را در محاسباتش ظاهر می کند.
- دوم:** نماز بخواند و امر به معروف و نهی از منکر کند و در مقابل مصائب صبر داشته باشد تا بتواند دارای استقامت باشد.
- سوم:** در مقابل مردم اظهار تکبر نکند و در روی زمین با غرور راه نرود تا خدا او را دوست داشته باشد.
- چهارم:** در راه رفتن و روش زندگى اعتدال و میانه روی را پیشه کند.
- پنجم:** آرام حرف بزند و مانند حیوانات صدای نامفهومش را بلند نکند.

آیات ۲۱-۲۲

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ
السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَ مَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَ إِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

برداشت از آیات ۲۱-۲۲

(پیروی از اشتباهات گذشتگان)

سالک الی الله نباید به آن چه پدرانش در اشتباه بوده‌اند و به آن عمل می‌کرده‌اند،
تَحَجَّر داشته باشد و شیطان او را به طرف آتش جهنم بکشانند. بلکه باید روی خود را به
سوی خدا کند و نیکوکار باشد که در این صورت تمسک به ریسمان محکم خدا و
واسطه الهی با بندگانیش کرده و عاقبت تمام کارها در دست خدا است.

آیه ۱۶

«سورة مبارکه سجده»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَ
طَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

برداشت از آیه ۱۶

(خضوع در مقابل پروردگار)

سالک الی الله باید وقتی که خدا نزد او یادآوری می شود، کمال خضوع را در مقابل پروردگارش داشته باشد و او را تسبیح و حمد کند و تکبر نکند.

در نیمه های شب از رختخوابش بیرون بیاید و خدا را به خاطر ترس از جزای گناهانش بخواند و طمع به الطافش داشته باشد و از آن چه خدا به او عنایت کرده انفاق کند.

آیات ۱-۳

«سوره مبارکه احزاب»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

برداشت از آیات ۱-۳

(تقوی)

سالک الی الله باید تقوی را کاملاً رعایت کند و کفار و منافقین را اطاعت نکند، بلکه پیرو وحی الهی باشد و بر خدا توکل کند.

آیات ۹-۱۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحاً وَجُنُوداً لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ
وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ
الظُّنُونَا ﴿١٠﴾

برداشت از آیات ۹-۱۰

(نعمتهای الهی)

سالک الی الله باید نعمتهای خدا را همیشه متذکر باشد، بخصوص نعمتهایی که
مخفی است و با چشم دیده نمی شود و برای انسان بسیار مفید است.

آیات ۱۲-۱۴

وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا
 اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ
 يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ
 يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا
 فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَ لَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَفْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
 لَآتَوْهَا وَ مَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾

برداشت از آیات ۱۲-۱۴

(سخنان خدا و رسولش حق است)

سالک الی الله باید از این آیات این مسائل را یاد بگیرد:

اول: دستورات خدا و پیغمبر را فریب تصوّر نکند.

دوم: باید در کارهای اساسی خود از خدا و پیامبر اجازه بگیرد.

سوم: با فریب از دستورات پیغمبر فرار نکند.

چهارم: در مقابل هجوم دشمن با استقامت باشد.

آيات ٢٠-١٥

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ
عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ
الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَنُّونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي
يَعِصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَ لَا
يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَ الْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ
الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ
فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاللِّسَانِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ
أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ
الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ
أَنْبَاءِكُمْ وَ لَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

برداشت از آیات ۲۰-۱۵

(تعهدات با پروردگار)

سالک الی الله باید با جدّیت کامل به دستورات اخلاقی الهی که در زیر گفته می شود عمل کند:

۱ - به تعهداتی که در عالم ذر با پروردگار بسته پشت نکند، زیرا از او سؤال خواهد شد.

۲ - بداند که نباید در راه خدا از مرگ و کشته شدن فرار کند، زیرا بالاخره خواهد مرد ولی با عصیان الهی با خدا روبرو می شود.

۳ - بداند که از رحمت و غضب پروردگار کسی او را نجات نمی دهد و ولی و ناصری در مقابل خدای تعالی برای خود پیدا نمی کند.

۴ - بداند که خدای تعالی به همه کارها آگاهی دارد و اعمال منافقین را می شناسد.

۵ - اگر دشمن به خاطر تزکیه نفس او و یا هر کار خوبی که می کند حسادت ورزید، بداند که خدای تعالی آنها را به خوف و ترسی می اندازد و اعمال آنها را نابود می کند و این کار بر خدا آسان است.

۶ - نباید سالکین الی الله ساده لوح باشند و دشمن را ندیده بگیرند تا مخفیانه به آنها صدمه وارد کنند.

۷ - در عین حال آنها را ضعیف بداند و با شرح صدر به آنها توجّه نکند.

آیات ۲۱-۲۲

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ ذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ
الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ
رَسُولُهُ وَ مَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَ تَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

برداشت از آیات ۲۱-۲۲

(اقتدا به پیامبر)

سالک الی الله اگر می خواهد خدا و روز قیامت را باور کند و به یاد خدا زیاد باشد،
باید در اعمالش به پیامبر اکرم اقتدا نماید. زیرا وعده های خدای تعالی و رسولش
حق است و آنها وقتی درستی و صداقت خدای تعالی و رسولش را ببینند، ایمانشان
زیاد می شود و در مقابل آنها بیشتر تسلیم می گردد.

آیات ۲۳-۲۵

مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
 مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
 لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ
 كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾

برداشت از آیات ۲۳-۲۵

(صداقت)

سالک الی الله باید در مقابل تعهداتی که با خدا بسته است، روی ایمان، مردانه تا
 زمان مرگش صداقت داشته باشد تا خدا جزای راستگویی را به او بدهد و در مقابل،
 کسانی که دروغ گفته‌اند عذابشان کند و اگر توبه کردند، خدا همیشه بخشنده است و
 مهربانی خاصی به توبه کنندگان دارد. ولی اگر توبه نکردند و کافر شدند خدا آنها را به
 همان غیظشان بر می‌گرداند و نمی‌گذارد به خوبی برسند و اگر مؤمنین با آنها جنگ
 کنند، خدا کمکشان می‌کند.

آيات ٢٨-٣٤

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ وَ مَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَ أَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَ قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَ قَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَ لَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَ أَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَ آتِينَ الزَّكَاةَ وَ أَطِعْنَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَ اذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَ الْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

برداشت از آیات ۲۸-۳۴

(زنهای پیامبر اکرم)

خانمهایی که از سالکین الی الله هستند، بدانند که زنهای پیامبر به خاطر انتسابشان به پیغمبر اکرم خیلی اهمیت دارند.

حتی خدای تعالی آنها را مادرهای مؤمنین معرفی کرد و کسی حق ندارد بعد از پیامبر اکرم با آنها ازدواج کند. ولی با آن که آنها تا این حد اهمیت دارند، مسائل زیر را به آنها دستور داده و طبعاً به طریق اولی زنهای سالک الی الله بیشتر باید به این دستورات عمل کنند:

۱- زنهای پیامبر و تمام سالکین الی الله اگر دنیا و زینت دنیا را طالب باشند و خدا و پیغمبر را فراموش کنند، باید از پیغمبر جدا شوند و راهشان را ادامه ندهند.

۲- اگر زنهای پیغمبر و تمام سالکین الی الله، خدا و پیغمبر و آخرتشان را بیشتر منظور کنند، برای آنهایی که موفق شده‌اند، خدای تعالی اجر زیادی منظور فرموده است.

۳- زنهای پیامبر و زنهای سالکین الی الله اگر کارهای زشتی بکنند، خدا دو برابر آنها را عذاب خواهد کرد.

۴- زنهای پیغمبر و زنهای سالکین الی الله اگر کارهای شایسته‌ای انجام دهند، خدای تعالی اجر آنها را دو برابر عنایت می‌کند و برای آنها کمالات خوبی منظور می‌فرماید.

۵- زنهای پیغمبر و زنهای سالکین الی الله مثل سائر زنهایی که بی بند و بارند، نیستند. بلکه آنها به خاطر انتسابشان به پیغمبر و حرکتشان به سوی خدا بر دیگران

فضیلت دارند.

۶ - زنهای پیغمبر و زنهای سالکین الی الله باید به خاطر بدست آوردن کمالات تقوای کاملی را رعایت کنند.

۷ - زنهای پیغمبر و زنهای سالکین الی الله نباید با ناز و کرشمه با دیگران سخن بگویند. زیرا مردهایی که تزکیه نفس نکرده‌اند و قلبشان مریض است، ممکن است به طمع بیفتند و از صدای آنها لذت ببرند.

۸ - زنهای پیغمبر و زنهای سالکین الی الله باید با دیگران به طور ساده حرف بزنند و به ضرورت اکتفا کنند.

۹ - زنهای پیغمبر و زنهای سالکین الی الله باید در خانه بنشینند و به تربیت فرزند و شوهر داری اکتفا کنند.

۱۰ - نباید مانند زنهای بی بند و بار نادان در کوچه و بازار خودنمایی کنند و به کارهایی که مختص مردها است وارد شوند.

۱۱ - زنهای پیغمبر و زنهای سالکین الی الله باید به نماز و حقیقت آن و زکات و حقیقت آن و اطاعت خدا و رسولش و حقیقت آن پردازند و خود را به کمالات برسانند.

۱۲ - زنهای پیغمبر و زنهای سالکین الی الله باید در خانه تحصیل علم کنند و به یاد خدا باشند و اعتقاداتشان را صحیح کرده و تزکیه نفس کنند و خود را به کمالات برسانند و از نشانه‌های خدا و حکمت الهی در خانه‌هایشان استفاده کنند و تحصیلات علوم دینی را در خانه انجام دهند.

آیات ۳۷-۳۵

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٥﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٢٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٢٧﴾

برداشت از آیات ۳۷-۳۵

(زن و مرد سالک الی الله)

سالکین الی اللهی که صفات زیر را دارند و یا آن را کسب خواهند کرد، چه زن باشند و چه مرد خدای تعالی برای آنها بخشایش و مزد زیادی قائل شده است:

- ۱ - مسلمان و تسلیم در مقابل حقایق اسلام باشند.
- ۲ - ایمان کاملی به خدا و روز قیامت داشته باشند.
- ۳ - مطیع خدا و پیامبر اکرم باشند.
- ۴ - راستگو و درستکار باشند.
- ۵ - بردبار و جدی باشند.
- ۶ - در مقابل پروردگار خاشع و خاضع باشند.
- ۷ - صدقه دهنده و به دیگران مهربان باشند.
- ۸ - روزه بگیرند.
- ۹ - دامن خود را از آلودگی‌ها پاک نگه دارند.
- ۱۰ - زیاد به یاد خدا باشند.
- ۱۱ - در مقابل قضاوت پروردگار درباره چیزی خود را مختار ندانند.
- ۱۲ - آن چنان به پیامبر اکرم محبت داشته باشند که اگر دیدند پیامبر اکرم تمایل به چیزی که در دست آنها است دارد، بدون معطلی به او تقدیم کنند.

آیه ۴۳

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

برداشت از آیه ۴۳

(جهاد با نفس)

سالک الی الله باید جهاد با نفس کند تا از رحمت خاص الخاص پروردگار استفاده نماید و ملائکه آن رحمت را به او برسانند، تا صد درصد خدای تعالی او را از تاریکی به نور وارد کند و به او مهربان باشد.

آیه ۴۸

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

برداشت از آیه ۴۸

(شرح صدر)

سالک الی الله نباید از کفار و منافقین اطاعت کند و شرح صدری داشته باشد که به اذیت‌های کفار و منافقین توجه نکند و بر خدا توکل کند، زیرا خدا او را کفایت خواهد کرد.

آیه ۵۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَاطِرِينَ إِنَاءَهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا أَرْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ

عَظِيمًا ﴿٥٣﴾

برداشت از آیه ۵۳

(آداب مهمانی)

سالک الی الله باید مسائل اخلاقی زیر را کاملاً رعایت کند:

- ۱ - بدون اذن داخل خانه بزرگان و محترمین نشود.
- ۲ - وقتی برای غذایی دعوت شد، به موقع برود.
- ۳ - وقتی که غذا خورد، برای صحبت کردن و وقت گذراندن ننشیند و پراکنده شود و به خانه خود برود.
- ۴ - صاحبخانه را اذیت نکند، زیرا ممکن است او از شما حیا کند که شما را از خانه بیرون نماید.
- ۵ - اگر چیزی از زن صاحبخانه خواست، از پشت پرده با او حرف بزند.

آیه ۵۵

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
لَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

شَهِيداً ﴿٥٥﴾

برداشت از آیه ۵۵

(میهمانی اقوام)

سالکین الی الله اگر به مهمانی اقوامشان رفتند، پدران و فرزندان و برادران و
فرزندان اینها، می توانند بدون حجاب با زنهای آنها حرف بزنند و در عین حال باید
تقوی را رعایت کنند، زیرا خدا بر اعمالی که انجام می دهند ناظر و شاهد است.

آیات ۵۶-۵۷

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾

برداشت از آیات ۵۶-۵۷

(صلوات)

سالک الی الله باید صلوات زیاد بفرستد و در مقابل پیغمبر تسلیم باشد. و پیامبر اکرم را با اعمال ناپسندش اذیت نکند. زیرا اگر پیغمبر را آزرده نمود، لعنت خدا و پیغمبر در دنیا و آخرت بر او خواهد بود و خدا برای او عذاب پست کننده‌ای آماده کرده است.

آیه ۵۸

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا
فَقَدْ اخْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾

برداشت از آیه ۵۸

(تهمت)

سالک الی الله نباید مردهای مؤمن و زنهای مؤمنه را به کاری که نکرده‌اند متهم کند. زیرا این کار بار گناه آنان را سنگین می‌کند.

آیه ۵۹

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِرُؤُوسِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾

برداشت از آیه ۵۹

(چادر)

زنهای سالک الی الله نباید لباسی بپوشند که حجم بدنشان دیده شود. بلکه پوششهای بلندی (یعنی چادر) روی لباسشان بیندازند تا به عفت شناخته شوند و افراد بد آنها را اذیت نکنند.

آیات ۶۲-۶۰

لَيْسَ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ
 الْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مُلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخْدُوا وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾
 سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
 تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

برداشت از آیات ۶۲-۶۰

(امراض روحی)

سالک الی الله نباید بگذارد که در قلبش و روحش مرضی باقی بماند و باید به فکر
 علاج امراض روحی خود باشد و شایع سازی نکند تا بتواند در کنار پیامبر و
 مؤمنین زندگی کند و اگر این چنین نبود، از مهربانی و رحمت جدا می شود و اگر مایه
 فساد بود، باید دستگیر شود و کشته شود. زیرا این دستور الهی در اقوام گذشته هم بوده
 است و قوانین الهی هیچ گاه تغییرپذیر نخواهد بود.

آیات ۶۹-۷۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ
 اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَ
 يُعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
 عَظِيمًا ﴿٧١﴾

برداشت از آیات ۶۹-۷۱

(اذیت خدا و پیامبر)

سالک الی الله نباید کاری بکند که خدا و پیغمبر را اذیت کند و بلکه باید تقوی داشته باشد و گفتارش حق باشد تا اعمالش شایسته گردد و گناهانش آمرزیده شود.

آیات ۵-۶

«سورة مبارکه فاطر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ

السَّعِيرِ ﴿٦﴾

برداشت از آیات ۵-۶

(غرور)

سالک الی الله باید بداند که وعده الهی حق است و زندگی حقیقی انسان بعد از
مرگ است و زندگی دنیا او را مغرور نکند و شیطان او را به کرم خدا مغرور ننماید.

آیه ۸

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

برداشت از آیه ۸

(اعمال بد)

سالک الی الله باید کوشش کند که اعمال بدش در نظرش جلوه نکند و حسرت اعمال زشت خودش و دیگران را نبرد.

آیه ۱۰

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾

برداشت از آیه ۱۰

(عزت)

سالک الی الله اگر در دنیا و آخرت بخواهد عزّت داشته باشد، باید بداند که آن در دست خدا است و تنها عمل صالح است که او را بالا می برد و به کمال می رساند.

آیات ۱۶-۱۵

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

برداشت از آیات ۱۶-۱۵

(فقر)

سالک الی الله باید بداند که سرتاپا نیازمند و محتاج پروردگار است و تنها او است که از همه کس و همه چیز بی نیاز است و اگر خدای تعالی بخواهد، همه را نابود می کند و مخلوق جدیدی روی کار می آورد.

آیات ۱۷-۱۸

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعِيزٌ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

برداشت از آیات ۱۷-۱۸

(تزکیه نفس)

سالک الی الله باید بداند که هیچ کس گناه دیگری را در نزد خدا به دوش نمی کشد ولو از نزدیکان و اقربای انسان باشد و اگر کسی مشغول به تزکیه نفس می شود، به نفع خودش تزکیه نفس کرده و خود را از مهالک نجات داده و رستگار گردیده است.

آیات ۱۹-۲۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

برداشت از آیات ۱۹-۲۲

(بد و خوب با هم مساوی نیستند)

سالک الی الله باید بداند همان گونه که کور با بینا و تاریکی با نور و سایه با آفتاب و زنده با مرده مساوی نیستند افراد غافل از خدا با سالکین الی الله مساوی نخواهند بود و کسانی که غافل اند اگر غفلت شان ادامه پیدا کند، منتهی به مرگ روحی شان خواهد شد که حتی پیامبر اکرم هم نمی تواند به آنها چیزی بشنوند.

آیات ۲۸-۳۰

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَ الْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ
 إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾
 الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 سِرًّا وَ عَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ
 وَ يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

برداشت از آیات ۲۸-۳۰

(اهمیت علم و دانش دینی)

سالک الی الله باید بداند که علم و دانش دینی به قدری پر ارزش است که خدای تعالی کسانی را که تحصیل علوم دینی می کنند، اهل خشیت و عبادت دانسته و نام آنها در قرآن علماء گذاشته شده است. و کسانی که قرآن می خوانند و نماز را بر پا می دارند و از آن چه خدا به آنها انفاق کرده علنی و پنهانی انفاق می کنند، اینها تجارتنی کرده اند که هرگز پایانی نخواهد داشت و خدای تعالی اجر آنها را کاملاً عنایت می کند و از آن چه وعده فرموده بیشتر هم به آنها خواهد داد.

آیات ۴۴-۴۵

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ
 مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا
 قَدِيرًا ﴿٤٤﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
 ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ
 أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

برداشت از آیات ۴۴-۴۵

(امتحان)

سالک الی الله باید برای عبرت گرفتن در روی زمین سیر و سفر کند و عاقبت
 کسانی که قبلاً بوده و قدرت و قوتشان بیشتر از اینها بوده است را ببیند و عبرت بگیرد و
 بداند که خدای تعالی قادر است نگذارد در روی زمین کسی زنده بماند ولی بخاطر
 امتحانی که از آنها باید بگیرد، به آنها مهلت می دهد.

آيات ۲۱-۱۳

«سورة مباركة يس»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا
بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُكُمْ بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ
لَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ أَإِنْ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَ جَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا
يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَ هُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

برداشت از آیات ۲۱-۱۳

(قضیه اصحاب قریه)

سالک الی الله باید از قضیه‌ای که در اول سورۀ یس خدای تعالی مثل زده است، مطالب زیر را تعلیم بگیرد،

- ۱- آن که راه تبلیغات دینی را به طور صحیح یاد بگیرد و اشتباه نکند.
- ۲- با سیاست خاصی طوری موعظه کند که دیگران را عزیز کرده و ضمناً سخنان خودش را به مردم بفهماند.
- ۳- به تبلیغ دین اکتفا کند و به سخنان بیهوده گویان توجه نکند.
- ۴- از تهدید دیگران اگر خدا پشتیبان او است نترسد.
- ۵- از اسراف کنندگان نباشد.
- ۶- به کمک دین و رسالت پیامبران برخیزد.
- ۷- انصاف داشته باشد و حرف حق را به خصوص از کسانی که اجر و مزدی از او طلب نمی‌کنند، بپذیرد؟

آیات ۳۰-۳۲

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ
إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا
مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

برداشت از آیات ۳۰-۳۲

(استهزاء)

سالک الی الله علاوه بر این که ناصحین و پیامبران را استهزاء نمی‌کند، به سخنان
آنها باید دقیقاً گوش دهد تا هدایت شود و گمراه نگردد که روز قیامت وقتی به محضر
پروردگارش رسید سرافراز باشد.

آیات ۴۵-۴۷

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَ مَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَ تُنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾

برداشت از آیات ۴۵-۴۷

(صفات حسنه)

سالک الی الله باید به خاطر آن چه برایش پیش خواهد آمد از اعمال گذشته اش بترسد، شاید مورد مهربانی خدا واقع گردد و از آیات الهی اعراض نکند و به آنها دقت عملی نماید و از آن چه خدای تعالی به او روزی فرموده انفاق کند و عاطفه انسانی داشته باشد و چون در این جهت باید امتحان بدهد، با خود نگوید که اگر خدا می خواست به فقرا هم خودش روزی کاملی عنایت می کرد که اگر این چنین فکری کرد، در گمراهی و اشتباه کاملی خواهد بود.

آیات ۶۰-۶۲

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

برداشت از آیات ۶۰-۶۲

(تعهدات)

سالک الی الله باید به تعهداتی که در عالم میثاق و عالم ذر با خدا بسته عمل کند که
من جمله بندگی خدا که همان صراط مستقیم است و ترک بندگی شیطان که پیروی از
دشمن است، می باشد.

آیات ۷۶-۷۹

فَلَا يَخْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أ
وَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْقَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَ ضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي
الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ
هُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

برداشت از آیات ۷۶-۷۹

(سرزنش دشمنان)

سالک الی الله نباید از سخنان بیهوده دشمنان دین و راه و مسلکش ناراحت شود، بلکه باید آنها را به خدای تعالی و ابگذار. زیرا خدای تعالی پاسخ او را خواهد داد.

آیات ۸-۱

«سورة مبارکه صافات»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ
ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَهُكُمُ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَ رَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ
الْكُوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا
يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾

برداشت از آیات ۸-۱

(مقدمات ظهور)

سالک الی الله باید به مسائل زیر توجهی کامل هم از نظر اعتقادی و هم از نظر اخلاقی داشته باشد:

۱ - باید بداند که خدای تعالی امور دنیا را در آسمانها که خالی از شیاطین است، با ملائکه تدبیر می فرماید.

۲ - برای این که شیاطین مبادا به آسمانها بروند و به تدبیرات الهی گوش دهند، از

هر طرف به آنها سنگهای آسمانی پرتاب می شود.

۳ - آن چه برای شیاطین از اهمیت زیادتتری برخوردار است، مسأله ظهور حضرت بقیه الله ارواحنا فداه که با تدبیر الهی چه وقت انجام خواهد شد، می باشد.

۴ - خدای تعالی زمان ظهور حضرت بقیه الله ارواحنا فداه را به کسی جز به اولیاء خودش اطلاع نمی دهد.

۵ - اگر نزدیک ظهور حضرت ولی عصر ارواحنا فداه خدای تعالی به خاطر آماده شدن مقدمات ظهور به اولیاء خود اطلاع دهد، با الهامات قلبی خواهد بود و آنها حق ندارند به یکدیگر آن را بگویند.

آیات ۱۱-۱۵

فَاسْتَفْتِهِمْ أَ هُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ
 طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا
 يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِن
 هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

برداشت از آیات ۱۱-۱۵

(عظمت خلقت)

سالک الی الله باید به عظمت خلقت و کهکشانشانها نگاه کند و آنها را با خلقت بدن
 خود بسنجد و بداند که همه عظمت او و اکرام پروردگار به خاطر روح تزکیه شده او
 خواهد بود. بنابراین از مسخره کردن اهل معنی پرهیزد و از کسانی که به روح و اهمیّت
 آن بی توجه‌اند، دوری کند. زیرا آنها با همه تذکرات الهی متوجّه به حقیقت روح
 نمی‌شوند و حتی ممکن است حقایق را سحر و جادو تصوّر نمایند.

آیات ۷۵-۹۰

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ
 مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَ
 تَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي
 الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ
 شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَإِفْكَآ إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ
 تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي
 النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾

برداشت از آیات ۷۵-۹۰

(قضیه حضرت نوح و حضرت ابراهیم)

سالک الی الله باید از آیات فوق این برداشتها را داشته باشد:

- ۱- اگر انسان با اخلاص به سوی خدا حرکت کند و تزکیه نفس نماید، خدا پاسخ او را در نیازمندی‌هایش بسیار خوب می‌دهد.

- ۲ - خدای تعالی اهل تزکیه نفس و متعلقینش را از حزن و اندوه بزرگ در دنیا و آخرت نجات می‌دهد.
- ۳ - اگر به دستورات الهی عمل کند و تزکیه نفسش را به کمال برساند، نامش و ذریه‌اش و خویبه‌هایش باقی می‌ماند.
- ۴ - سلامتی از ناحیه پروردگار برای روح او می‌رسد و با قلب سلیم خدا را ملاقات می‌کند.
- ۵ - اگر بنده واقعی و مؤمن به خدا باشد، خدای تعالی جزای خوبی به او عنایت می‌کند.
- ۶ - دشمنانش را از بین می‌برد و آنها را نابود می‌کند.
- ۷ - اگر با دلی پاک و تزکیه شده و سالم به محضر پروردگار برسد، خدای تعالی او را به عنوان مربی و رهبر برای اقوام و خویشاوندان و نزدیکانش قرار می‌دهد.
- ۸ - اگر از مؤمنان تزکیه شده که دارای قلب سالمی هستند باشد، خدا او را موفق به امر به معروف و نهی از منکر و شکستن بتها و استدلال بر وحدانیت خدا می‌فرماید.

آيات ۹۱-۱۱۳

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا
تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ
يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَ
مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾
فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ
إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾
فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي
أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ
مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّا أَشْلَمَا
وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ
الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ
الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي
الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ

إِشْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَ بَارَكْنَا عَلَيْهِ وَ عَلَى

إِشْحَاقَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

برداشت از آیات ۹۱-۱۱۳

(بقیه قضیه حضرت ابراهیم)

سالک الی الله باید از قضیه حضرت ابراهیم پندهایی بیاموزد:

۱ - حضرت ابراهیم آن چنان استقامتی داشت که وارد بتخانه شد و بتها را درهم کوبید با آن که می دانست همه مردم علیه او قیام می کنند.

۲ - سالک الی الله باید در مقابل دشمنان انبوه آن چنان استقامتی داشته باشد که امر به معروف و نهی از منکرش را ترک نکند.

۳ - در مقابل دشمنان باید عقایدی که برای او قطعی شده اظهار کند و برای آنها استدلال نماید و از هیچ چیز نترسد.

۴ - سالک الی الله باید در مقابل محکومیت های قضاوت جور، خود را به خدا واگذار کند تا خدا کید آنها را به خود آنها برگرداند.

۵ - سالک الی الله باید همیشه به سوی خدا برود و خود را از شایستگان قرار دهد.

۶ - اگر سالک الی الله کاملاً توانست استقامت کند و به راه انحرافی نرود و از خدای تعالی خواست که به او در رسیدن مقام صالحین کمک کند، خدا به او دوستان و فرزندان صالحی عنایت می فرماید.

۷ - سالک الی الله اگر به مقام صالحین رسید و رشد کاملی کرد، برای این که به خود او خدای تعالی بفهماند که به مقام خوبی رسیده، امتحان سختی برای او قرار می دهد.

۸ - سالک الی الله اوامر الهی را با جدیت و دقت ولو آن که حکمتش را نفهمد

انجام می دهد.

- ۹ - وقتی که سالک الی الله از امتحان خوب بیرون آمد، خدای تعالی کارها را برای او آسان می کند و آن قدر به او مقام و درجه می دهد که از نیکوکاران محسوب شود.
- ۱۰ - سالک الی الله اگر از امتحان خوب بیرون آمد، خدای تعالی سلامتی او را از جهت روح و بدن تأمین می کند و او را می ستاید. زیرا خدای تعالی شکور است.
- ۱۱ - سالک الی الله اگر از امتحان خوب بیرون بیاید، خدای تعالی حتی به فرزندانش توفیق بیشتری عنایت می کند تا آنها از خوبان باشند.

آیات ۱۲۲-۱۲۰

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

برداشت از آیات ۱۲۲-۱۲۰

(سلام الهی)

خدای تعالی برای پیامبران اولوالعزم آن چنان احترامی قائل است که به آنها سلام گفته و همیشه باید سلام از بزرگتر به کوچکتر باشد، چنان که به حضرت موسی و هارون خدای تعالی در این آیات عمل فرموده است. زیرا آنها از بندگان مؤمن خدای تعالی بودند.

آیات ۱۲۹-۱۲۳

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُم لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾

برداشت از آیات ۱۲۹-۱۲۳

(قضیه حضرت الیاس)

سالک الی الله باید معتقد باشد که حضرت الیاس از پیامبران بود و قومش را وادار به تزکیه نفس می کرد و در مرحله اول تقوی را به آنها پیشنهاد می نمود و اعتقادات صحیح را به آنها راهنمایی می کرد و خدای تعالی به خاطر این که او از بندگان خالص شده خدا بود، او را برای دیگران باقی گذاشت.

آیات ۱۳۰-۱۳۲

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّكَ كَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

برداشت از آیات ۱۳۰-۱۳۲

(سلام بر آل محمد)

سالک الی الله باید بداند که آل پیامبر یعنی ذریه آن حضرت از نسل حضرت فاطمه زهرا به قدری مورد لطف پروردگارند که در ردیف پیامبران اولوالعزم به آنها سلام گفته تا این گونه جزای پیامبر اکرم و اجر رسالت او را عنایت کند. زیرا آن حضرت از بندگان مؤمن خدای تعالی بود. آنجا که فرموده: «آمن الرسول بما انزل الیه من ربّه».

آیات ۱۴۸-۱۳۹

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْ لَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلِثَّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿١٤٨﴾

برداشت از آیات ۱۴۸-۱۳۹

(قضیه حضرت یونس)

سالک الی الله باید از آیاتی که خدای تعالی درباره حضرت یونس در اینجا بیان فرموده استفاده‌های زیر را بکند:

- ۱ - کوچکترین کوتاهی درباره انجام وظایفی که به او محوّل شده ننماید.
- ۲ - با خود فکر نکند که خدای تعالی ممکن است از همه تقصیرات انسان بگذرد و او را به هیچ وجه مؤاخذه نکند.

۳ - گناهان خود را به گردن بگیرد و به دیگران نسبت ندهد.

۴ - خدای تعالی قادر است که همه نوع عذابی را برای انسانی که ظلم به صدها هزار جمعیت ولو ناخود آگاه کرده، انجام دهد.

۵ - با تسبیح پروردگار و توجه به حقیقت تسبیح می تواند از عذابهای بسیار سخت الهی نجات پیدا کند.

۶ - اگر خدا را از هر عیبی و هر ظلمی منزّه نمود و به آن اعتقاد پیدا کرد، خدا او را از عذابهای سخت نجات می دهد و بلکه به او مهربانی می کند و حتی از ناراحتی های بدنی او را حفظ می فرماید.

۷ - اگر با نیکوکاری و با عهده گرفتن ظلمها و با سلامت نفس خواست زندگی کند. باید تبلیغات و راهنمایی های مردم را نیز به عهده بگیرد. زیرا خدای تعالی مهربان است.

آیات ۱۱-۱

«سورة مبارکه ص»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَ الْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَ
 شِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَوْمٍ فَتَادُوا وَ لَاتَ حِينَ
 مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَ قَالَ الْكَافِرُونَ
 هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾ أَ جَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
 عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَ انْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَ اضْبَرُوا عَلَى
 آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ
 الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ أَ أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا
 بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾ أَمْ
 عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾
 جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

برداشت از آیات ۱۱-۱

(تکذیب انبیاء)

از آیات فوق که بیشتر درباره تکذیب پیامبران الهی است مطالب زیر برداشت

می شود:

- ۱ - قرآن دارای تذکراتی است که باید انسان از آنها متذکر شود.
- ۲ - کفار مغرور، خود را در عزت، متفاوت و برتر از سایر مردم می دانند.
- ۳ - آنهایی که تزکیه نفس نکرده اند و تنها به دنیا فکر می کنند و آخرت را فراموش کرده اند ناگهان هلاک می شوند و فرصتی برای نجات آنها وجود ندارد.
- ۴ - افراد ظاهر بین، به تقوی و معنویت انسانها که اصل انسان همان است فکر نمی کنند و اگر کار خارق العاده ای از آنها ببینند آنرا سحر و جادو تصور می کنند.
- ۵ - این افراد خداهای دروغین را قبول دارند و از خدای احد و واحد که انبیاء معرفی می کنند تعجب می نمایند.
- ۶ - آنهایی که با زور و قلدری خودشان را بزرگتر از دیگران می دانند و به مستضعفین فرمان می دهند به آنها می گویند که همین کارهای باطل را انجام دهید، هدف همین دنیا است و آخرتی در کار نیست.
- ۷ - آنها خدا و دین را تکذیب می کنند و دین را ساخته دست بشر می دانند.
- ۸ - آنهایی که تزکیه نفس نکرده اند حسادت و غرورشان مانع از اعتقاد به قرآن می شود و در اعتقاداتشان دچار شک و تردید می گردند.
- ۹ - غرور آنها نباید به حدی برسد که گمان کنند رحمت پروردگار فقط مخصوص آنها است و مالکیت آسمانها و زمین متعلق به آنها است و حال آن که آنها بیچاره اند.
- ۱۰ - نباید غرور آنها باعث گردد که وقتی از طریق اسباب به آسمانها پرواز کردند خود را مستقل بدانند و خدا را منظور نکنند زیرا گاهی از چیزهای بسیار ضعیف و کوچک ضربه می خورند و حتی گاهی از بین می روند.

آیات ۲۰-۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ عَادٌ وَ فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾
 وَ نَمُودُ وَ قَوْمُ لُوطٍ وَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَخْزَابُ ﴿١٣﴾
 إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ﴿١٤﴾ وَ مَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَ قَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا
 قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾ اضْمِرْ عَلَيَّ مَا يَقُولُونَ وَ اذْكُرْ
 عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ
 يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ الْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَ الطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ
 أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَ شَدَدْنَا مُلْكَهُ وَ آتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَ فَضَّلَ
 الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

برداشت از آیات ۲۰-۱۲

(مقام اولیاء خدا)

سالک الی الله باید از آیات فوق کاملاً استفاده کند که تکذیب انبیاء به ضرر او است

و او را از موفقیت باز می دارد و به مطالب زیر توجه کند:

۱ - عقوبت پروردگار بر انسان به خاطر تکذیب انبیاء و عمل نکردن به دستورات

آنها تحقق پیدا می کند.

۲ - عقوبت پروردگار به زودی می‌رسد و کارنامه آنها قبلاً برای آنها روشن می‌گردد.

۳ - سالک الی الله باید به حرفهای نامربوط دشمنان توجه نکند و از اذیتی که دیگران به او می‌کنند رنج نبرد و بردبار باشد.

۴ - اگر انسان مراحل تزکیه نفس را بگذراند و توبه و انابه نزد پروردگار بکند و از اولیاء خدا شود خدای تعالی اگر صلاح بداند کوهها را مسخر او می‌کند که صبح و شام برای او تسبیح کنند.

۵ - حتی پرندگان را با او مأنوس می‌کند و در خدمت او قرار می‌دهد.

۶ - سلطه و حکمفرمایی او را محکم می‌کند و به او حکمت و فصل الخطاب عنایت می‌فرماید.

آیات ۲۹-۲۱

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعِجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي

الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ

مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾

برداشت از آیات ۲۹-۲۱

(قضیه حضرت داود)

از قضیه حضرت داود این مطالب برداشت می شود:

۱ - سالک الی الله باید همیشه در بین دو دوست که نزاع می کنند به حق قضاوت کند و به یکی از دو طرف ظلم نکند و عادلانه به آنها رفتار کند.

۲ - سالک الی الله باید با دقت بیشتری در قضاوتهایش عمل کند و حرف ناپسند نزند.

۳ - خدای تعالی را باید بخشنده و مهربان بداند و اگر درست در راه کمالات حرکت کند عاقبت خوبی خواهد داشت.

۴ - از هوای نفس پیروی نکند زیرا پیروی از هوای نفس انسان را گمراه می کند و دچار عذاب سختی از جانب پروردگارش می گردد.

۵ - سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی آسمان و زمین را بیهوده خلق نکرده و خود را به خاطر این فکر جهنمی نکند.

۶ - سالک الی الله باید بداند که شخص مؤمن و کسی که دارای اعمال شایسته است مانند اهل فساد نیست.

۷ - سالک الی الله باید بین افراد فاجر و اهل تقوی فرق بگذارد و تا می تواند با متقین زندگی کند.

۸ - سالک الی الله باید در قرآن و آیات الهی تدبر کند تا جزء صاحبان مغز و دل و روح سالم محسوب شود.

آیات ۴۰-۳۰

وَ هَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ
عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا
عَلَيَّ فَفَطَّقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا
سُلَيْمَانَ وَ أَتَيْنَاهُ عَلَى كُورَيْبِهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ
اغْفِرْ لِي وَ هَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَ الشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَ غَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَ آخَرِينَ
مُفَرِّقِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَ إِنَّا لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَ حُسْنُ مَآبٍ ﴿٤٠﴾

برداشت از آیات ۴۰-۳۰

(حضرت سلیمان)

سالک الی الله باید مانند حضرت سلیمان آن چنان مورد لطف پروردگار قرار
بگیرد که خدای تعالی بگوید او چه بنده خوبی بوده است و او به سوی خدا برگردد. و
اگر متوجه دنیا و مادیات شد و امتحان گردید و در امتحان کوتاهی نمود از خدا طلب
بخشش کند و خدا را آن قدر کریم و عطوف بداند که از او هر حاجتی را که می خواهد
بتواند طلب کند تا خدای تعالی به او همه چیز را عنایت فرماید، باد را مسخر او گرداند،
شیاطین را برای بنایی و غواصی در اختیار او قرار دهد و شیاطین سرکش را در غل و
زنجیر برای او ببندد و در نزد پروردگار مقرب و عاقبت بخیر باشد.

آیات ۴۱-۴۴

وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
بُئْسَ وَ عَذَابٍ ﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَ
شَرَابٌ ﴿٤٢﴾ وَ هَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَ
ذِكْرَىٰ لِلْأُولَىٰ ﴿٤٣﴾ وَ خُذْ بِيَدِكَ ضِغْنًا فَاضْرِبْ بِهِ وَ
لَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

برداشت از آیات ۴۱-۴۴

(جدیت سالک الی الله)

سالک الی الله باید آن قدر جدی به سوی خدا حرکت کند تا خدا در کتاب
جاویدانش از او یادی کند و او را از امراض بدنی و روحی نجات دهد و اهل و عیالش
را در کنارش با مهربانی قرار دهد و پروردگار متعال او را مدح کند و بگوید: خوب
بنده‌ای است زیرا او توبه کننده بوده است.

آیات ۴۵-۴۷

وَ اذْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرَاهِيْمَ وَ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ اُولٰٓئِیْ
 وَ الْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرٰی الدَّارِ ﴿٤٦﴾
 وَ اِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفٰیْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

برداشت از آیات ۴۵-۴۷

(ارتباط با خدا)

سالک الی الله باید آن چنان با خدا در ارتباط باشد که خدای تعالی به او قدرت و
 بینش عنایت فرماید و خود را به این وسیله به مرحله خلوص برساند و به یاد خانه
 آخرتش باشد و از اختیار شدگان و خوبان گردد.

آیات ۴۸-۵۵

وَ اذْكُرْ اِسْمَاعِيلَ وَ الْيَسَعَ وَ ذَا الْكِفْلِ وَ كُلٌّ مِنْ
 الْاَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَ اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾
 جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمْ الْاَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ
 فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَ شَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَ عِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
 اَثْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هَذَا
 لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَذَا وَ اِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٥﴾

برداشت از آیات ۴۸-۵۵

(تقوی)

سالک الی الله باید تقوی را پیشه کند تا دارای بازگشت خوبی به سوی خدا باشد،
 درهای بهشتی که همیشگی است به روی او باز شود و او وارد آن بهشتها گردد. و از
 میوه‌ها و آشامیدنی‌های آن استفاده کند و از همسران خمار چشم و هم سن و سال بهره
 برد و وعده‌های الهی را دریافت کند و از روزی معنوی بی پایان استفاده نماید.

آیات ۷۱-۸۸

اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۱﴾
 فَاِذَا سَوَّیْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ ﴿۷۲﴾
 فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجْمَعُوْنَ ﴿۷۳﴾ اِلَّا اِبْلِیْسَ اسْتَكْبَرَ وَ
 كَانَ مِنَ الْكَٰفِرِیْنَ ﴿۷۴﴾ قَالَ یٰۤاِبْلِیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا
 خَلَقْتُ بِیْدَیْ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِیْنَ ﴿۷۵﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ
 مِنْهُ خَلَقْتَنِیْ مِنْ نَّارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طِیْنٍ ﴿۷۶﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا
 فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ﴿۷۷﴾ وَ اِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿۷۸﴾
 قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ﴿۷۹﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ
 الْمُنْظَرِیْنَ ﴿۸۰﴾ اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿۸۱﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
 لَا اُعْوِیْهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۸۲﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِیْنَ ﴿۸۳﴾
 قَالَ فَالْحَقُّ وَ الْحَقُّ اَقُوْلُ ﴿۸۴﴾ لَا مَلَانَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَ مِمَّنْ
 تَبَعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَا اَسْأَلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ وَ مَا
 اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِیْنَ ﴿۸۶﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿۸۷﴾ وَ
 لَتَعْلَمَنَّ نَبَاَهُۥ بَعْدَ حَیْنٍ ﴿۸۸﴾

برداشت از آیات ۸۸-۷۱

(جریان حضرت آدم)

سالک الی الله باید از قضیه خلقت انسان و جریان حضرت آدم و مخالفت ابلیس با خدای تعالی چند پند بگیرد:

۱ - آن که خدای تعالی با بندگان پاکش کارهایی را که می خواهد بکند در میان می گذارد.

۲ - آن که به آنها اجازه می دهد اظهار نظر بکنند و آن چه می فهمند اظهار نمایند.

۳ - آن که روح مستقلاً خلق شده و قبل از بدن دارای صفات الهی بوده است.

۴ - آن که شیطان و ابلیس به خاطر تکبرش در زمره کفار قرار گرفت.

۵ - کبر و برتری جوئی انسان را از خدا دور می کند.

۶ - سالک الی الله نباید به ظاهر ملکی بیشتر از علم و دانش و معنویات ملکوتی توجه داشته باشد.

۷ - اگر کبر و برتری جوئی و به ظاهر ملکی انسان توجه داشت علاوه بر آن که رانده درگاه پروردگار می شود لعنت خدا بر او خواهد بود و از رحمت خدا دور می گردد.

۸ - اگر انسان عبادتی انجام داد مزدش در نزد خدا محفوظ می ماند.

۹ - تا می تواند در مقابل پروردگار تسلیم باشد و با خدای تعالی لجبازی نکند زیرا همه قدرت در دست خدا است و اگر این چنین کند خدای تعالی او را در روز قیامت به عذابهای دردناکی معذب می کند.

۱۰ - اگر بخواهد سخنش در دیگران تأثیر بکند باید برای اجر و مزدی سخن نگوید و چیزی بر دیگران تحمیل نکند.

آیات ۱-۳

«سوره مبارکه زمر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ
الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا
لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾

برداشت از آیات ۱-۳

(بندگی با اخلاص)

سالک الی الله باید بداند که وقتی از قرآن می تواند کمال استفاده را کند که بندگی
خدا را رسماً انجام دهد و راه و روش و دینش را برای خدا خالص قرار دهد. زیرا دین
خالص تنها برای خدا باید باشد و نباید غیر خدا را ولو به عنوان رابط بین خدا و خلق و
بدون اذن پروردگار ولی خود بداند و بداند که خدا کافر دروغگو را هدایت نمی کند.

آيات ١٥-٧

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ
وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ
أُنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ
أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا
يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَئِذَا الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ
يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿١٠﴾ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ
الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي

أَخَافُ إِنَّ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ
مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلِ إِنَّ
الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا
ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

برداشت از آیات ۱۵-۷

(نکات قابل توجه)

سالک الی الله باید نکات زیر را کاملاً به خاطر بسپارد و در راه سیر و سلوکش به آنها عمل کند:

- ۱ - باید بداند که خدای تعالی بی نیاز از اعمال و عبادات او است.
- ۲ - باید بداند که خدا برای بندگانش کفر و کفران نعمت را رضایت نمی دهد.
- ۳ - باید بداند که خدای تعالی می خواهد بندگانش شاکر باشند تا از آنها راضی شود.
- ۴ - باید بداند که بار گناه کسی را دیگری به دوش نمی کشد.
- ۵ - باید بداند که برگشت همه به سوی خدا است و خدای تعالی او را آگاه می کند به آنچه که عمل کرده و آنچه که در قلبش گذشته است.
- ۶ - نباید وقتی دارای نعمت است خدا را فراموش کند و برای خدا شریک قرار دهد ولی وقتی که کمبود و ناراحتی بر او فشار می آورد دست به دامن پروردگار بزند و دعا کند. زیرا خدا از این گونه افراد منافق بیزار است و آنها را جهنمی می داند.
- ۷ - باید با کمال استقامت در نیمه های شب لحظاتی مشغول عبادت باشد، سجده کند و در حال قیام با خدا مناجات کند و از روز قیامت بترسد و در عین حال امیدوار به رحمت پروردگار باشد.

- ۸ - باید بداند و متذکر این معنی همیشه باشد که شخص دانا و نادان در پیشرفتهای روحی مساوی نیستند.
- ۹ - سالک الی الله باید تقوی و نگهداری خود از معصیت پروردگارش را رعایت کند.
- ۱۰ - باید به کسانی که در این دنیا به او خوبی می کنند خوبی کند.
- ۱۱ - بداند که زمین خدا وسعت دارد و می تواند برای جلب خوبیها در آن سفر کند.
- ۱۲ - بداند که خدای تعالی جزای صابرین و کسانی که دارای استقامت اند را بی حساب عنایت می کند.
- ۱۳ - باید عبادت و دینش روی اخلاص باشد و تنها خدا را عبادت کند.
- ۱۴ - باید به قدری در سیر و سلوکش جدی باشد که در بین همه از همه تسلیم تر در برابر اوامر الهی باشد.
- ۱۵ - باید برای معصیتش از عذاب روز قیامت بترسد.
- ۱۶ - باید معتقد باشد که پیامبر اکرم بنده خالص خدا بوده است.
- ۱۷ - نباید هر چه نفس اماره اش می خواهد، آن را بپرستد.
- ۱۸ - کسانی که این راه و روش و الگو بودن پیامبر اکرم را برای خود قرار ندهند، به خودشان و اهل بیت شان ضرر رسانده اند و بسیار ضرر آشکاری نموده اند.

آیات ۲۴-۱۷

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٢﴾ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ تَقْشَعُرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَوَجهِ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾

برداشت از آیات ۱۷-۲۴ (دوازده مورد از نکات مهم)

سالک الی الله باید با توجه به مسائل زیر خودش را اصلاح کند:

- ۱- اگر بخواهد به حقیقت برسد، باید خودش را از هرگونه پرستش غیر خدا دور نگه دارد.
- ۲- اگر بخواهد خدای تعالی به او بشارت بهشت بدهد، باید در خانه خدا انا به و توبه کند.
- ۳- اگر بخواهد از جانب خدا هدایت شود و صاحب عقل و مغز و معرفت گردد، باید سخنان را بشنود و بهترین آن را انتخاب کند.
- ۴- اگر بخواهد وظیفه اش را انجام بدهد، باید به آنهایی که امر به معروف و نهی از منکر را می پذیرند، امر به معروف و نهی از منکر کند و آنهایی که نمی پذیرند، خودش را به زحمت برای آنها نیندازد.
- ۵- اگر بخواهد در غرفه های بهشتی که از دامن آنها نهرها جاری است برسد، باید تا می تواند تقوی را رعایت کند.
- ۶- اگر بخواهد اعتقاداتش صحیح باشد، باید معتقد به این که خدا خلف وعده نمی کند، باشد.
- ۷- اگر بخواهد از صاحبان مغز و عقل محسوب شود، باید به نشانه های خدا در آسمانها و زمین تفکر کند و چگونگی بیرون آمدن زراعت را از زمین بفهمد.
- ۸- اگر بخواهد از طرف پروردگارش نوری به قلبش بتابد، باید شرح صدری در مقابل دستورات اسلام داشته باشد.

۹ - اگر بخواهد گمراه نشود باید از قساوت قلب با یاد خدا دوری کند.

۱۰ - اگر بخواهد در مقابل آیات الهی بدنش بلرزد، باید کتاب خدا را با تدبیر بخواند.

۱۱ - اگر بخواهد خدا او را هدایت کند، باید از هدایت غیر خدا دوری کند تا گمراه نشود.

۱۲ - اگر بخواهد از عذابهای سخت روز قیامت دور شود، به مسائل بالا عمل کند تا به او گفته نشود که عذابهای سخت را بپوشید به خاطر آن چه که انجام داده‌اید.

آیات ۲۷-۲۹

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَ رَجُلًا سَلَمًا
لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

برداشت از آیات ۲۷-۲۹

(انتخاب راه)

سالک الی الله باید با تدبیر در قرآن و مثللهایی که خدا در آن زده است از خواب
غفلت بیدار شود و متذکر حقایق الهی گردد و به دستورات قرآن عمل کند تا تقوای
حقیقی را بدست آورد و تا می تواند تسلیم یک استاد و یک راه بشود و درباره راهش و
استادش تحقیق کند و هر روز به مسلک های مختلف با همه اختلافی که اقطاب
مختلف صوفیه دارند، تسلیم نشود.

آیات ۳۳-۳۷

وَالَّذِي جَاءَ بِالصَّدَقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ
 الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
 أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ
 مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ
 ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

برداشت از آیات ۳۳-۳۷

(هدایت پروردگار)

سالک الی الله باید از آیات فوق استفاده‌های زیر را بکند:

اول: بدانند که ظالم‌ترین مردم کسی است که به خدا دروغ ببندد و راستی را تکذیب کند.

دوم: اهل تقوی کسانی هستند که راست بگویند و راستی‌ها را قبول کنند که برای اینها در نزد پروردگارشان جزای خوبی خواهد بود و پروردگارشان کارهای بد آنها را

جبران می‌کند و جزای آنها را به بهترین وجه عنایت می‌کند.

سوم: سالک الی الله باید بداند که اگر درست در بندگی خدا حرکت کند خدای تعالی او را کفایت می‌کند.

چهارم: نباید از کسانی که خدا پرست نیستند بترسد.

پنجم: باید بداند که کسی را که خدا گمراه کند و به حال خودش او را واگذارد هدایت کننده‌ای برای او پیدا نمی‌شود.

ششم: باید بداند کسی را که خدا هدایت کند دیگران نمی‌توانند او را گمراه و سرگردانش نمایند.

آیه ۴۵

وَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَ إِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

برداشت از آیه ۴۵

(یاد خدا)

سالک الی الله باید وقتی که خدای تعالی به وحدانیت یاد می شود دلش روشن گردد و مثل کفار که با یاد خدا و آخرت دلشان مشمئز می شود، نباشد.

آیه ۴۹

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

برداشت از آیه ۴۹

(انس با خدا)

سالک الی الله باید در تمام احوال انس با پروردگارش داشته باشد و مثل کسانی که
وقتی سختی به آنها می‌رسد دعا می‌کنند و در راحتی‌ها به یاد خدا نیستند، نباشد.

آیات ۵۹-۵۰

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هُوَ لَا سِيْصِيْبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَ مَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أ
وَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا
عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا
لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا
أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَ أَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَى عَلَى
مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ أَوْ
تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ
تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَى قَدْ
جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَ كُنْتَ مِنْ
الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

برداشت از آیات ۵۹-۵۰

(عبرت از مسائل مختلف)

سالک الی الله باید از آیات فوق چند موضوع را با تدبر بپذیرد:

- ۱ - بداند که کارهای بدی را که می‌کند برای او مصیبت‌هایی به بار می‌آورد.
- ۲ - اگر ظلمی انجام دهد به زودی زشتی آن ظلم عاید او خواهد شد.
- ۳ - خدا کسی را که دوست داشته باشد و بخواهد روزی‌اش را زیاد می‌کند و هر کس را که دوست ندارد و یا مصلحت بداند روزی‌اش را تنگ می‌نماید.
- ۴ - باید بداند که بندگان خدا هر مقدار هم که گناه کرده باشند نباید از رحمت خدا مأیوس گردند. زیرا خدا می‌تواند تمام گناهان را یک جا ببخشد زیرا او بخشندهٔ مهربانی است.
- ۵ - سالک الی الله باید دائماً در خانهٔ خدا انابه کند و تسلیم او باشد قبل از آن که قیامت و مرگ او برسد.
- ۶ - باید از قرآن و چیزهای خوبی که از جانب پروردگار نازل شده است پیروی کند زیرا ممکن است عذاب پروردگار ناگهان برسد و او فرصت کارهای خیر را نداشته باشد و حسرت بخورد که چرا در کنار معرفت پروردگار و رحمت واسعهٔ او بوده است و از آنها استفاده نکرده است یا بگوید اگر خدا مرا هدایت می‌کرد من اهل تقوی بودم و سستی و گناه خود را به گردن نگیرد یا بگوید که اگر خدا مرا دوباره به دنیا برگرداند من از نیکوکاران خواهم بود.
- ۷ - نباید در مقابل آیات الهی که از طرف پروردگار نازل شده تکبر کند و خود را در زمرهٔ کافرین قرار دهد.

آیات ۶۰-۶۲

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمِثَاقَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾
 اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾

برداشت از آیات ۶۰-۶۲

(دروغ بستن به خدای تعالی)

سالک الی الله باید کوشش کند که به خدای تعالی دروغ نبندد و بزرگی را به خود نسبت ندهد و بکوشد درجه اعلای تقوی را در خود پیاده کند تا بدیهای روز قیامت متوجه او نشود و به هیچ وجه محزون نگردد.

آیات ۶۴-۶۶

قُلْ أَفَغَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَ لَقَدْ
 أُوحِيَ إِلَيْكَ وَ إِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ
 عَمَلُكَ وَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَ كُنْ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾

برداشت از آیات ۶۴-۶۶

(بندگی خدا)

سالک الی الله نباید تحت اوامر جهال قرار بگیرد زیرا آنها انسان را به شرک دعوت
 می کنند و اگر کسی مشرک شد اعمال خویش هم بی ارزش می شود و ضرر زیادی
 می کند پس باید فقط خدا را عبادت کند و از خدا متشکر باشد.

آیات ۲-۳

«سوره مبارکه غافر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَ
قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ
الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

برداشت از آیات ۲-۳

(توبه)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی کتاب و قرآن را برای راهنمایی بندگان
نازل فرموده و کسانی که توبه کنند گناهانش را می بخشد و توبه آنها را قبول می کند و
کسانی که توبه نکنند و به هدایت های قرآن توجه نمایند مورد تعقیب شدید پروردگار
واقع می شوند زیرا همه باید به سوی او برگردند.

آیه ۵

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ
كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾

برداشت از آیه ۵

(آیات قرآن)

سالک الی الله نباید سخنان پیامبران و آیات شریفه و صریحه قرآن را در بحث و
جدل بیاندازد و بخواهد حقیقت را از بین ببرد. زیرا در این صورت مورد مجازات
پروردگار واقع می شود.

آیات ۷-۹

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۷-۹

(استغفار ملائکه)

سالک الی الله باید بداند که اگر ایمان واقعی پیدا کند و یقظه اش کامل باشد ملائکه برای او از پروردگار طلب آمرزش می کنند و می گویند: ای خدائی که علم و رحمتت به همه چیز شامل شده به کسانی که به مرحله توبه قدم نهاده اند و توبه را تکمیل نموده اند و دارای استقامت و صراط مستقیم اند آنها را از عذاب جهنم ننگه دار.

پروردگارا آنها را وارد جنت عدن کن همان طوری که به آنها وعده کرده ای و پدران و همسران و ذریه آنها را هم اگر صالح باشند به این نعمتها داخل فرما و از گناهان آنها را ننگه دار و کسی را که تو از گناه ننگه داری به او مهربانی فرموده ای.

آیات ۱۵-۱۳

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَ مَا
يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ
كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ
مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

برداشت از آیات ۱۵-۱۳

(اخلاص)

سالک الی الله باید بداند که خدا برای آن که او را وادار کند که در مقابلش انابه نماید و متذکر پروردگارش گردد نشانه‌های خود را به او ارائه می‌دهد و از آسمان برای او روزی می‌رساند پس باید بکوشد با اخلاص خدا را بخواند و دینش را پاک و پاکیزه برای او قرار دهد اگر چه کفار نخواسته باشند. خدای تعالی به او روحی عنایت می‌کند که در روز ملاقات با او از عظمت پروردگار ترسان باشد.

آیات ۲۱-۲۲

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ آثَاراً فِي
الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

برداشت از آیات ۲۱-۲۲

(پندگرفتن در سیر و سفر)

سالک الی الله باید در روی زمین سیر و سفر کند تا ببیند عاقبت کسانی که قبل از او
بوده اند چگونه بوده است و چگونه خدای تعالی به خاطر گناهانشان آنها را مؤاخذه
کرد و در مقابل پروردگار مدافعی نداشتند زیرا آنها وقتی با پیامبرانشان که با نشانه و
معجزات آمده بودند روبرو می شدند آنها را ندیده می گرفتند و کفر می ورزیدند سپس
خدای تعالی آنها را با قدرت شدیدش مؤاخذه فرمود.

آيات ٢٣-٤٢

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا
جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَ
اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾ وَ
قَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ
يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ
مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَ رَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ
الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ
رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ
بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا

مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ
 يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ
 قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
 ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾
 يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ
 قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ
 مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
 سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا
 هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
 السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ
 زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ
 إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ
 سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ
 الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا
 مِثْلُهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشِىَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ وَيَا قَوْمِ مَا
 لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي
 لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى
 الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾

برداشت از آیات ۲۳-۴۲

(پندهایی از قضیه‌ای از حضرت موسی)

سالک الی الله باید پندهای زیر را از قضیه حضرت موسی و فرعون یاد بگیرد:

۱ - همیشه مسائل علمی و حقیقی را با استدلال و تسلط کامل برای طرف مخالف بیان کند.

۲ - دشمنان هر تهمتی به انسان بزنند با شرح صدر آنها را نشنیده بگیرد و از پای در نیاید.

۳ - ظالمین هر جنایتی را که بکنند چون در گمراهی هستند خدای تعالی روزی آنها را به جزای اعمالشان می‌رساند.

۴ - باید بداند که طاغوتها در هر زمان خوبان را به عنوان مفسد ممکن است بکشند و یا اذیت کنند و خدای تعالی سالکین الی الله را به این وسیله امتحان می‌کند.

۵ - باید سالک الی الله از متکبرین و کسانی که به روز قیامت ایمان ندارند به خدا پناه ببرد تا خدا پشتیبان او باشد.

۶ - باید همیشه ظالمین را نصیحت کند و با استدلال آنها را به حقیقت راهنمایی نماید.

۷ - اگر لازم بود برای مصالح مهمی ایمان و اعتقادش را کتمان کند و تقیه نماید باید آن را انجام دهد.

۸ - خدای تعالی کسانی را که اسراف می‌کنند و یا زیاد دروغ می‌گویند هدایت نمی‌کند.

۹ - باید سالک الی الله از عذابهایی که بر گذشتگان به خاطر سرپیچی شان از فرمان خدا آمده، مردم را بترساند و آنها را موعظه کند.

- ۱۰ - سالک الی الله در مواعظش باید مردم را از خواب غفلت بیدار کند و روز قیامت را برای آنها با استدلالات روشن نماید.
- ۱۱ - سالک الی الله باید به مردم بفهماند که اگر خدا انسان را به حال خود وا گذاشت برای او راهنمایی پیدا نمی شود.
- ۱۲ - باید سالک الی الله از قصه های قرآن مثل قصه حضرت یوسف مردم را راهنمایی کند و برای آنها برداشت های خوبی داشته باشد.
- ۱۳ - سالک الی الله نباید اسراف کننده باشد.
- ۱۴ - سالک الی الله نباید در عقاید شک و تردید داشته باشد والا خدا او را به حال خود وامی گذارد و هدایتش نمی کند.
- ۱۵ - سالک الی الله نباید آیات قرآن را به رأی خود تفسیر کند و آنها را مورد بحث و گفتگو قرار دهد. زیرا اگر این کارها را بکند خدای تعالی و کسانی را که ایمان آورده اند به غضب در می آورد و آنها از او بیزارند.
- ۱۶ - سالک الی الله باید بداند که اگر نسبت به بندگان خدا متکبر و جبار باشد خدای تعالی او را در قبض کامل نسبت به معنویات قرار می دهد.
- ۱۷ - سالک الی الله باید بداند که کبر و غرور سبب بی اعتقادی و جنون می شود و حقایق را از راه صحیح نمی تواند بدست بیاورد و در کارهای معنوی به بن بست می رسد.
- ۱۸ - سالک الی الله در موارد خطر باید تقیه کند آن چنان که مؤمن آل فرعون با تقیه طرفداران فرعون را هدایت می فرمود.
- ۱۹ - سالک الی الله باید بداند که زندگی دنیا زودگذر است و زندگی پایدار، عالم آخرت است.

۲۰ - سالک الی الله باید بداند که خدا به قدری مهربان است که اگر کار بدی انجام دهد خدای تعالی جز به همان مقداری که بد کرده او را مؤاخذه نمی‌کند ولی کسانی که عمل شایسته انجام دهند و مؤمن باشند چه زن باشند و چه مرد، خدای تعالی آنها را به بهشت داخل می‌کند و بی حساب به آنها روزی می‌دهد.

سالک الی الله باید به کسانی که به او نیکی کرده‌اند، نیکی کند و نسبت به آنها بدی نکند و راهنمایی‌های صحیحی برای آنها داشته باشد.

آیات ۴۳-۴۵

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسْتَدْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَ حَاقَ بِالِافِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

برداشت از آیات ۴۳-۴۵

(اسراف)

سالک الی الله نباید جزو مسرفین باشد و باید به مطالب زیر عمل کند:

- ۱- اگر در وقت و در عمل اسراف کند آتش بدبختی زندگی او را تهدید می کند.
- ۲- همه کارهای خود را به خدا و ابگذارد زیرا خدا بر اعمال بندگانش بینا است.
- ۳- اگر سالک الی الله معتقد به این مطلب باشد و بگوید: «افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد» خدا بدی های کسانی را که می خواهند به او اذیت وارد کنند دفع می کند.

آیات ۵۵-۵۶

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَعْيِرُ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

برداشت از آیات ۵۵-۵۶

(صبر)

سالک الی الله در راه رسیدن به هدف باید صبور باشد و برای گناهانش استغفار کند و پروردگارش را صبح و شام تسبیح بگوید و حمد او را بکند و جزو کسانی که در آیات خدا بدون تسلط علمی بحث می کنند نباشد. زیرا در این صورت وجود آنها را تکبر می گیرد و به جایی نمی رسند و باید در این گونه مسائل به خدا پناه ببرد. زیرا خدا بینا و شنوا است.

آیات ۶۰-۵۸

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ
 لَأَتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ
 رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
 عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

برداشت از آیات ۶۰-۵۸

(کور و بینا مساوی نیستند)

سالک الی الله باید بداند که کور و بینا مساوی نیستند و کسانی که ایمان دارند و عمل شایسته می کنند با معصیت کاران در نزد خدا مساوی نیستند و خدا دستور فرموده که همه دعا کنند تا خدا دعای آنها را اجابت کند و اگر دعا نکنند و با خدا به این وسیله مأنوس نشوند تکبر کرده اند و روز قیامت وارد جهنم می شوند.

آیه ۶۶

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا
جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

برداشت از آیه ۶۶

(بندگی خدا)

سالک الی الله باید کوشش کند تا خود را به بندگی رسمی خدا برساند و غیر خدا را عبادت نکند و تسلیم پروردگارش باشد.

آیات ۸۵-۷۹

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَ مِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ لِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي
صُدُورِكُمْ وَ عَلَيْهَا وَ عَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَ يَرِيكُمْ
آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَ فَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَ
أَشَدَّ قُوَّةً وَ آثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا
عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا
رَأَوْا بِأَسْنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَ كَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بِأَسْنَا سُنَّتَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَ خَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

برداشت از آیات ۸۵-۷۹

(سیر و سفر)

سالک الی الله در مقابل نعمت های الهی که در زیر گفته می شود باید شاکر باشد و

از آنها استفاده معقول بکند:

۱ - خدای تعالی حیوانات حلال گوشت را برای تقویت بدن خلق کرده تا مردم از آن بخورند و بعضی از آنها را برای سوار شدن استفاده کنند و بارهای خود را بر آنها و بر کشتی ها سوار کنند و در این ارتباط خدا آیات خود را به آنها نشان دهد آیا چگونه آنها منکر خدا می شوند؟

۲ - باید در روی زمین سیر و سفر کند و به عاقبت کسانی که قبل از آنها بوده اند دقت نماید و ببیند فعالیت های غیر خدائی آنها، برای آنها فایده ای نداشته است.

۳ - نباید به علوم و اعتقادات خرافی که از هر جا بدست آورده خوشحال باشد و سخنان انبیاء و آیات قرآن کریم نزد او سبک باشند و یا خدای تعالی نکرده آنها را مسخره کند.

۴ - نباید در وقتی که عذاب خدا را می بیند ایمان بیاورد ولی در مواقع عادی کافر و مشرک باشد که در این صورت ایمانش برای آنها فایده ای ندارد و این گونه از اشخاص ضرر زیادی کرده اند.

آیه ۵

«سوره مبارکه فصلت»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْتَةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَ
مِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿٥﴾

برداشت از آیه ۵

(دوری از کفار)

سالک الی الله باید از کسانی که دلهایشان در مقابل کلام حق قساوت دارد و سخت است دوری کند و بین خود و آنها پرده‌ای بیندازد تا آنها به اعمال اینها خرده نگیرند.

آیه ۶

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

برداشت از آیه ۶

(استقامت و استغفار)

سالک الی الله باید دائماً خود را وادار به استقامت کند و استغفار نماید و جزء

مشرکین نباشد.

آیه ۸

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

برداشت از آیه ۸

(ایمان و عمل صالح)

سالک الی الله باید دائماً ایمانش را تقویت کند و اعمال شایسته و خوب انجام دهد تا بدون منت از طرف پروردگار اجری را دریافت نماید.

آیه ۱۵

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً

وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾

برداشت از آیه ۱۵

(استقلال در اعتماد به نفس)

سالک الی الله نباید در روی زمین با تکبر زندگی کند و فکر کند که قوت و قدرت ذاتی دارد و اتکاء به نفس خود بدون آن که خدای تعالی را منظور نماید داشته باشد.

آیات ۱۷-۱۸

وَ أَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾
نَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

برداشت از آیات ۱۷-۱۸

(عذاب خوارکننده)

سالک الی الله در زندگی دنیا باید در دینش دقیق باشد و اهمیت زیادی به آن بدهد و نابینائی را بر هدایت انتخاب نکند. زیرا اگر این چنین کرد به عذاب خوارکننده‌ای مبتلا می‌شود ولی کسانی که ایمان داشته باشند و دارای تقوی باشند خدای تعالی آنها را از عذاب خوارکننده نجات می‌دهد.

آیات ۲۸-۲۶

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ
اللَّهِ الثَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَائِرُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

برداشت از آیات ۲۸-۲۶

(استماع کلام حق)

سالک الی الله نباید آن قدر بر خود ظلم کند که گوشش را از کلام حق بگیرد و بر
اهل قرآن بخواهد پیروز شود و آنها را منکوب کند. زیرا خدای تعالی این چنین افرادی
را به عذاب شدیدی مبتلا می کند و جزای دشمنان خدا را آتش قرار داده و آنها را در آن
آتش دائماً نگه می دارد.

آیات ۳۰-۳۲

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفَامُوا تَنْزِيلُ عَلَيْنَا
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
 تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
 وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾
 نَزَّلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾

برداشت از آیات ۳۰-۳۲

(استقامت)

سالک الی الله باید مراحل یقظه و توبه را تحت تربیت الهی انجام دهد سپس قدم
 در مرحله استقامت بگذارد و تا زنده است خود را بیدار و دارای استقامت نگه دارد تا
 ملائکه به او نازل شوند و کمک او باشند و به او بگویند از هیچ چیز ترس و محزون
 نباش و بر تو بشارت باد که در آخرت تو اهل بهشتی و ما همیشه در دنیا و آخرت تو را
 کمک می کنیم و راه حق را به تو نشان می دهیم و به جایی تو را می رسانیم که هر چه
 بخواهی خدای تعالی به تو عنایت می کند و برای تو وعده های الهی تحقق پیدا می کند
 این پذیرایی از جانب پروردگار بخشنده و مهربان است.

آیات ۳۳-۳۵

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَ عَمِلَ صَالِحًا وَ
 قَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَ لَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَ لَا
 السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
 كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَ مَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَ مَا
 يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

برداشت از آیات ۳۳-۳۵

(دعوت به خدا)

سالک الی الله باید بداند که بهترین کلام سخن کسی است که مردم را به سوی خدا دعوت می کند و کار صحیح و شایسته انجام می دهد و شعارش این است که من مسلمانم و دقیقاً متوجه این مسئله است که خوبی با بدی بسیار فرق دارند و همیشه با بهترین زبان و عمل از حق باید دفاع کند و دشمن را در عین آن که با احتیاط با او رفتار می کند مانند دوست خود بداند و صبر را پیشه کند و به این مسائل اخلاقی کسی نمی رسد مگر با تزکیه نفس و کسی که از این راه بهره کافی برده باشد.

آیات ۳۸-۳۶

وَإِذَا يَنْزَعْنَكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ الشَّمْسُ وَ
 الْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَ لَا لِلْقَمَرِ وَ اسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
 خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
 رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ هُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

برداشت از آیات ۳۸-۳۶

(سجده برای خدا)

سالک الی الله باید همیشه از اغوای شیطان به خدا پناه ببرد و به ماه و خورشید
 سجده نکند بلکه خدائی که آنها را خلق کرده سجده کند اگر می خواهد بنده رسمی خدا
 باشد و تکبر نکند زیرا آنهایی که در نزد خدا هستند شب و روز تسبیح می کنند و خسته
 نمی شوند.

آیات ۴۴-۵۰

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْ لَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ
 أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ
 مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاحْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْ
 لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا
 رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ
 ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَ
 يَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مِتْنَا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾
 وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنَ
 مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾ لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ
 الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَدْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ
 مَسَّاهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
 إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
 وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾

برداشت از آیات ۴۴-۵۰

(دستورات انسان ساز قرآن)

سالک الی الله باید از آیات فوق استفاده‌های زیر را بکند:

- ۱ - تا می تواند ایراد بی جا به اهل حق به خصوص ذات مقدس پروردگار نداشته باشد.
- ۲ - بداند که قرآن حتی الفاظش از جانب پروردگار تنظیم شده و هدایت و شفا است برای کسانی که ایمان آورده اند.
- ۳ - باید بداند که کسانی که ایمان ندارند مانند کور و کری هستند که هیچ چیز نمی شنوند و حقایق را درک نمی کنند.
- ۴ - خدای تعالی به حضرت موسی کتاب عنایت کرده تا مردم هدایت شوند نه آن که در آن اختلاف کنند و با شک و تردید با کلام خدا روبرو شوند.
- ۵ - کسانی که اعمال شایسته انجام می دهند به نفع خود انجام داده و به خدای تعالی هیچ نفعی نمی رسانند.
- ۶ - کسانی که کار بد می کنند به ضرر خود آن کارها را انجام داده اند و خدا به بندگان ظلم نمی کند.
- ۷ - خدای تعالی عالم به جمیع امور است پس نباید در محضر پروردگار اعمال ناشایستی انجام دهد.
- ۸ - نباید انسان از دعای خیر برای خود و دیگران خسته شود.
- ۹ - اگر بدی به او رسید نباید مأیوس و ناامید گردد.
- ۱۰ - اگر بلاهای ناگهانی از قبیل سیل و زلزله به او برسد از طرف پروردگار به او مهربانی خاصی خواهد شد.
- ۱۱ - نباید الطاف پروردگار را نادیده بگیرد و خدا و روز قیامت را منکر شود که اگر این چنین شد خدای تعالی به او عذاب سختی می چشاند.

آیات ۵۴-۵۱

وَ إِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَ نَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَ إِذَا
 مَسَّهُ الشَّرُّ فُدُو دُعَاءِ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ
 اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾
 سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَ فِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
 الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا
 إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

برداشت از آیات ۵۴-۵۱

(نعمتهای الهی)

سالک الی الله نباید نعمت‌های الهی را بی اهمیت تصور کند و تنها در وقتی که
 ناراحتی دارد با خدا ارتباط برقرار کند.

سالک الی الله اگر بخواهد آیات الهی را در آفاق و انفس ببیند باید به آنچه از جانب
 پروردگار نازل شده ایمان بیاورد و به لقای پروردگارش ایمان داشته باشد و بداند که
 خدا به هر چیزی احاطه دارد.

آیات ۱۴-۱۳

«سوره مبارکه شوری»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
 إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
 الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ
 اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا
 تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيَا بَيْنَهُمْ وَلَوْ لَا كَلِمَةُ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
 أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ ﴿١٤﴾

برداشت از آیات ۱۴-۱۳

(ایجاد تفرقه)

سالک الی الله نباید در بین مردم با داشتن علم و دانش تفرقه ایجاد کند زیرا بدترین
 چیزها در نزد خدا ایجاد تفرقه بین مسلمانان و مردم است.

آیه ۱۵

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَ
 قُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ
 رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
 اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

برداشت از آیه ۱۵

(استقامت)

سالک الی الله باید برای دستورات پروردگار دارای استقامت باشد و از هوای نفس
 دیگران پیروی نکند و به آن چه خدای تعالی نازل فرموده ایمان داشته باشد و عدل و
 داد را در بین مردم گسترش دهد و با کفار و نادان ستیز نکند.

آیه ۱۶

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ
حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

برداشت از آیه ۱۶

(بحث درباره خدا)

سالک الی الله نباید درباره ذات مقدس پروردگار بحث و گفتگو کند بخصوص وقتی که خدا را همه قبول دارند و بدانند که این بحث و گفتگو علاوه بر آن که فایده‌ای ندارد ضررهائی هم به بار می‌آورد.

آیات ۱۹-۲۰

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ
الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَ
مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

برداشت از آیات ۱۹-۲۰

(کار برای آخرت)

سالک الی الله باید بداند که خدا به بندگان لطف دارد و به هر کس که اهل تقوی باشد روزی فراوانی می دهد و اگر کسی تنها برای آخرت زحمت بکشد خدای تعالی آخرتش را تأمین می کند ولی اگر کسی تنها برای دنیا کار کند و آخرتش را منظور ننماید در آخرت نصیبی برای او نخواهد بود.

آیه ۲۳

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَ
مَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

برداشت از آیه ۲۳

(اجر رسالت)

سالک الی الله اگر ایمانش را تکمیل کند و عمل صالح نماید خدای تعالی به او
بشارت بهشت را می دهد و باید اجر رسالت پیامبر اکرم در محبت نمودن به
نزدیکانش را ادا کند زیرا در این صورت خدا او را می بخشد و از او تشکر می کند.

آیات ۲۵-۲۶

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

برداشت از آیات ۲۵-۲۶

(مرحله توبه)

سالک الی الله باید بعد از مرحله یقطه، توبه کند. تا خدای تعالی توبه او را قبول نماید و گناهانش را عفو کند زیرا پروردگار متعال تقاضاهای او را قبول می کند و بلکه زیادتیر از آن چه به او وعده کرده است از فضلش عطا می فرماید.

آیه ۲۷

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ
بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

برداشت از آیه ۲۷

(وسعت رزق)

سالک الی الله باید بداند که گاهی اگر خدای تعالی روزی بندگان را زیاد کند و ثروت به آنها عنایت کند در روی زمین طغیان می کنند بنابراین خدای تعالی به بعضی از آنها کمتر نعمت می دهد تا آنها را کنترل فرماید.

آیه ۳۰

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا
عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾

برداشت از آیه ۳۰

(مصیبت‌های انسان)

سالک الی الله باید بداند که آن چه مصیبت به او می‌رسد به خاطر کارهایی است که او کرده و در عین حال خدای تعالی بسیاری از گناهانش را عفو می‌فرماید.

آیات ۳۵-۳۸

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ
 مَحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَا
 عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾
 وَالَّذِينَ يَحْتَبِئُونَ كِبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
 يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
 أَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

برداشت از آیات ۳۵-۳۸

(دستورات انسان ساز)

سالک الی الله باید به دستورات زیر عمل کند:

- ۱- هر چه از مال دنیا به او می رسد فانی شدنی و از بین رفتنی است و برای زندگی دنیای او است پس نباید به آن اتکاء کرد.
- ۲- برای کسانی که ایمان دارند و به خدا توکل می کنند در نزد خدا چیزهایی است که همیشه باقی است پس باید درباره آنها فعالیت کند.
- ۳- باید از گناهان کبیره و فواحش دوری کند و خود را آلوده ننماید.

- ۴ - باید وقتی که غضب می‌کند زود بر غضبش مسلط شود و طرف را ببخشد.
- ۵ - در تمام کارها باید دستورات پروردگارش را اجابت کند.
- ۶ - نماز بخواند و دیگران را وادار به خواندن نماز کند.
- ۷ - در امور مهمش به دیگران مشورت کند.
- ۸ - از آن چه خدا به او روزی کرده به دیگران انفاق نماید.

آیات ۳۹-۴۴

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

برداشت از آیات ۳۹-۴۴

(وظایف سالک الی الله)

سالک الی الله باید به مسائل زیر عمل کند:

۱- اگر تجاوزی به حقوق او بشود از مردم مسلمان یاری و کمک بخواهد تا بتواند ظالم را سر جای خود بنشاند.

۲- در مقام ایجاد عدل و داد باید پاسخ بدیها را به بدی بدهد.

۳ - اگر می‌تواند باید بدیهای دیگران را عفو کند و اصلاحشان نماید که در این صورت خدا به او اجر خواهد داد.

۴ - به کسی ظلم نکند زیرا خدا ظالمین را دوست نمی‌دارد.

۵ - اگر به او ظلمی شده و از مردم یاری می‌جوید و دادخواهی می‌کند و حتی اگر پشت سر آنها بدیهای ظالمین را می‌گوید غیبت نکرده و او را کسی سرزنش نمی‌کند.

۶ - باید کسانی را که در روی زمین تجاوز به حقوق دیگران می‌کنند آنها را مطرود بدانند زیرا خدا برای آنها عذاب دردناکی منظور فرموده است.

۷ - باید خود را به جایی برساند که در مقابل خطاکاران تا می‌تواند صبر کند و ببخشد زیرا این علامت اراده قوی او است.

۸ - باید کوشش کند که خدای تعالی او را به حال خود وانگذارد زیرا اگر خدا او را به حال خود وابگذارد برای او طرفداری وجود نخواهد داشت.

آیات ۴۵-۴۷

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا
 رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ
 ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا
 يَوْمُ يُنَادِيهِمْ أَئِنَّ شُرَكَائِيَ قَالَُوا أَذْنَاكَ مَا مِتَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

برداشت از آیات ۴۵-۴۷

(ظالمین و ستمگران)

سالک الی الله باید به فکر نفع و ضرر خودش و وابستگی‌اش که چه بر سر آنها روز
 قیامت می‌آید باشد و این را بداند که ظالمین روز قیامت با ذلت روبرو می‌شوند و
 سرافکنده می‌گردند. بنابراین باید هر چه زودتر دعوت پروردگارشان را اجابت کنند و
 نگذارند به جایی برسد که ملجأ و پناهی نداشته باشند.

آیه ۴۸

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا
الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَ بِهَا وَ إِن تُصِيبْهُمْ
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

برداشت از آیه ۴۸

(نعمتهای پروردگار)

سالک الی الله کفران نعمت الهی را طبق هوای نفس و عادت نباید بکند و قدر
مهربانی خدا را باید بداند.

آیه ۵۱

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ فَدَّوْ دُعَاءِ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

برداشت از آیه ۵۱

(تکلم الهی با بشر)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی با افراد بشر تکلم نمی‌کند. زیرا عظمت پروردگار نمی‌گذارد که او با بشر هم سخن گردد ولی با پیامبران از طریق وحی و با اولیائش از طریق الهام و با سائر مردم به وسیله رسولان حرف زده است.

آيات ٢٠-١٥

«سورة مباركة زخرف»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَ
قُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ
مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾
يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا
وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي
حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

برداشت از آیات ۲۰-۱۵

(اعتقاد به فرزند برای خدای تعالی)

سالک الی الله باید هر سخن و ادعائی را که می‌کند با دلیل و برهان و عقلائی باشد و کوشش کند بخصوص به خدای تعالی تهمت ناروا نزند. نباید به خدای تعالی نسبت داشتن فرزند بمانند حیوانات و افراد بشر بدهد که این اعتقاد خدای تعالی را به غضب می‌آورد.

آیات ۲۵-۲۲

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ
 مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ
 نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ
 آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتَكُمْ بِآهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ
 عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا
 مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾

برداشت از آیات ۲۵-۲۲

(به رسومات گذشتگان توجه نکند)

سالک الی الله نباید به رسومات و آن چه گذشتگان گفته‌اند و یا عمل کرده‌اند
 تحجّر پیدا کند و یا آن که به هر چیزی که شروتمندان و قدرتمندان انجام داده‌اند اقتدا
 نماید. ولی باید توجه به رسولان خدا و کلام الهی با دقت داشته باشد و نگذارد که از
 دروغگویان محسوب شود.

آیات ۲۶-۴۴

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ
 مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ
 الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ
 بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا
 قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى
 جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا
 كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾ وَمِنْ
 آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
 فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
 شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِنَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَ
 يَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا

أَوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ
 أَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَ عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَ الَّذِينَ
 يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَ الْفَوَاحِشَ إِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
 يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
 أَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَ الَّذِينَ إِذَا
 أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا
 فَمَنْ عَفَا وَ أَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
 وَ لَمَنِ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا
 السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَ لَمَنْ صَبَرَ وَ غَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ
 لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ
 بَعْدِهِ وَ تَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدِّ
 مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

برداشت از آیات ۲۶-۴۴

(چند دستور اخلاقی و ایمانی)

سالک الی الله باید از آیات فوق پندهای زیر را برداشت کرده و عمل کند:

- ۱ - باید خود را به مرحله‌ای از توحید برساند که از عبادت همه موجودات غیر خدا بیزار باشد.
- ۲ - خدایی که او را خلق کرده و در عالم ارواح تمام علوم را به او تعلیم داده به راه راست هدایتش می‌کند.
- ۳ - اگر بخواهد همیشه در خوبی باقی بماند باید به آن حقایق برگردد.

۴ - اگر بخواهد از راهنماییهای روشنگری بهره‌مند شود نباید آنها را مسخره کند و معجزات راه کمالات را سحر بداند.

۵ - سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی هر کس را لایق بداند به وسیله او راهنماییهایش را انجام می‌دهد.

۶ - تقسیم رحمت و نعمت پروردگار جز به وسیله خود پروردگار به کس دیگری داده نشده است. در دنیا روزی هر کسی به وسیله خدای تعالی عنایت گردیده و تقسیم شده است.

۷ - مهربانی خدا بهتر از همه ثروتی است که مردم آن را جمع آوری می‌کنند.

۸ - مهربانی عام پروردگار آن قدر زیاد است که اگر کفار به کفرشان نمی‌افزودند و همه کافر نمی‌شدند خدای تعالی خانه‌های آنها و حتی پله و سقف‌های خانه‌های آنها را از نقره قرار می‌داد و همه وسائل زیبای زندگی و راحتی را در دنیا به آنها عنایت می‌فرمود ولی از آخرت برای آنها خبری نبود و خدای تعالی آخرت را تنها برای متقین و اهل تقوی قرار داده است.

۹ - کسی که یادی از این خدای مهربان نکند شیطانی در کنار او قرار می‌گیرد و دائماً او را می‌فریبد و نمی‌گذارد به راه راست هدایت شود و بلکه مانع راه سالکین الی الله هم می‌گردد و به خیال خود دیگران را هدایت کرده است.

۱۰ - کسی که از یاد خدای رحمان روگردان باشد روزی می‌رسد که می‌گوید ای کاش بین من و آن شیطان فاصله بین دو مشرق که دورترین فاصله‌ها است می‌بود و این شیطان چه بد همنشینی برای من بوده است. ولی دیگر فایده‌ای ندارد و همه در عذاب با هم شریک‌اند.

۱۱ - با این که سخنان پیامبر اکرم و آیات قرآن نفوذ فوق العاده‌ای در مردم

دارد ولی صدا هر چه بلند باشد افراد کر نمی شنوند و چراغ هر چه نورانی باشد کورها نمی بینند و این مثلی است که خدای تعالی برای کفار در قرآن می زند و متقین، آنها را در گمراهی زیادی مشاهده می کند.

۱۲ - تا زمانی که پیامبر اکرم در بین مردم هست و یا هر یک از اوصیانش در بین مردم باشند خدای تعالی عذاب بر کفار نازل نمی کند ولی در آخرت از آنها انتقام خواهد گرفت. زیرا خدای تعالی بر این کار قدرت بی نهایت دارد.

۱۳ - سالک الی الله باید تنها و تنها به آن چه بر پیامبر اکرم وحی شده از قرآن و سایر کلمات آن حضرت متمسک شود که در این صورت در صراط مستقیم سیر الی الله واقع گردیده است.

۱۴ - قرآن و آن چه بر پیامبر اکرم وحی شده است یادآوری درسهایی است که در عالم ارواح به بشر تعلیم داده شده و روزی از همه مردم بالاختصاص از نزدیکان آن حضرت سؤال می شود.

آیات ۶۳-۷۱

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَ
لَأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
أَطِيعُوا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمِ الْيَمِّ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَ
لَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ
الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾

برداشت از آیات ۶۳-۷۱

(پندهای حکمت آمیز)

سالک الی الله از آیات فوق باید پندهای زیر را دریافت نماید:

۱ - اگر انسان به کسی که خدا به او حکمت عنایت کرده برخورد کرد بخصوص اگر به وسیله آن حکمت اختلافات در عقیده و یا در عمل برطرف بشود باید از آن شخص تبعیت کند.

۲ - از خدای تعالی پرهیز کند و اطاعت فرستادگان الهی را بنماید.

۳ - خدا را مربی خود بداند و بندگی او را بکند که راه راست جز این نخواهد بود.

۴ - تا می تواند از اختلاف در گروه بندی ها پرهیزد و از این راه خود را در صف ظالمین قرار ندهد زیرا خدای تعالی برای ظالمین عذاب دردناکی مهیا فرموده است.

۵ - بداند که قیامت یا ظهور حضرت بقیه الله ارواحنا فداه ناگهان می رسد که اگر او در انقباض باشد ممکن است از رحمت الهی بی نصیب گردد.

۶ - باید دوستان او اهل تقوی باشند تا هیچ گاه این دوستی از هم نپاشد.

۷ - باید آن قدر به خدای تعالی خود را نزدیک کند که خدای تعالی او را به عنوان بنده خود خطاب کند و به او بگوید خوفی بر تو نیست و تو در قیامت محزون نخواهی بود.

۸ - مسلمانی باشد که ایمان به آیات پروردگار آورده و با ابراز لطف پروردگار، خودش و همسرش با خوشحالی وارد بهشت شوند، آن بهشتی که هر چه انسان بخواهد و هر چه چشمش از آن لذت ببرد در آن وجود دارد و از همه مهمتر همیشه در آن بهشت باقی خواهد بود.

آیات ۸۳-۷۴

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَ مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَ نَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كُنْتُمْ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَ نَجْوَاهُمْ بَلَى وَ رُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَ يَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾

برداشت از آیات ۸۳-۷۴

(از حکمت قرآن استفاده کنیم)

سالک الی الله باید از برداشتهای زیر این استفادهها را بکند:

۱ - جرم زیادی نداشته باشد تا از مجرمینی که در جهنم مخلدند باشد و نباید از

رحمت خدا نا امید گردد.

۲ - نباید در جزای جرمش خدا را ظالم بداند. بلکه باید به ظلم خود علیه خود اعتراف کند.

۳ - از حق و گفتن حرف حق کراهت نداشته باشد.

۴ - با قاطعیّت همه کارها را مستحکم کند و از پروردگارش در این جهت پیروی نماید.

۵ - خدای تعالی را بر اعمالش مطلع بداند. زیرا همه گفتار و کردارش نزد خدا و فرستادگان خدا محفوظ است.

۶ - پیامبر اکرم را اول مخلوق خدا بداند و به همین خاطر او را باید اول بنده خدای تعالی بشناسد.

۷ - خدای تعالی را از همه آن چه که طرفداران غیر از دین مقدس اسلام و فلاسفه غیر مسلمان وصف می کنند منزّه بداند.

۸ - طرفداران فلسفه بافیها و بازیگرهای علمی را به حال خود واگذارد و سخنان آنها را گوش ندهد.

آیات ۸۸-۸۹

وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ
عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

برداشت از آیات ۸۸-۸۹

(انبیاء)

سالک الی الله باید ایمان به خدای تعالی و انبیاء بیاورد و کاری نکند که پیامبران به پروردگارشان از دست او شکایت کنند و پیامبران باید با محبت از مجرمین درگذرند و سلامتی را برای آنها بخواهند و آنها را به خدای تعالی واگذارند.

آيات ٢٠-١

«سورة مباركة دخان»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ وَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَمْراً مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ أَتَى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَ لَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ جَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ

أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ وَ أَنْ لَا تَعْلُوا
عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَ
رَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾

برداشت از آیات ۲۰-۱

(برکات شب قدر)

سالک الی الله باید از آیات سورۀ مبارکه دخان که تلاوت شد مسائل زیر را کاملاً

بفهمد:

۱- بداند که قرآن و سخنان خاندان عصمت که در کتاب علی جمع آوری شده، روشنگر همه مسائل عالم خلقت است.

۲- آن قدر این کتاب عظمت دارد که خدای بزرگ به آن قسم خورده است.

۳- این کتاب در شب قدر که بسیار شب مبارکی است نازل شده و خدای تعالی با قهاریت و جباریتش همه چیز را روی حکمت از هم جدا و منظم فرموده است.

۴- نظام عالم خلقت بر اساس همین احکام تدبیر شده است.

۵- باید بداند که از طرف خدای تعالی که مربی حضرت رسول اکرم و مربی

تمام عالم خلقت است به همه مهربانی شده و سالک الی الله باید به آنها یقین داشته باشد.

۶- باید بداند که حیات و مرگ همه چیز در دست خدای واحد است، آن خدایی

که مربی تمام افراد بشر بوده و خواهد بود.

۷- نباید سالک الی الله قرآن و شب قدر را با همه عظمتشان و اوامر الهی را که در

عالم هستی و خلقت، حاکم است به بازی بگیرد.

۸- باید از روزی که تمام آسمان را دود غلیظی می گیرد (روز قیامت) بترسد و از

عذاب دردناک پروردگار بر حذر باشد.

۹ - باید در دنیا و آخرت بخاطر نواقصی که در بندگی دارد از عذاب دردناک روز قیامت بترسد و از خدا بخواهد که آن عذاب را از او بردارد.

۱۰ - تا می تواند از پیامبر اکرم پیروی کند و از آن حضرت روی نگرداند.

۱۱ - مانند کفار و ستمگران، پیامبر اکرم را متهم به دروغگوئی و دیوانگی نکند و ادب محضر آن حضرت و اوصیائش را حفظ نماید.

۱۲ - روز قیامت را که روز انتقام الهی است از یاد نبرد و خود را از گناهان پاک نگه دارد.

۱۳ - طرفدار مظلوم باشد و از مظلومین در مقابل ظالمین حمایت کند.

۱۴ - در مقابل ستمگران با اتکاء به پروردگار قادر حکیم بایستد و نگذارد که ظالمین بر خدای تعالی و احکامش ولو او را سنگسار کنند تفوق طلبی داشته باشند.

آیات ۲۵-۴۵

کَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۖ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ
 كَرِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٦﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا
 قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٧﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا
 كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٨﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ
 الْمُهِينِ ﴿٢٩﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٠﴾
 وَلَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾ وَآتَيْنَاهُمْ مِنْ
 الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ هِيَ
 إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٤﴾ فَاتُوا بِأَبَائِنَا إِنَّ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿٣٧﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا
 لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ ﴿٤٠﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤١﴾ إِنَّ
 شَجَرَةَ الزَّقُّومِ ﴿٤٢﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٣﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي
 الْبُطُونِ ﴿٤٤﴾

برداشت از آیات ۲۵-۴۵

(چند دستور اخلاقی از قرآن)

سالک الی الله باید از آیات قرائت شده این دستورات را جدّاً عمل کند:

- ۱ - بدانند که دنیا و نعمتهای دنیا باقی ماندنی نیست و هر چه از باغها و زراعتها می ماند برای دیگران خواهد بود پس نباید به آنها دل ببندد.
- ۲ - اگر راه خدا را جدی بگیرد خدای تعالی او و دوستانش را نجات می دهد و دشمنانش و کسانی که مانع راهش هستند را از بین می برد.
- ۳ - مقامات عالیه و ریاستها باقی ماندنی نیست و نصیب دیگران می شود پس نباید جاه طلب باشد.
- ۴ - در دنیا برتری جویی نکند و از اسراف کنندگان نباشد.
- ۵ - امتیاز علم و دانش را بداند و آنها را تحصیل کند تا از انتخاب شدگان الهی باشد.
- ۶ - همیشه خود را مهیای امتحانات الهی قرار دهد.
- ۷ - به آخرت اعتقاد داشته باشد و بداند آنهایی که از دنیا رفته اند همه باقی می مانند.
- ۸ - کوشش کند که از مجرمین و گناهکاران نباشد تا مانند اقوام گذشته خدای تعالی او را هلاک نکند.
- ۹ - باید معتقد باشد که خدا آسمانها و زمین را بیهوده و برای بازی خلق نکرده بلکه برای استراحت بشر و حساب شده آفریده است.
- ۱۰ - باید معتقد باشد که فرمانده با محبت، فرمانبردار با محبتی را یاری نمی کند مگر آن که مورد لطف و رحمت پروردگار واقع شوند.
- ۱۱ - باید بداند که مشرکان و بی ایمانان به عذاب سختی در دنیا و آخرت مبتلا می شوند و در قیامت مورد مؤاخذه پروردگار قرار می گیرند.

آیات ۵۸-۵۹

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾
 إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

برداشت از آیات ۵۸-۵۹ (مراقبت کامل در دین)

قرآن با بیان ساده به زبان پیامبر اکرم جاری شده شاید مردم مطالبی را که در عالم ارواح یاد گرفته به یادشان بیاید و آنها باید مراقب خود باشند آن چنان که پیامبر اکرم مراقب آنها هست.

آيات ١٨-١

«سورة مباركة جاثيه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيُلْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

أُولَئِكَ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَذَا هُدًى وَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ
لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾
قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ
أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَ لَقَدْ آتَيْنَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَ الْحُكْمَ وَ النَّبُوَّةَ وَ رَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَ
فَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَ آتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا
اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ
عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

برداشت از آیات ۱-۱۸

(سالک الی الله باید نصایح زیر را عمل کند و به آنها معتقد باشد)

سالک الی الله باید از آیات سورۀ جاثیه استفاده‌های زیر را برای پیشرفت

روحیاتش بکند:

۱- در آسمان و زمین هر چه هست نشانه‌های خدای تعالی است که باید آنها را
مشاهده نماید و به آنها یقین کند.

۲- در خلقت بدنی خود و همه جانداران روی زمین فکر کند تا یقینش کامل شود.

- ۳ - اختلاف شب و روز را در نظر بگیرد و در نزول باران که زمین را زنده می کند و بادهایی که اشیاء را جابجا می نماید تعقل نماید.
- ۴ - بهترین پدیده هایی که از طرف پروردگار ایجاد شده قرآن است و نباید هیچ گفتار و پدیده دیگری را در مقابل قرآن بپذیرد.
- ۵ - سالک الی الله نباید به کسی تهمت بزند و یا گناهکار باشد.
- ۶ - نباید وقتی آیات قرآن برای او خوانده می شود، متکبرانه با آنها برخورد کند و مثل کسی که آنها را نشنیده عمل نماید. زیرا خدا در این صورت او را به عذاب دردناکی مبتلا می کند.
- ۷ - آیات الهی را به مسخره نگیرد و در عمل به آنها جدی باشد.
- ۸ - برای خود غیر از پروردگار، فرمانده با محبتی اتخاذ نکند و خدا را همه چیز خود بداند.
- ۹ - خدای تعالی به قدری مهربان است که دریا را مسخر بشر کرده تا از فضل الهی بهره مند گردند.
- ۱۰ - همه این نعمتها را خدای تعالی برای بشر قرار داده که شاید آنها شاکر باشند.
- ۱۱ - آسمانها و آن چه در زمین هست همه اش را برای بشر مسخر گرداند، شاید آنها فکرشان را به کار بیندازند.
- ۱۲ - مؤمنین و سالکین الی الله باید بدیهای دیگران را پرده پوشی کنند و به خدا وابگذارند تا خدای تعالی جزای آنها را بدهد.
- ۱۳ - سالکین الی الله باید بدانند که اگر کار شایسته ای بکنند به نفع خود کرده و اگر بدی بکنند به ضرر خود کرده اند.
- ۱۴ - خدا بنی اسرائیل را روز اول، نبوت و حکمت و رزق پاک عنایت کرد و به

این خاطر آنها را بر همه جهانیان فضیلت داد ولی آنها قدر ندانستند و با سرکشی بین خودشان بعد از آن که همه چیز به آنها داده شده بود اختلاف کردند و مورد مذمت پروردگار قرار گرفتند. پس نباید سالک الی الله این گونه عمل کند و مانند آنها باشد.

۱۵ - سالک الی الله نباید خواسته‌های نفسانی غیر مسلمانها را عمل کند و از آنها

پیروی نماید.

آیه ۱۹

إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

برداشت از آیه ۱۹

(پیروی از ظالمین نکنید)

سالک الی الله باید بداند که اگر پیروی از هوای نفس قدرتمندان ظالم بکند خدای تعالی به او عنایتی نخواهد داشت و ظالمین با یکدیگر صمیمی هستند ولی خدا، ولی متقین است.

آیه ۲۰

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

برداشت از آیه ۲۰

(دین بیش می دهد)

سالک الی الله باید بداند که دین مقدس اسلام به انسان بیش کاملی می دهد و او را هدایت می کند و رحمت خاص پروردگار برای اهل یقین است.

آیه ۲۱

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

برداشت از آیه ۲۱

(سالك الى الله مانند ديگران نيست)

سالكين الى الله زنده ماندنشان و مردنشان مانند زنده ماندن و مردن ديگران نيست
بلکه کسانی که به سیر و سلوک خود ادامه می دهند و در دنیا زنده اند و بعد می میرند
برای آنها خدای تعالی امتیازات فوق العاده ای قائل خواهد شد.

آیه ۲۲

وَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

برداشت از آیه ۲۲

(جزای اعمال)

سالک الی الله باید بداند که خلقت آسمان و زمین برای این است که هر کس به
جزای کار خود برسد و امتحان بدهد که در این صورت به هیچ کس ظلم نمی شود.

آیه ۲۳

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ
بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

برداشت از آیه ۲۳

(هوای نفس)

سالک الی الله نباید همه چیز خود را، خواسته های نفسانی خود بداند و نباید تا جایی بندگی هوای نفسش را بکند که اوامر نفس خود را مانند اوامر پروردگارش تصور کند. زیرا خدای تعالی او را گمراه می کند و یا به حال خود وا می گذارد و بر دل و گوشش مهر می زند و بر بصیرت و بینایی اش پرده می افکند و کسی نمی تواند او را راهنمایی کند.

آیات ۲۴-۲۶

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

برداشت از آیات ۲۴-۲۶

(خدا یا طبیعت)

کسانی که در سیر و سلوک موفق نبوده‌اند اگر چه اسماً مسلمان باشند چون پیروی از هوای نفس کرده‌اند، همه چیز خود را دنیا و زندگی دنیا می‌دانند و معتقدند که طبیعت آنها را خلق کرده و طبیعت آنها را از بین می‌برد و آنها هیچ دلیل قاطعی بر این اعتقاد ندارند و اگر معتقد به خدای تعالی می‌بودند و قرآن را از جانب حضرت حق فکر می‌کردند همه حقایق را در قرآن می‌یافتند و این گونه در سرگردانی نمی‌ماندند.

آیات ۳۷-۳۰

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُشْتَقِّقِينَ ﴿٣٢﴾ وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَلِكُمْ بِأَنكُم اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

برداشت از آیات ۳۷-۳۰

(پندهایی از این آیات)

سالک الی الله باید از آیات فوق مطالب زیر را کاملاً در نظر بگیرد و هیچ گاه

فراموش نکند:

- ۱ - ایمانش را با تفکر در آیات الهی کامل کند و اعمال درست و شایسته انجام دهد تا از رحمت خاص پروردگار استفاده کند.
- ۲ - تکبر در مقابل آیات الهی نداشته باشد و خود را در میان مجرمین قرار ندهد.
- ۳ - یقین بداند که وعده خدا عملی خواهد شد و هیچ‌گاه پروردگار از وعده‌هایی که داده است تخلف نخواهد فرمود.
- ۴ - کوشش کند خود را به یقین کامل در مسائل اعتقادی برساند و تنها به ظن و گمان اکتفا نکند.
- ۵ - بدیهای اعمالی که در دنیا انجام داده برایش روشن باشد و حقی را مسخره نکند.
- ۶ - باید کوشش کند که خدا و روز قیامت را فراموش نکند و الا خدا هم روز قیامت او را نادیده خواهد گرفت و کمکی از جایی به او نمی‌رسد.
- ۷ - باید کوشش کند که نشانه‌های پروردگار را به مسخره نگیرد و زرق و برق دنیا او را گول نزند زیرا در آخرت از او عذری پذیرفته نخواهد شد.
- ۸ - باید همیشه توجه کاملی به خدای تعالی داشته باشد و عظمت خلقت را در نظر بگیرد و کبریائیت خدای عزیز و حکیم را در همه حال منظور کند.

آیات ۹-۶

«سورة مبارکه احقاف»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَ إِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَاءُ وَ كَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ
كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ
إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ
فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ وَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ
مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَ مَا اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَ لَا بِكُمْ اِنْ
اتَّبَعْتُ اِلَّا مَا يُوحَىٰ اِلَيَّ وَ مَا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۹-۶

(اظهار دشمنی نکنید)

سالکین الی الله باید بکوشند که مانند کفار و هوای نفس پرستان تهمت نزنند،
فحش ندهند و با یکدیگر اظهار دشمنی نکنند و آیات الهی را به سحر و جادو منتسب
نمایند و اگر دشمنان به آنها تهمت زدند به خدای تعالی و ابگذارند و همیشه پیرو آیاتی
که به رسول اکرم وحی شده، باشند.

آیات ۱۰-۱۲

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ
 مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَأَمَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ
 كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا
 إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا
 كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى
 لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

برداشت از آیات ۱۰-۱۲

(کفار و خداپرستان)

سالک الی الله باید بداند که همیشه غیر مسلمانها، روی غرور و بی توجهی با
 سالکین الی الله و خدا پرستان متکبرانه برخورد می کرده اند و همه چیز مسلمانها را به
 کذب و دروغ نسبت می داده اند. ولی خدای تعالی قرآن را به زبان عربی نازل فرمود تا
 ظالمین را از عواقب بدی که در انتظارشان هست بترساند و نیکوکاران را بشارت دهد.

آیات ۱۴-۱۳

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ
لَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

برداشت از آیات ۱۴-۱۳

(استقامت)

سالک الی الله باید مربی خود را بشناسد و خود را تحت تربیت او که خدای تعالی است قرار دهد و بداند که خدای تعالی او را هدایت و تربیت می کند که اگر راه تزکیه نفس را برای رسیدن به کمالات انتخاب کند از اولیاء خدا می شود و اولیاء خدا از چیزی ترس ندارند و محزون نمی شوند و در بهشت جاویدانند.

آیات ۱۵-۱۹

وَصَيَّنَّا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَ
 وَضَعَتْهُ كُرْهًا وَ حَمْلُهُ وَ فِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 أَشُدَّهُ وَ بَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
 الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلَىٰ وَالِدَيَّ وَ أَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَ
 أَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَ إِنِّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ
 نَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي
 كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَ الَّذِي قَالَ لَوَالِدَيْهِ أَفٍّ لَّكُمَا أَ تَعِدَانِي
 أَنْ أَخْرَجَ وَ قَدْ خَلَتْ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَ هُمَا يَسْتَفْغِيَانِ اللَّهَ
 وَيُؤَلِّمُكَ آمِينَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾
 وَ لِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَ لِيُؤْفَقَهُمْ أَعْمَالُهُمْ وَ هُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾

برداشت از آیات ۱۹-۱۵

(احترام به پدر و مادر)

سالک الی الله باید به پدر و مادرش نیکی کند و بخصوص به مادر که با زحمت و ناراحتی او را حامله بوده و شیر داده است. و در وقتی که فرزند عقلش کامل می شود و بدیها را با تجربه و علم و راهنماییهای الهی می فهمد و راه صحیح را انتخاب می کند، از خدا می خواهد که در این راه وارد شود و خدا او را کمک کند و در مرحله توبه قرار می گیرد و توبه می کند و توبه اش قبول می گردد و می خواهد خود را به مقام تسلیم برساند و از خدا راههای کمالات و تزکیه نفس را طلب می کند و می گوید: خدایا کمکم کن تا بتوانم نعمتهایت را شکر کنم. خدای تعالی او را به مقام شاکرین می رساند و به بهترین وجه اعمال او را قبول می کند و از گناهانش می گذرد و خدای راستگو به وعده اش وفا می فرماید. اما اگر خدای نکرده سالک الی الله به پدر و مادرش بی ادبی کند و به آنها با کلمه «أف» جسارت نماید و تجربیات گذشتگان را به رخ آنها بکشد و خود را با جهل و نادانی از آنها جدا کند خدا با او برخورد تنیدی می کند و او را از خسارت دیدگان معرفی می فرماید و هر کسی به نتیجه عمل خود می رسد و به او هیچ گونه ظلمی از جانب پروردگار نمی شود.

آیات ۲۲-۲۶

قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَّفِكُنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمَرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَ أَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٦﴾

برداشت از آیات ۲۲-۲۶

(نصیحت کنندگان)

سالک الی الله باید به آنهایی که نسبت به او خیرخواهی می کنند و او را نصیحت می نمایند، سوء ظن نداشته باشد تا بتواند نصایح آنها را بفهمد و بپذیرد و در نزد انبیاء و دانشمندان از نادانان محسوب نشوند و عذابهای الهی به او نرسد و در دنیا و آخرت بدبخت و بیچاره نگردد و از مجرمین به حساب نیاید. و اگر چه خدای تعالی به این عده از افراد امکاناتی عنایت فرموده و چشم و گوش ظاهری به آنها داده ولی به خاطر انکار نعمتهای خدا و مسخره کردن الطاف الهی از چشم و گوش و دلشان استفاده ای نمی کند.

آيات ٢٩-٣٥

وَ إِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَ آمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَ يُجْزِكُم مِّن عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَ مَنْ لَا يُجِِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ لَمْ يَغْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّبَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَ يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَ رَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَ لَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

برداشت از آیات ۲۹-۳۵

(برداشتهای اجنه)

سالک الی الله باید از آیات فوق که مربوط به برداشتهای اجنه از قرآن است استفاده‌های زیر را بکند:

- ۱ - در مقابل شنیدن قرآن سکوت را کاملاً رعایت کند.
- ۲ - آن چه را که از قرآن برداشت کرده برای دیگران بیان کند.
- ۳ - بداند که کتابهای آسمانی گذشته را که تحریف نشده باید تصدیق کند.
- ۴ - کسانی که او را به سوی خدا دعوت می‌کنند پاسخگوی آنها باشد و به آنها ایمان داشته باشد، تا خدای تعالی گناهانش را ببامزد.
- ۵ - اگر راهنمائیهای پیامبران و دعوت کنندگان به خدا را قبول نکند در دنیا بیچاره خواهد شد و گمراه می‌گردد.
- ۶ - بداند که خدای تعالی که خالق آسمانها و زمین است دوباره مرده‌ها را زنده می‌کند و او بر هر چیزی قدرت دارد.
- ۷ - اگر در دنیا حقایق را باور نکند، خدای تعالی روز قیامت او را به طرف عذاب می‌کشانند تا همه چیز را دقیقاً باور کند.
- ۸ - چون پیغمبر اسلام الگوی مسلمانان است باید مانند او صبر کند و به هیچ کاری عجله نکند و بداند که فاسقین بالاخره هلاک می‌شوند.

آيات ١-١١

«سورة مباركة محمد»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ ﴿١﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَتْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ
أَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا
أَنْخَسْتُمْهُمْ فَشَدُّوا الْوَتَاقَ فَمَا مَتًّا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ
الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ
لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ

عَرَفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ
يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطَ
أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ أَ فَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ
أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

برداشت از آیات ۱۱-۱ (رسول اکرم الگواست)

سالک الی الله باید از آیات اول سوره محمد با الگو قرار دادن آن حضرت
مطالب زیر را استفاده کند:

- ۱ - هیچ گاه به خاطر کفر و کفرانش راه خدا را بر مردم نبندد.
- ۲ - به آن چه بر پیامبر اکرم نازل شده ایمان کامل داشته باشد و عمل صالح را ترک نکند.
- ۳ - بداند که راه رسول اکرم حق است و آن چه آورده از جانب خدا است پس باید به آنها عمل کند تا گناهانش جبران شود و کارهایش اصلاح گردد.
- ۴ - بداند راه و روش کفار، باطل است و سالکین الی الله به خاطر ایمانشان به پروردگار، پیروی از حق می کنند.
- ۵ - باید مسلمانان به خاطر حفظ اسلامشان با شدت با کفار روبرو شوند تا خدای تعالی به آنها کمک کند و دست آنها را بگیرد تا از راه صحیحشان دور نگردند و خدای تعالی آنها را با بهشت آشنا کند و آنها را در آن مخلد گرداند.

۶ - بدانند که اگر خدا را یاری کند خدا او را کمک می کند و قدمهای او را در راه رسیدن به کمالات استوار می فرماید.

۷ - اگر کفران نعمت پروردگار را بکند و به حقایق کافر شود اعمال خویش هم نابود می گردد.

۸ - روی زمین سیر و سفر کند تا عاقبت کسانی که در قبل بوده اند و به خدای عظیم کفر ورزیده اند ببیند و خود را از بدبختی نجات دهد.

۹ - باید بدانند که بیهوده گی و سرگردانی برای کسانی است که رهبر الهی ندارند. ولی کسانی که رهبرشان خدا و پیغمبر و ائمه اطهار می باشند سرگردان نیستند و راه و روش صحیح را می شناسند.

آيات ۱۹-۱۲

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ
كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ
لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا
أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ
مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَ
سُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ
إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَا
ذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ

جاءَ أشرطُها فأنى لَهُمْ إذا جاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ ﴿١٩﴾

برداشت از آیات ۱۹-۱۲

(دریافت حقایق)

سالک الی الله با توجه به آن چه خدای تعالی در قرآن در وصف مؤمنین و مذمت کفار فرموده باید راه خود را پیدا کند و عقلش را رشد دهد و فکرش را بکار بیندازد و حقیقت را به وسیله برداشتهایی که از آیات فوق دارد، دریافت نماید:

۱ - ایمان خود را به خدا و روز جزا کامل کند.

۲ - اعمالی که شایسته مقام شامخ انسانیت است داشته باشد.

۳ - مانند حیوانات که قدر دان نعمتهای خدا نیستند و می خورند و زندگی می کنند نباشد، که در این صورت جایگاهشان جهنم است.

۴ - بداند که موفقیت به قوت و قدرت ظاهری نبوده، بلکه اگر راه خدا را انتخاب نکند خدا می تواند او را هلاک کند و یار و یآوری نداشته باشد.

۵ - باید بداند کسی که دارای دلیل و برهانی که از جانب خدا به او رسید می باشد مانند کسی که اعمال بدش برایش تزیین شده و بی دلیل حرف می زند نمی باشد.

۶ - پیروی از هوای نفس نکند و فقط خواسته های خودش را همیشه مورد توجه قرار ندهد.

۷ - کسی که اهل تقوی است و در بهشت ساکن است و از همه نعمتهای الهی استفاده می کند مانند کسی که در آتش جهنم مخلد است نبوده و در مقابل این دو از نظر

عواقب امور بی تفاوت نباشد.

- ۸ - خود را مانند کسانی که بر دل‌هایشان مهر زده شده و پیرو هوای نفس‌اند قرار ندهد، بلکه خود را از دانشمندان و متفکرین قرار دهد.
- ۹ - بداند که اگر هدایت عام الهی را به گوش جان خرید از هدایت خاص پروردگار هم برخوردار می‌شود.
- ۱۰ - خود را آن چنان در انتظار حضرت بقیة الله ارواحنا فداه قرار دهد که اگر ناگهان آن حضرت ظهور فرمود او صددرصد آماده پذیرفتن آن حضرت باشد.
- ۱۱ - بسیار در راه رسیدن به کمالات از ذکر «لا اله الا الله» و استغفار برای خود و مؤمنین و مؤمنات استفاده کند تا به مقصد برسد.

آیات ۱۲-۱۴

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ
كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ
لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا رَبُّهُ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

برداشت از آیات ۱۲-۱۴

(ظلم)

سالک الی الله تا می تواند نباید ظلم کند زیرا در این صورت یاری خدا از او برداشته می شود. سالک الی الله باید بداند کسانی که اعمالشان بد است به نظرشان جلوه می کند مانند کسانی که با دلیل و برهان از جانب پروردگارشان به آنها حقیقت القاء می شود، نیستند.

آيات ۲۶-۱۶

وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ
 قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
 عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ
 هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
 تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
 ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُوا لِذَنْبِكُمْ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾ وَ
 يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ لَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ
 وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ
 إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَ
 قَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا
 لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَ
 تَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَ

أَعْمَى أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ
 أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
 لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ سُنْطِيْعَكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

برداشت از آیات ۲۶-۱۶

(حقایقی که باید سرمشق قرار گیرد)

سالک الی الله باید از آیات فوق مطالب زیر را سرمشق خود قرار دهد:

- ۱ - وقتی قرآن می خواند و یا روایات معصومین را برای او می خوانند خوب دقت کند و آن را بفهمد تا جایی که برای اهل علم بتواند آنها را مورد بحث قرار دهد و نگذارد دلش در مقابل سخنان خدا و پیغمبر مهر شده باشد.
- ۲ - از خدا طلب هدایت کند و راهنمایی های پروردگار را با دقت عمل نماید تا خدا هدایت و تقوایش را زیاد کند.
- ۳ - باید بتواند خود را برای ظهور ناگهانی حضرت بقیة الله ارواحنا فداه و یا قیامت کبری حاضر کند و هیچ مشکلی در این ارتباط نداشته باشد.
- ۴ - لا اله الا الله با توجه به معنایش زیاد بگوید و برای گناهان خود و مؤمنین و مؤمنات استغفار کند تا در راه تزکیه نفس موفق شود.
- ۵ - باید آن قدر در استقامت و ثبات قوی باشد که اگر جنگ و یا پیشنهاد قتال از جانب خدای تعالی به او شد از مرگ و کشته شدن نترسد و الا مانند منافقین مطرود پروردگار خواهد بود.

- ۶ - کوشش کند در روی زمین فساد نکند و قطع رحم ننماید زیرا اگر این کارها را کرد خدا او را لعنت می‌کند و کر و کور در مقابل حقایق او را محسوس می‌نماید.
- ۷ - اطاعت خدا و استماع کلمات خوب برای او بهتر از هوای نفسش باشد زیرا خدا مصالح او را بهتر می‌داند.
- ۸ - در قرآن تدبر کند و نگذارد در ب دلش بر حقایق قرآن قفل گردد.
- ۹ - کوشش کند که اگر در راه تزکیه نفس وارد شد و راه هدایت را دریافت نمود به آنها پشت نکند و شیطان این کار زشتشان را برای آنها جلوه ندهد.
- ۱۰ - در مقابل دستورات الهی که از جانب پروردگار نازل شده بدون هیچ کراهتی اطاعت کند زیرا خدای تعالی از قلوب آنها اطلاع دارد.

آیات ۲۹-۳۲

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَاهُمْ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَ نَبْلُوَا أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ شَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَ سَيَحِطُّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾

برداشت از آیات ۲۹-۳۲

(سَدِّ راه خدا)

سالک الی الله باید مرض های روحی خود را معالجه کند تا خدای تعالی او را مفتضح نکند والا خدای تعالی به وسیله قیافه هایشان و لحن سخنانشان آنها را معرفی می کند و امراض قلبی آنها اخبار و حالات آنها را به دیگران برساند. سالک الی الله باید بداند که کسانی که راه خدا را بر دیگران می بندند و رهبران دینی را به مشقت می اندازند به خدا هیچ ضرری نمی رسانند ولی اعمال خوب خودشان از بین می رود.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ لَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَ هُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهْنُوا وَ تَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَ اللَّهُ مَعَكُمْ وَ لَنْ يَتَرَكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهُوَ وَ إِنْ تُؤْمِنُوا وَ تَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَ لَا يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

برداشت از آیات ۳۳-۳۶

(اطاعت خدا و پیغمبر)

سالکین الی الله باید دستورات خدا و پیغمبر را اطاعت کنند و نگذارند اعمال خوبشان باطل شود و بدانند که اگر کفران نعمت پروردگار را بکنند و در راهشان از خود سردی نشان بدهند که دیگران از این راه بمانند اگر با همین حال بمیرند هرگز خدا آنها را نمی بخشد بنابراین نباید سستی کند بلکه مردم را به تسلیم در مقابل دستورات خدا وادار نمایند و بدانند که برتری و موفقیت مال آنهاست و زندگی دنیا بازی و بیهوده است و اگر تقوی را رعایت کنند خدای تعالی جزای آنها را بدون این که از اموالشان سوال کند کاملاً رعایت می فرماید.

آیات ۳۷-۳۸

۳۷ **إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَ يُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ**
 ها اَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ
 وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَ
 ۳۸ **إِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ**

برداشت از آیات ۳۷-۳۸

(زشتی بخل)

سالک الی الله نباید بخیل باشد زیرا ضررهای بخل به خودش بر می گردد و باید بداند که خدای تعالی صددرصد بی نیاز است ولی او صددرصد محتاج است و اگر دائماً به این معنا توجه نداشته باشد خدای تعالی جمعی را به جای آنها می گذارد که آنها بخیل نباشند.

آیات ۱۰-۱

«سورہ مبارکہ فتح»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
 ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
 السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَاللَّهُ
 جُنُودَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾
 لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ
 اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالِ
 الْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ
 دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَ

سَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ
 اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَ
 نَذِيرًا ﴿٨﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَ
 تُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا
 يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى
 نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا
 عَظِيمًا ﴿١٠﴾

برداشت از آیات ۱۰-۱

(موفقیت و هدایت)

سالک الی الله از ده آیه‌ای که در اول سوره فتح نازل شده باید موفق به موارد زیر

گردد:

۱- اگر بخواهد خدا گناهان او را بیامرزد و نعمتش را بر او تمام کند و به راه راست
 هدایتش نماید و با عزت خدا یاری‌اش نماید باید با جدیت کامل به طرف دشمنانش
 که یکی از آنها شیطان است، برود.

۲- امدادهای غیبی بر قلب او نازل می‌شود و آرامش در او پیدا می‌گردد و بر
 ایمانش اضافه می‌شود و موفقیت پشت موفقیت نصیبش می‌گردد.

۳- خدای تعالی لشگریانش را که ملائکه هستند به کمک او می‌فرستد تا آنها او را
 وارد بهشت خلد کنند و گناهانش را جبران کنند و این موفقیت بسیار بزرگی خواهد
 بود.

۴- سالک الی الله نباید به خدا بدگمان باشد و الا مانند منافقین و مشرکین خدا به
 او غضب می‌کند و او را لعنت می‌کند و جهنم را برای او آماده می‌کند و این راه بسیار

بدی است که رفته است.

۵ - سالک الی الله باید بداند که پیغمبر اکرم شاهد اعمال ماست و هم بشارت دهنده و هم ترساننده از عاقبت بدی که ممکن است در انتظار ما باشد، می باشد لذا خدا او را فرستاده تا خدا را با راهنمایی های او یاری کند و تعظیم نماید و هر صبح و شام تسبیح او را بگوید.

۶ - سالک الی الله باید با پیغمبر اکرم یا با وصی بر حقش حضرت بقیه الله ارواحنا فداه بیعت کند که بیعت با او بیعت با خداست و کسی که این بیعت را بشکند بر ضرر خود اقدام کرده و کسی که وفای به عهد خدا بکند اجر بزرگی خواهد داشت.

آيات ١٨-١١

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَ
 أَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآلِسِنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ
 فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ
 نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ
 يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَ زَيْنَ ذَلِكَ فِي
 قُلُوبِكُمْ وَ ظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَ كُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَ مَنْ لَمْ
 يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَ لِلَّهِ
 مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَعْفُرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ
 يَشَاءُ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا
 انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِنَاخِذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا
 كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ
 بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾ قُلْ
 لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَ
 إِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَ لَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَ لَا عَلَى
 الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَ مَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَ مَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ
 رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا
 فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ أَتَابُهُمْ فَتَحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾

برداشت از آیات ۱۸-۱۱

(مسائل اخلاقی)

سالک الی الله باید از آیاتی که تلاوت شد مسائل اخلاقی زیر را با جان و دل بپذیرد:

۱ - باید کوشش کند که اموال و زن و اولادش او را از خدا و دین باز ندارند و اگر او را اینها باز داشتند با ایمان کامل استغفار کند که اگر تنها به زبانش استغفار نماید خدا او را نمی بخشد و گذشته هایش را جبران نمی کند.

۲ - از سوء ظن باید دوری کند و خود را به هلاکت روحی و معنوی نیاندازد.

۳ - باید بداند که مغفرت پروردگار برای کسانی است که ایمان به خدا و پیغمبر اکرم دارند و خدا هر کس را که بخواهد (یعنی استغفار نکند) عذابش می فرماید ولی در عین حال خدا بخشنده مهربانی است.

۴ - باید بداند که مخالفین اسلام آن چنان مادی هستند که به خاطر به دست آوردن پول و ثروت حتی کلام خدا را عوض می کنند و با مسلمانان درگیر می شوند و نسبت های بدی به آنها می دهند زیرا آنها زیاد فهم و شعور ندارند.

۵ - سالک الی الله باید مطیع دین و دستورات الهی باشد تا اجر نیکوئی از طرف پروردگار دریافت نماید.

۶ - سالک الی الله باید از افراد مریض مانند کورها و لنگ ها توقعی برای کارهای سخت نداشته باشد بلکه به آنچه برای آنها ممکن است انجام دهند راضی باشند.

۷ - سالک الی الله اگر با جان و دل در بیعت با دین بماند خدای تعالی از او راضی می شود و آرامش را بر او نازل می کند و پیروزی سریعی نصیب او می گرداند.

آيات ٢٩-١٩

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾
وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ
أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَ
كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوَلَّوْا الْأَذْوَارُ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَائَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ
أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ
يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْ لَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ
تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُمْ فَتَصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ
اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَآلَزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبُوبَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحِمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

برداشت از آیات ۱۹-۲۹

(دستورات اخلاقی قرآن)

سالک الی الله باید از آیاتی که تلاوت شد برداشتهای زیر را بکار ببندد و استفاده کند:

۱ - آن که در مبارزه با دشمنان اسلام به فکر جنبه‌های مادی نباشد و تمام کارهایش برای رضای پروردگار باشد.

- ۲ - اگر غنیمتی و یا استفاده‌ای در این راستا برای او به وجود آمد از جانب خدا بداند و از صراط مستقیمی که خدا سر راه او قرار داده تجاوز نکند.
- ۳ - خدا می‌تواند همه بهره‌ها را به انسان برساند ولی باید بهره‌های مادی به وسیله قدرت شخصی و در محدوده تلاش خود او نصیبش گردد.
- ۴ - در مقابل دشمن بایستد و به او پشت نکند که اگر در امر به معروف و نهی از منکر کوتاهی نمود یار و یآوری در سائر کارها هم پیدا نمی‌کند.
- ۵ - باید بداند که خدای تعالی همه برنامه‌ها را روی حکمت قرار داده و هیچ گاه حکمت الهی تغییر نمی‌کند.
- ۶ - همیشه خدای تعالی پشتیبان کسانی است که در تمام کارها خدا را منظور کرده‌اند و خدای تعالی آنها را بر همه مشکلات پیروز می‌فرماید.
- ۷ - وحدت مسلمانها باید در تمام مشکلات که با آن روبرو می‌شوند پایدار بماند و الا خدای تعالی عذاب دردناکی متوجه اهل تفرقه می‌فرماید.
- ۸ - سالک الی الله نباید تعصب جاهلانه داشته باشد و آن را اعمال کند زیرا در این صورت از کفار محسوب می‌شود.
- ۹ - باید بکوشد که از آرامش کامل در زندگی دنیا برخوردار گردد تا ملتزم به تقوی گردد. زیرا تقوی با داشتن آرامش موفقیت آمیزتر است.
- ۱۰ - سالک الی الله باید بداند که وعده‌های الهی که خدا به پیامبر اکرم داده است حق است و تخلف‌ناپذیر است.
- ۱۱ - سالک الی الله باید بداند که روزی دین مقدس اسلام که دین حق است بالاخره بر تمام دنیا حکومت می‌کند و خدای تعالی این را به مسلمانها وعده کرده است.

۱۲ - سالک الی الله باید بداند که حضرت محمد برگزیده ترین و بالاترین و پر عظمت ترین رسول خدا است و کسانی که با او هستند دارای صفات حمیده اند. آنها در مقابل کفار با شدت عمل می کنند و در میان خودشان مهربانند، رکوع می کنند، سجده می کنند و به فضل خدا امیدوارند. صورتهایشان در اثر سجده مثل ماه می درخشد و در قیامت مغفرت و اجر بزرگی نصیب آنها خواهد شد این وعده خدا است و وعده خدا تخلف ناپذیر است.

آيات ٩-١

«سورة مباركة حجرات»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدَّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ
 اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ
 كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا
 تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
 عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا
 لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ
 فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَى مَا
 فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ
 فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَ

زَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ
أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا
بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي
حَتَّى تَقِيَّ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَ
أَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۹-۱

(بر خدا و پیامبر اکرم پیشی نگیرد)

سالک الی الله باید از آیات اول سوره حجرات مسائل اخلاقی مهمی را دریافت کند و جداً عمل نماید:

۱ - آن که در گفتار و کردار به هیچ وجه بر خدای تعالی و پیامبر اکرم پیشی نگیرد.

۲ - آن که تقوی را برای خدا انجام دهد و خود را بی بند و بار معرفی نکند.

۳ - صدایش را بالای صدای پیامبر اکرم و بزرگانی که در علم و تقوی از او برترند بلند نکند و مانند آنهایی که شعور ندارند، نباشد.

۴ - باید بداند که علامت کسانی که دلهایشان به ایمان و تقوی امتحان شده این است که وقتی سخن می‌گویند بیشتر از آن چه پیامبر اکرم فرموده نمی‌گویند و از حدود گفتار خدا و پیامبر اکرم تجاوز نمی‌کنند.

۵ - کسانی که در مقابل خدا و پیامبر اکرم و بزرگان رعایت ادب را نمی‌کنند بیشترشان عقلشان را بکار نینداخته‌اند.

۶ - در آداب زندگی باید از نیروی بردباری استفاده کنند تا به مغفرت و رحمت

پروردگار برسند.

۷ - نباید سالک الی الله به فاسق و گناهکار اعتماد کند والا در کارها پشیمانی برای او خواهد بود.

۸ - اگر فاسقی خبری برای او آورد و یا چیزی را به او اطلاع داد از جای دیگری هم باید تحقیق کند و خبر او را نادیده بگیرد.

۹ - در وقتی که پیامبر اکرم در میان مردم، خودش و یا گفتارش و یا قرآنش وجود دارد با ایمان کامل به دستورات آنها عمل کند تا بر ایمانش اضافه شود و کفر و فسق و عصیان به نظرش زشت بیاید تا به رشد کامل برسد.

۱۰ - کوشش کند بین مسلمانها که با یکدیگر اختلاف دارند اصلاح کند و متجاوز را سر جای خود بنشانند و با عدالت با آنها رفتار کند. زیرا خدای تعالی آنهايي که عدالت را ایجاد می کنند دوست می دارد.

آیات ۱۸-۱۰

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُوا قَوْمٍ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٍ مِنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمْشُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

برداشت از آیات ۱۸-۱۰

(دستورات اخلاقی سوره حجرات)

سالک الی الله باید مسائل اخلاقی قرآن را موبه مو عمل کند و خود را به این وسیله دارای قلب سلیم نماید:

اول: خود را با سائر مؤمنین برادر بدانند.

دوم: اختلافی اگر در بین مؤمنین پیدا شد اصلاح کند.

سوم: اگر می خواهد مشمول رحمت خاصه پروردگار واقع شود تقوی را کاملاً رعایت نماید.

چهارم: هیچ دسته ای و هیچ فردی را به اعمالشان تمسخر نکند چه بسا آنها در باطن بهتر از او باشند.

پنجم: از یکدیگر عیب جوئی نکنند.

ششم: با القاب زشت یکدیگر را صدا نزنند.

هفتم: سوء ظن به یکدیگر نداشته باشند که گناه بسیار بزرگی خواهد بود.

هشتم: جستجو در اسرار دیگران نداشته باشد.

نهم: غیبت یکدیگر را نکنند.

دهم: اگر تقوی را کاملاً رعایت کند خدا به سوی آنها با کمال مهربانی باز می گردد.

یازدهم: بداند که سیاه پوست بودن و سفید پوست بودن، عرب بودن و عجم بودن و شعبه شعبه بودن و قبیله قبیله بودن مایه امتیاز بر یکدیگر نیست این فقط به خاطر این است که یکدیگر را بشناسند و نباید امتیازات پوشالی را به رخ یکدیگر بکشند.

دوازدهم: بداند که تنها امتیاز بخاطر تقوی است و در نزد خدا گرامی تریشان، باتقوی تریشان می باشد.

سیزدهم: از منافقین پرهیز کند زیرا بعضی از منافقین هرگز در دلهایشان ایمان وارد نمی شود.

چهاردهم: سالک الی الله باید با مال و جانش در راه خدا جهاد کند و اگر به مرحله عبودیت رسیده است جان و مال خود را متعلق به خدا بداند.

پانزدهم: اسلام و دین و سیر و سلوکش را برای خدا با دل و جان قبول کند و بر کسی منت نگذارد و از خدای تعالی در این موفقیت متشکر باشد.

شانزدهم: بخاطر این که خدا به او این توفیق را داده ممنون پروردگارش باشد، زیرا خدا به آنچه می کند بینا و دانا است.

آیات ۱۸-۱۶

«سورة مبارکه ق»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ
الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ
رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾

برداشت از آیات ۱۸-۱۶

(خدا از رگ گردن نزدیکتر است)

سالک الی الله باید بداند که خدا به او از رگ گردن نزدیکتر است و باید
وسوسه های نفسانی و شیطانی را از خود دور کند و علاوه باید معتقد باشد که دو ملک
که مراقب او هستند تمام گفتارش را حفظ می کنند و از راست و چپ او را محافظت
می نمایند.

آیات ۳۶-۳۸

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ
لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ
لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾

برداشت از آیات ۳۶-۳۸

(دل شنوا)

سالک الی الله باید بداند که نباید با خدای تعالی در جنگ و ستیز باشد زیرا خدا
بسیار افرادی را که قوی تر از اینها هستند هلاک فرموده و راه فراری برای آنها باقی
نگذاشته است این را کسی که دل شنوائی دارد می فهمد.

آیات ۳۹-۴۰

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَ قَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَ مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ أَدْبَارَ
السُّجُودِ ﴿٤٠﴾

برداشت از آیات ۳۹-۴۰

(تسبیح پروردگار)

سالک الی الله در مقابل زخم زبان دیگران باید صبور باشد و قبل از طلوع آفتاب و قبل از غروب آفتاب تسبیح و حمد خدا را بگوید و در پاره‌ای از شب پس از سجده‌هایی که می‌کند باز هم تسبیح پروردگارش را بگوید و به این وسیله قرآن مردمی را که از وعیدهای خدا می‌ترسند به آنچه در عالم ارواح فرا گرفته یادآوری نماید.

آیات ۱-۶

«سوره مبارکه ذاریات»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾
فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾ فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ
لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

برداشت از آیات ۱-۶

(وعده‌های خدا راست است)

سالک الی الله باید بداند که وعده‌های خدا راست است و روز جزا و قیامت حتماً واقع می‌شود زیرا خدای تعالی علاوه بر آن که محال است سخن ناصحیحی بگوید در این باره چهار مرتبه به چهار چیز که بسیار مهم است قسم خورده و این مطلب را تثبیت فرموده است.

آیات ۱۱-۷

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوبِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ
مُخْتَلَفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾ قَتَلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾
الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾

برداشت از آیات ۱۱-۷

(اتحاد)

سالکین الی الله باید با یکدیگر متحد باشند و اختلاف در سخن نداشته باشند تا
مورد لعن و نفرین پروردگار واقع نشوند و تاملی توانند جهل و نادانی و سهواستباه در
امور دین نکنند.

آیات ۱۹-۱۵

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَشْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

برداشت از آیات ۱۹-۱۵

(اهل تقوی)

اهل تقوی برای همه موفقیت‌ها، بخاطر دریافت آنچه خدا به آنها داده و عمل کرده‌اند در راحتی و بهشت و چشمه‌های آب هستند. اینها در دنیا نیکوکار بوده‌اند شبها کم می‌خوابیدند و در سحرها استغفار می‌کردند و حقوقی از اموالشان به سؤال کنندگان و محرومین می‌دادند.

آیات ۲۰-۳۰

و فِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَ فِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَ فِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَ مَا تُوْعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَ رَبِّ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْكُمْ تَنْطُقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَ بَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صِرَّةٍ فَصَكَتْ وَ جَهَّهَا وَ قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

برداشت از آیات ۲۰-۳۰

(تذکرات مفید)

سالکین الی الله باید از آیات بالا پندهای زیر را دریافت کنند:

اول: نشانه‌های پروردگار را برای تقویت ایمان و یقین‌شان در روی زمین ببینند.

دوم: نشانه‌های پروردگار را در وجود خودش با بصیرت کامل مشاهده کنند.

سوم: رزق و روزی خودشان و آنچه به آنها وعده داده شده است در نزد خدا معتقد باشند و آن را حق و حقیقت بدانند.

چهارم: از مهمان پذیرائی کنند و او را هر که هست اکرام نمایند.

پنجم: در وقت برخورد با یکدیگر با گفتن سلام به هم اظهار محبت کنند.

ششم: بهترین پذیرائی از مهمان ولو ناشناس باشد، انجام دهند.

هفتم: اگر مهمان کاری که برخلاف توقع است انجام داد، علاوه بر آن که نباید ناراحت بشوند، منتظر بشارتی هم از او باشند.

هشتم: الهامات و سخنان پروردگار را قبول کنند و به خاطر عوامل ظاهری، قدرت خدا را نادیده نگیرند زیرا خدای تعالی حکیم دانائی است.

آيات ٥١-٣١

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى
 قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾
 مُّسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنْ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾
 وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي
 مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّى
 بُرْكَانِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
 فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
 الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ
 كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾
 فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾
 فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمِ نُوحٍ
 مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَ
 إِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَ
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا إِلَى
 اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
 إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

برداشت از آیات ۵۱-۳۱

از قصه‌های انبیاء که در این آیات ذکر می‌شود باید این درسها را آموخت:

اول: سالک الی الله باید معتقد باشد که ملائکه برای رحمت و برای عذاب از جانب خدا فرستاده می‌شوند و به دستور پروردگار مجرمین را عذاب می‌کنند آن گونه که قوم لوط را عذاب کردند و دقیقاً بیشترین عذاب برای اسراف کنندگان خواهد بود ولی اگر خانواده‌ای مؤمن باشند و اسراف نکنند و تزکیه نفس نمایند از میان مجرمین نجات پیدا می‌کنند و از آیات استفاده می‌شود که اسراف از بزرگترین جرم‌هایی است که بشر مرتکب می‌گردد.

دوم: باید بکوشد که نسنجیده به اولیای خدا و انبیاء تهمت نزند و آنها را بی عقل نداند.

سوم: از نعمت‌های الهی بهره برداری کند و از اوامر پروردگارش سرپیچی نکند و الا به عذاب الهی مبتلا می‌گردد.

چهارم: کوشش کند نعمت‌های الهی را همیشه منظور نماید و نگاهی به آسمان و زمین کند و از نشانه‌های الهی پند بگیرد.

پنجم: باید بداند که همه حقایق را خدای تعالی در عالم ارواح به او تعلیم داده ولی در وقت تولد آنها را فراموش کرده تا امتحان بشود.

ششم: خدای تعالی برای این که کمکی به بشر در امتحانشان بکند پیامبران و کتب آسمانی را یادآوری کننده نازل فرموده است.

هفتم: باید به سوی خدا با شتاب حرکت کند و مراحل تزکیه نفس و کمالات را بگذراند.

هشتم: به نتیجه سیر و سلوکش برسد و مقام توحید را تجربه کند و به کمالاتی که از ناحیه پیامبران به او راهنمایی شده موفق گردد.

آیات ۵۲-۶۰

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
 أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ أَتَوَصَّوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ
 عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَ مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾
 مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَ مَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ
 ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
 يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

برداشت از آیات ۵۲-۶۰

سالک الى الله بايد از آیات فوق برداشت‌های زیر را داشته باشند:

- ۱ - بدانند که اقوام گذشته از این جهت طغیانگر شدند و مورد عذاب پروردگار واقع شدند که پیغمبران را به آنچه نبودند متهم کردند.
- ۲ - اگر خیرخواهان مردم و پیامبران کمکی در دنیا و قیامت به مجرمین نکنند از طرف پروردگار ملامت نمی‌گردند.

۳ - پیامبران و مبلغین باید یادآوری کننده فطرت‌های انسانها باشند تا شاید آنها متذکر گردند.

۴ - مؤمنین چون تفکر می‌کنند و به وسیله تفکرشان به حقیقت عقل می‌رسند این تذکرات برای آنها مفید خواهد بود.

۵ - خدای تعالی جن و انس را برای عبادت خلق کرده زیرا بندگی و عبادت آنها را به کمالات و مقام خلیفه الهی می‌رساند.

۶ - خدای تعالی نیازی در چیزی به کسی ندارد بلکه همه در همه چیز به پروردگارشان نیازمندند.

۷ - ظالمین به طور کلی در ظلم و عذاب با یکدیگر شریک‌اند و در روز قیامت وای بر کسانی که خدا و نعمت‌هایش را کفران کنند که خدای تعالی به آنچه به آنها وعده داده خواهند رسید.

آيات ٢٩-٤٢

«سورة مباركة طور»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمْتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمَصْيطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

برداشت از آیات ۲۹-۴۲

سالک الی الله باید از آیات قرآن حقایق را که در فطرت او هستند متذکر شود و بداند که آورنده قرآن نه کاهن است و نه مجنون، نه شاعر است و نه از بین می رود و نه مانند دیگران طغیانگر است و نه قرآن را خودش ساخته و پرداخته است زیرا قرآن معجزه است و باید سالک الی الله بداند که خدای تعالی او را از نیستی به هستی آورده و خلق کرده است و باید بداند که خالق آسمانها و زمین خدا است و نزد پروردگار خزائن آسمانها و زمین وجود دارد و بر غیر خدا این حقایق روشن نیست.

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی فرزندی ندارد و ملائکه دختر نیستند که خدا انتخابشان کرده باشد بلکه ملائکه به هر شکلی بخواهند می توانند خود را بسازند و نیز باید بداند که پیامبر اکرم از مردم اجر و مزدی طلب نمی کند و نیز باید بداند که علم غیب در نزد خدا است و به کسی اجازه نداده که از علم غیب مطلع شود و نیز باید متوجه باشد که با خدای تعالی حيله ای نکند و الا خودش به آن حيله گرفتار می شود.

آیات ۴۸-۴۹

وَ اصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

برداشت از آیات ۴۸-۴۹

(اذکار نیمه شب)

سالک الی الله باید در مقابل پروردگار و زحماتی که از این راه به او متوجه می شود
صبور و بردبار باشد. زیرا قطعاً او زیر نظر پروردگار می باشد. و وقتی از جابر می خیزد
بگوید: «سبحان الله و الحمد لله» و در نیمه های شب و صبح خدا را تسبیح کند.

آیات ۲۵-۲۳

«سورة مبارکه نجم»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ مَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَ لَقَدْ
 جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ
 الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى ﴿٢٥﴾

(برداشت از آیات ۲۵-۲۳)

(ظنّ و گمان)

سالک الی الله نباید از ظنّ و گمان و از هوای نفس با وجود هدایت صریحی که از
 جانب پروردگار به وسیله قرآن و روایات به او رسیده تبعیت کند و بداند هر چه انسان
 می خواهد و آرزو می کند به او خواهد رسید زیرا آخرت و عالم ارواح و عالم ذر همه
 اینها تحت نفوذ و قدرت پروردگار می باشند.

آیات ۲۸-۳۰

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ﴿٣٠﴾

برداشت از آیات ۲۸-۳۰

(هدایت و گمراهی)

سالک الی الله نباید پیروی از ظنّ و گمانش بکند زیرا ظنّ و گمان انسان را به حقیقت نمی‌رساند و باید همیشه به یاد خدا باشد و تنها به زندگی دنیا بسنده نکند و تنها به آن چه می‌بیند معتقد نباشد و خدا را در گمراهی و هدایت خود ناظر و دانا بداند.

آیات ۴۱-۳۲

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾ وَاعْطَى قَلِيلًا وَأكْدَى ﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوَّيَرَى ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُبَيِّنْ بِمَا فِي صُحُفٍ مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾

برداشت از آیات ۴۱-۳۲

(گناهان کبیره)

سالک الی الله باید از گناهان کبیره اجتناب کند و بداند که پروردگارش از لغزشهای کوچکش می‌گذرد، زیرا خدا مغفرتش شامل آنها می‌شود. و هم چنین خود را به عنوان پاک و تزکیه شده به دروغ معرفی نکند و بداند که خدای تعالی اهل تقوای واقعی را می‌شناسد. و از خدای تعالی و حقایق رو نگرداند و بکوشد که همه حقایق را قبول داشته باشد و برای مردم بیان کند و مغرور به آن که من از علم غیب مطلع‌ام نگردد، زیرا خدای تعالی ممکن است همه آن چه را که خلق نکرده نحوه دیگری به خاطر مصلحتی خلق کند. و کتابهای انبیاء گذشته را قبول داشته باشد و بداند که کسی گناه دیگری را به عهده نمی‌گیرد. و از برای انسان جز آن چه را که در باره‌اش کوشش می‌کند وجود ندارد و جزای زحماتی را که در راه دین و حقیقت کشیده به زودی می‌بیند و جزای کاملی از خدا دریافت می‌کند.

آیه ۵۶

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾

برداشت از آیه ۵۶

(رسول اکرم مکمل ادیان گذشته است)

سالک الی الله باید بداند که پیامبر همان راه و روش پیغمبران گذشته را دارد و بلکه او مکمل ادیان گذشته است.

آیات ۵۹-۶۱

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَ تَضْحَكُونَ وَلَا
تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾

برداشت از آیات ۵۹-۶۱

(عظمت قرآن)

سالک الی الله باید از معجزه بودن و در کمال بلاغت و فصاحت بودن قرآن تعجب نکند. بلکه در مقابل قرآن یا از شوق و یا از ترس اشک بریزد و گریه کند و در غفلت و هوسرانی وقتش را نگذراند و برای خدا سجده کند و بندگی پروردگار را بنماید.

آيات ٣٠-٩

«سورة مباركة قمر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَ قَالَُوا مَجْنُونٌ وَ
ازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا
أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾ وَ فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى
الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَ حَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَ
دُسرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَ لَقَدْ
تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ
نُذِرٍ ﴿١٦﴾ وَ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ نُذِرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ
أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ نُذِرٍ ﴿٢١﴾ وَ لَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ

بِالتَّنْذِرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَ
 سُعْرٍ ﴿٢٤﴾ أَلْتَفِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشِرٌ ﴿٢٥﴾
 سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُّ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً
 لَهُمْ فَاذْقُبْهُمْ وَاضْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ وَنَبِّهْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ
 شَرِبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾
 فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٠﴾

برداشت از آیات ۳۰-۹

(پندها و اندرزها)

سالک الی الله باید از آیاتی که قرائت شد استفاده و برداشتهای زیر را داشته باشد:

- ۱ - این که به خاطر موفقیت در راه رسیدن به کمالات راهنماهای الهی را تکذیب نکند و برای سرپیچی از اوامرشان، به تهمت های زشت آنها را متهم ننماید.
- ۲ - متوجه باشد که اگر راهنماها را متهم کرد و از اوامر آنها سرپیچی نمود کفران نعمت کرده و او مورد عذاب پروردگار واقع خواهد شد و خدا راهنماها را یاری خواهد کرد.
- ۳ - اگر در دین رخنه ای وارد کند و یا از دستورات انبیاء سرپیچی نماید باران که رحمت خدا است و چشمه های آب که بهترین نعمت الهی هستند تبدیل به عذاب بزرگی خواهند شد آن چنان که برای قوم نوح انجام گردید.
- ۴ - اگر انسان طرفدار راهنمایان و پیغمبران و حق و حقیقت باشد خدای تعالی او را در وسط بلاهای دنیایی حفظ می کند و نمی گذارد به او آسیبی برسد و از هلاکت ها نجات پیدا می کند.

- ۵ - سفینه نجات که اهل بیت عصمت و طهارت هستند به کمک او می آیند و

آنها با الواح مستحکم او را راهنمایی می‌کنند.

۶ - تمام راهنمایی‌ها صددرد زیر نظر پروردگار است و عذاب برای کفار جزایی است که با اراده الهی انجام می‌گیرد.

۷ - باید بدانیم که قرآن با کلمات مغلق و نامأنوس و غیر بلیغ بیان نشده که مردم از فهم آن عاجز باشند بلکه خدای تعالی آن را آسان نازل فرموده تا مردم متذکر آن چه خدا در عالم ارواح به آنها تعلیم داده است بشوند.

۸ - باید از برداشتهایی که با تدبر از قرآن دارد پند و عبرت بگیرد و دین خدا را غریب نگذارد.

۹ - گاهی به خاطر این که خدای تعالی عذابی در روزی مقرر فرموده آن روز، روز نحسی شده و ثبت گردیده است.

۱۰ - باید انسان از خدای تعالی بخواهد که عذاب و آن چه خدا از آنها بشر را ترسانده بر او نازل نگردد.

۱۱ - ملکوت و حقیقت را با ظاهری که انسان می‌بیند مقایسه نکند و فکر نکند که پیغمبران و راهنمایان مانند خود او هستند.

۱۲ - خدای تعالی ساده بودن قرآن را و به وسیله قرآن تذکر دادن آن چه در عالم ارواح یاد گرفته‌ایم و پند گرفتن از قرآن را در سورة قمر تکرار کرده تا ما این سه مطلب را کاملاً یاد بگیریم و در اعمالمان و رفتارمان آنها را به کار ببندیم.

۱۳ - در این آیات خدای تعالی مکرراً نام قرآن و انبیاء را مذكر (یادآورنده) یاد کرده تا ما بدانیم که قبلاً این حقایق را به ما تعلیم فرموده و در دنیایی که دار امتحان است پیغمبران و قرآن را برای کمک به امتحان ما جهت یادآوری ما نازل نموده است.

۱۴ - پروردگار متعال مواد امتحانی بشر را از اسباب مختلف قرار داده و برای هر

قومی و جمعیتی به مناسبت زمان و مکانشان امتحانشان را ترتیب داده است.

۱۵ - خدای تعالی پیامبران و در زمان ما حضرت حجت بن الحسن روحی و ارواح العالمین لتراب مقدمه الفداء را مراقب ما قرار داده و صبر و تحمل را برای آن حضرت مقدر فرموده است.

۱۶ - باید به قسمتهای الهی ولو به صورت ظاهر به ضرر او تمام شود راضی گردد.

آیات ۵۴-۵۵

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ نَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِندَ
مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

برداشت از آیات ۵۴-۵۵

(درجات تقوی)

سالک الی الله باید بداند که تقوی از مرحله یقظه به طور ضعیف باید شروع شود تا به مرحله کمالات روحی برسد و تقوی دائماً تقویت گردد تا انسان را به لقاء پروردگار موفق نماید.

آیات ۱۸-۱

«سوره مبارکه رحمن»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ① عَلَّمَ الْقُرْآنَ ② خَلَقَ الْإِنْسَانَ ③
 عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ④ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑤ وَ النَّجْمُ وَ
 الشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑥ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑦
 أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑧ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا
 تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑨ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑩ فِيهَا
 فَاكِهَةٌ وَالتَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑪ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَ
 الرِّيحَانُ ⑫ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑬ خَلَقَ الْإِنْسَانَ
 مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑭ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ
 نَارٍ ⑮ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑯ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَ
 رَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ⑰ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑱

برداشت از آیات ۱۸-۱

سالک الی الله از آیاتی که تلاوت شد (از اول سوره رحمن تا آیه ۱۸) باید مطالب

زیر را بفهمد:

۱ - خدای تعالی به مخلوقش مهربان است و حتی کفار و فجار را از نعمت‌های

عمومی اش (که معنی رحمن است) بهره مند می سازد.

۲ - قرآن که مرآت علم پروردگار می باشد به خاتم انبیاء در ابتدای خلقت نور مقدس آن حضرت را تعلیم داده شده و پیامبر اکرم به حقایق قرآن هدایت گردیده است.

۳ - انسان در میان جانداران کره زمین از این جهت اشرف مخلوقات است که فهم و درک خود را با سخن گفتن که خدای تعالی به او تعلیم داده برای مردم می گوید.

۴ - همه چیز باید منظم و با حساب دقیقی انجام شود آن چنان که خدای تعالی ماه و خورشید را منظم فرموده است.

۵ - باید در مقابل عظمت پروردگار خضوع کند و فرمانبردار باشد آن چنان که از ستارگان گرفته تا گیاهان همه تکویناً اطاعت پروردگار را می کنند و او را سجده می نمایند.

۶ - باید عدالت را رعایت کند و افراط و تفریط را از بین ببرد و در کسب و کار با میزان صحیحی عمل کند.

۷ - نعمتهای پروردگار را همیشه در مد نظر داشته باشد و به میوه های رنگارنگ و انواع خرماها و برگهای خوشبو توجه کند و نعمت های الهی را تکذیب نکند.

۸ - بداند که خدای تعالی بدن انسان را از گل خشکیده خلق کرده و بدن اجنه را از شعله های متحرک آتش آفریده است.

۹ - باید سالک الی الله خود را مربی تمام مردم کره زمین بداند چون فرموده اند: «کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیت» و نگذارد که آنها از موقعیت و محل خود تجاوز کنند.

آيات ۷۵-۹۶

«سورة مبارکه واقعه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ
عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا
يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلُ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أ
فَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ
تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْ لَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ
تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا
تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْ لَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَ
رِيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ
الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ
كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَ
تَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ
رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

برداشت از آیات ۷۵-۹۶

(پند و اندرز)

سالک الی الله باید از آیات آخر سورة واقعه این پند و اندرزها را بگیرد:

- ۱ - زیاد قسم نخورد و اگر قسم خورد بداند که به چه چیز قسم خورده و حقیقت آن را درک کند.
- ۲ - قرآن، اصل و حقیقت کتاب تکوین شده الهی است که منظور ممکن است «کتاب علی بن ابیطالب» باشد.
- ۳ - ظاهر قرآن را بدون وضو و طهارت نباید لمس کند و باطن قرآن بدون تزکیه نفس حاصل نمی شود.
- ۴ - نباید به قرآن بی توجهی کند و قرآن را تکذیب نماید.
- ۵ - باید خدا را با حقیقت قرآن یکی بداند و این بصیرت را داشته باشد.
- ۶ - باید ایمانش آن قدر قوی باشد که از مقربین گردد.
- ۷ - باید بداند که مقربین دارای راحتی و خوشی و بهشت و نعمت خواهند بود.
- ۸ - کاری کند که در زمره اصحاب یمین خودش را قرار دهد تا سلام و سلامتی اصحاب یمین نصیب او گردد.
- ۹ - کوشش کند که از تکذیب کنندگان گمراه نباشد که اگر این چنین بود قطعاً و یقیناً به جهنم خواهد رفت.
- ۱۰ - باید بداند که بهترین و بالاترین کار و روحیات مال کسی است که تسبیح پروردگار عظیم بنماید.

آیه ۴

«سوره مبارکه حدید»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
 اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
 وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

برداشت از آیه ۴

(عظمت و نظارت الهی)

سالک الی الله باید در زندگی متوجه باشد. خدای با عظمتی که بالا و پائین و هر چه
 که هست در مدت شش روز خلق فرمود و این خلقت ممکن بود با چشم به هم زدنی
 انجام شود ولی بخاطر آن که به بشر یا به کل مخلوقات، تأنی و دقت و عجله نکردن را
 تعلیم دهد در شش شبانه روز خلق فرمود. و هم چنین سالک الی الله باید بداند که خدا
 همیشه در هر کجا که باشد با او هست و همه کارهای او را دقیقاً می بیند.

آیات ۱۰-۷

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ
فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرَوْفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ
مِيرَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ
قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ
بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

برداشت از آیات ۱۰-۷

(پند و اندرزها)

سالک الی الله باید به موارد زیر که از آیات فوق استفاده می شود عمل نماید:

۱ - سالک الی الله باید ایمانش را به خدا و رسالت رسول اکرم دائماً تقویت

کند و چون جانشین گذشتگان است مانند آنها انفاق نماید تا به خاطر تقویت ایمان و انفاق اجر بزرگی خدای تعالی به او عنایت فرماید.

۲ - ایمان و اعتقاد سبب می شود که انسان به آنچه در عالم ذر و عالم میثاق از او تعهد گرفته شده عمل نماید و دعوت پروردگار را بپذیرد.

۳ - دستورات قرآن و احادیث را باید بکار ببندد. زیرا از طرفی آنها را از ظلمت جهل به نور علم می رسانند و خدا به خاطر این لطفی که به بشر فرموده است رئوف و مهربان است.

۴ - سالک الی الله باید در راه خدا انفاق کند زیرا خدای تعالی به او وعده خوبی به خاطر انفاقش داده و خدا به آن چه می کنید دانا است.

آیه ۱۱

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ
أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

برداشت از آیه ۱۱

(قرض الحسنه)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی نسبت به او آن قدر مهربان است که هر چه او دارد با این که مال خداست در عین حال خدا از او از همان چیزها که به او داده است وام می‌خواهد که آن را چندین برابر کند و به او پس دهد و اجر پرقیمتی به او بپردازد.

آیات ۲۹-۱۶

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
 مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
 عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ آيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ
 قَرْضًا حَسَنًا يضاعِفْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اَعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
 وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
 كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
 يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَ
 رِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَى

مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ
أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ
يَشَاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي
الْأَرْضِ وَ لَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَ لَا
تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾
الَّذِينَ يَبْنِخُلُونَ وَ يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَ مَنْ يَقُولُ فَإِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَ أُنزَلْنَا
مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَ الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَ أُنزَلْنَا الْحَدِيدَ
فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَ مَنَافِعٌ لِلنَّاسِ وَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَ
رُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَ
إِبْرَاهِيمَ وَ جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَ الْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَ قَفَّيْنَا
بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ آتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَ جَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَ رَحْمَةً وَ رَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا
ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ
آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ آمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كُفُلِينَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ
يَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ وَ اللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَا يَفْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ أَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

برداشت از آیات ۲۹-۱۶

(تدبر در آیات الهی)

سالک الی الله باید در آیاتی که تلاوت شد تدبر کند و این برداشتها را داشته باشد:

اول: از خواب غفلت بیدار شود و دل خود را با یاد خدا در مقابل خدا و آن چه از جانب خدا از حق و حقیقت نازل شده خاضع و خاشع نماید.

دوم: مانند گذشته‌ها از امت پیامبران گذشته با آرزوهای دراز دل خود را سخت و دارای قساوت قرار ندهد تا از فاسقین محسوب نگردد.

سوم: عقل که همان تعلیمات عالم ارواح است باید در همه کس زنده شود و در آیات خدا از قبیل زمستان و تابستان که خدا زمین را زنده می‌کند و می‌میراند تفکر نماید تا به معرفت خدای تعالی که همان تعقل است برسد.

چهارم: به زن و مردی که صدقه می‌دهند که در حقیقت همان وام دادن خوبی به پروردگار است خدای تعالی اجر محترمانه‌ای خواهد داد.

پنجم: کسانی که ایمان راسخی به خدا و پیامبر می‌آورند آنها از صدیقین و راستگویانند آنها در نزد خدا از شهدا محسوب می‌شوند و اجر آنها در نزد پروردگارشان محفوظ است و خدای تعالی برای آنها روشنایی خوبی قرار می‌دهد.

ششم: همه مسلمانها باید بدانند که زندگی دنیا و دلبستگی به دنیا جز بازی بیهوده‌ای نبوده و به آن نباید دل ببندد.

هفتم: دل بستن به دنیا سبب تجمل‌گرایی و زیاده‌طلبی در اموال و اولاد می‌گردد و مانند بارانی است که به زمین می‌بارد و علوفه زیادی از زمین بیرون می‌آورد ولی ثمری و فایده‌ای ندارد و همه آن گیاهان تبدیل به کاه می‌شود و در آخرت هم خدای تعالی عذاب دردناکی نصیب این افراد می‌کند.

هشتم: باید بداند که بخشش و رضوان از جانب خدا است و دلبستگی به دنیا، مایه فریب است.

نهم: سالک الی الله باید برای رسیدن به مغفرت پروردگار و بهشتی که پهنایش به وسعت زمین و آسمان است کوشش کند.

دهم: خدای تعالی بهشتی را که به این وسعت است برای کسانی که به او و پیامبرانش ایمان آورده‌اند آماده کرده و این لطف الهی است به کسی را که او دوست می‌دارد می‌دهد و خدا همیشه صاحب فضل بزرگی بوده است.

یازدهم: آن چه از مصیبت در روی زمین به کسی می‌رسد در کتابی که از جانب خدا نازل شده است حکمش نوشته شده و این دقت در قانون گذاری بر خدا آسان است.

دوازدهم: زهد واقعی این است که محبت دنیا را انسان نداشته باشد تا جائی که اگر همه دنیا از دستش برود متأسف نگردد و اگر همه دنیا را به او بدهند هیچ خوشحال نشود.

سیزدهم: کسانی که خدا آنها را دوست نمی‌دارد متکبران و افتخارکنندگان هستند.

چهاردهم: کسانی که بخیل‌اند و مردم را وادار به بخل می‌کنند اینها را هم خدای تعالی دوست نمی‌دارد.

پانزدهم: خدای تعالی از کسانی که به دستورات او پشت می‌کنند و اطاعت امر او را نمی‌نمایند بیزار است.

شانزدهم: همه انبیاء و پیامبران که آمده‌اند و کتاب و قوانینی آورده‌اند برای این بوده است که مردم با عدالت و سالم زندگی کنند.

هفدهم: در روزگاری که آهن هیچ ارزشی نداشت و مردم از آن استفاده‌ای

نمی‌کردند خدای تعالی فرموده که ما آهن را در اختیار شما قرار دادیم که در آن منافع زیادی برای مردم هست و استحکام قابل توجهی دارد و این بخاطر امتحانی است که از مردم بکند و ببیند چه کسی خدا و پیغمبرش را به این وسیله یاری می‌نماید.

هجدهم: خدای تعالی پیامبران اولوالعزم مانند حضرت نوح و ابراهیم و ذریه اینها را با نبوت و کتاب فرستاده تا مردم را هدایت کنند که بعضی از آنها به این وسیله هدایت شدند ولی بیشتر مردم فاسق گردیدند.

نوزدهم: خدای تعالی در دل‌های کسانی که پیروی از حضرت عیسی و کتاب انجیل نموده بودند رأفت و مهربانی نسبت به یکدیگر به خاطر پیروی آنها از انبیاء قرار داده است.

بیستم: مردم مسیحی رهبانیت و انزوا را در دین خدا بدعت گذاشتند و خدای تعالی آن را در کتابشان ننوشته بود بلکه خشنودی پروردگار و رعایت حق خدا را نوشته بود و کسانی که ایمان به آن آورده‌اند اجر خوبی در نزد خدا دارند.

یست و یکم: کسی که با ایمان به خدا و ایمان به پیغمبرش تقوای الهی را رعایت کند از مهربانی خدا دو برابر به او داده می‌شود یعنی از رحمت خاص الخاص پروردگار کمال استفاده را می‌کند و خدا برای او نوری قرار می‌دهد که راه تزکیه نفس و کمالات را بپیماید.

یست و دوم: اهل کتاب و بلکه همه مردم باید بدانند به تنهایی بر چیزی از فضل خدا نمی‌رسند بلکه فضل خدا در دست خدا است و خدا کسی را که دوست بدارد از تفضلاتش به او می‌دهد.

آیات ۱۰-۹

«سورة مبارکه مجادله»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْأَيْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبَرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

برداشت از آیات ۱۰-۹

(نجوا)

سالک الی الله باید در بین دوستان خود که نشسته است نجوا نکند به خصوص در مسئله گناه و دشمنی با خوبان و انحرافات از دین. زیرا نجوا از ناحیه شیطان دستور داده می شود که دوستان و مؤمنین را محزون کند ولی می تواند انسان برای این که دیگران را به خوبی و تقوی وادار نماید نجوا کند بخاطر این که ممکن است شخصی از دوستان تقوایش را از دست داده باشد و نجوا کننده بخواهد او را امر به معروف نماید باید علنی این کار را انجام ندهد لذا خدای تعالی این گونه نجوا را استثناء فرموده است.

آیه ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

برداشت از آیه ۱۱

(آداب نشستن در مجالس)

سالک الی الله باید در مجلسی که نشسته است رعایت اهل مجلس را بکند که اگر
جا برای نشستن هست خیلی چسبیده به یکدیگر نشینند و اگر جا نیست جا برای
دیگران باز کنند و اگر صاحب منزل یا کسانی که احساس می کنند برای صاحبخانه،
نشستن مزاحمت دارد و به آنها گفتند برخیزید، او هم برخیزد و بداند که خدای تعالی
برای کسانی که به آنها علم داده است درجات پر ارزشی قائل شده و خدا به تمام اعمال
بشر آگاه است.

آیات ۱۲-۱۴

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾
 اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

برداشت از آیات ۱۲-۱۴

(نشست و برخاست با افراد بد)

سالک الی الله نباید با کسانی که خدا به آنها غضب فرموده و با کسانی که قسم دروغ می خورند و قسم را برای خود سپری قرار داده اند که مانع از راه خدا بشوند دوستی کند. زیرا اینها اهل جهنم اند و مال و اولادشان آنها را از جهنم نجات نمی دهد.

آیه ۱۹

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

برداشت از آیه ۱۹

(حزب شیطان)

سالک الی الله نباید کارهایی که شیطان را به سوی او می کشاند و او را از یاد خدا غافل می کند و در گروه شیطان سیرتانی که زیان کارند قرار می دهد انجام دهد.

آیات ۲۰-۲۲

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي
 الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَا أَنَا وَ رَسُولِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ﴿٢١﴾ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ
 مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ
 إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ
 أَتَتْهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَ يُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ
 أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

برداشت از آیات ۲۰-۲۲

(دشمنی با خدا)

سالک الی الله به وسیله اعمالش نباید با خدا و پیغمبر اکرم دشمنی کند. زیرا اگر
 این چنین بود روزی بالاخره ذلیل ترین افراد خواهد بود و خدای تعالی این گونه قرار
 داده است که در آخر پروردگار متعال و پیامبران بر همه چیز غلبه پیدا می کند. زیرا
 خدای تعالی قوی عزیزی است. سالک الی الله نباید به وسیله دوستی با دشمنان خدا،
 خدای تعالی را به غضب در بیاورد اگر چه این دشمنان پدرانشان یا فرزندانشان یا
 برادرانشان یا اقوامشان باشند. زیرا اگر بخواهد که ایمان در قلبش ثابت شود و روح
 ایمان او را کمک کند و داخل بهشتش نماید و خدا از او راضی شود و او هم از خدا
 راضی گردد و جزو حزب الهی که رستگارانند قرار بگیرد باید از دوستی با اینها
 خودداری نماید.

آیات ۱۰-۲

«سورة مباركة حشر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

برداشت از آیات ۱۰-۲

(چند دستور برای موفقیت)

سالک الی الله باید مسائل زیر را معتقد باشد و بکار ببندد:

- اول: خدا را قادر بر همه چیز بداند و از کفار و دشمنان نهراسد و از همه مسائلی که اتفاق می افتد و یا تاریخ گذشتگان به او می گوید عبرت بگیرد.
- دوم: اگر می بیند که خدای تعالی به کفار مهلت می دهد و در دنیا با همه قدرتی که دارد آنها را عذاب نمی کند در آخرت بالاخره آنها را به عذاب آتش مبتلا خواهد فرمود.
- سوم: آن چه در دنیا و آخرت از عذاب بر کفار می رسد بخاطر این است که با

دستورات خدا و پیامبر در افتاده‌اند.

چهارم: باید بداند که وساطت رسول اکرم و ائمه اطهار در تمام چیزها کاربردش خیلی بیشتر از فعالیت‌های مهم سیاسی و غیره است که انجام می‌دهد.

پنجم: باید کوشش کند که در تمام مسائل علمی و عرفانی و دینی تحت فرمان رسول اکرم باشد و آنچه را پیغمبر فرموده محکم بگیرد و آن چه را که نهی کرده بر خود ممنوع کند و تقوای الهی را کاملاً رعایت نماید.

ششم: رستگاری و فلاح را در یاری خدای تعالی بداند و فقر و ثروت را مایه رستگاری و عدم رستگاری خود نداند.

هفتم: اگر می‌خواهد رستگار شود فقرای از مؤمنین را در اموال خود بر خود مقدم بدارد و بداند کسی که خود را از بخل و حرص نگه می‌دارد رستگار واقعی است.

هشتم: در دعاها بگوید: خدایا من و برادرانی که بر من در ایمان سبقت گرفته‌اند بیامرزش و آنها را از رحمت خود بهره‌مند فرما.

نهم: و در دعاهای خود از خدای تعالی بخواهد که کینه‌ای از اهل ایمان در دلش نباشد و خدا را رثوف و دارای مهربانی خاص الخاص بداند.

آيات ٢١-١١

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ
 فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا
 لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
 يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَتَّخِذَنَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
 مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا
 وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾
 كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
 مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا
 فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
 فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي
 أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ
 الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا
 مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

برداشت از آیات ۲۱-۱۱

(پندهای قابل توجه)

سالک الی الله باید از آیاتی که تلاوت شد مطالب زیر را برای موفقیت در راهش

استفاده کند:

- ۱ - بدانند که منافقین دروغگو هستند و به سخنان شان اعتماد نکند.
- ۲ - منافقین ظاهر بین اند و حقایق را نمی فهمند.
- ۳ - منافقین ترسو هستند و اگر بخواهند با مسلمانان قوی و دارای استقامت مبارزه کنند باید خود را در حصارهای محکمی قرار دهند و اگر جمعیت مسلمانها بیشتر باشد با آنها مبارزه نمی کنند و کاملاً ضعف و سستی در آنها مشاهده می شود. زیرا حتی به یکدیگر هم دروغ می گویند.
- ۴ - منافقین با این که بدبختی کارشان را چشیده اند باز هم به بیچارگی خود ادامه می دهند تا آن که در آخرت مبتلا به عذاب دردناکی بشوند.
- ۵ - منافقین مانند شیطانند که دیگران را وادار به کفر می کنند و در مواقع حساس آنها را به حال خود وا می گذارند.

- ۶ - باید انسان بدون ارتباط با کفار و منافقین و شیاطین، تقوی را پیشه کند و راه راست را انتخاب نماید و ایمان به خدا داشته باشد.
- ۷ - سالک الی الله باید دقیقاً به آن چه برای آخرتش فرستاده است نظارت داشته باشد زیرا خدای تعالی به آن چه عمل می کند آگاه است.
- ۸ - باید کوشش کند که خدا را فراموش نکند و جزء فاسقین محسوب نگردد.
- ۹ - سالک الی الله اگر خدا را فراموش کرد خدا او را مانند کسی که فراموش شده است و رحمت خدا به او نمی رسد، قرارش خواهد داد.
- ۱۰ - سالک الی الله باید جهنمی ها را با بهشتی ها فرق بگذارد زیرا بهشتی ها رستگارند ولی جهنمی ها خسارت دیده اند.
- ۱۱ - سالک الی الله باید در مقابل قرآن و تدبر در آن خاضع و خاشع باشد و از مثالهایی که خدای تعالی در قرآن می زند، پند بگیرد.

آیات ۱-۲

«سوره مبارکه ممتحنه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
 تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
 يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ
 بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَفَقَّهُكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَ
 يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنُومُ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ
 تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

برداشت از آیات ۱-۲

(اهانت به رسول اکرم)

سالک الی الله نباید دشمنان خدا را از روی محبت فرمانده خود قرار دهد اگر چه
 آنها با محبت با او برخورد کنند. زیرا سابقه آنها به قدری زشت است که به پیامبر
 اکرم اهانت می کنند و آن حضرت و دستورات آن حضرت را از زندگی خود خارج
 می نمایند و مردم مسلمان را از راه حق منحرف می سازند و اگر بر مسلمانها قدرت پیدا
 کنند مسلمانان متوجه خواهند شد که آنها دشمنان صددرصد آنها هستند.

آیات ۴-۵

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ
 قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا
 بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
 بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ
 لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ
 الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُ لَنَا رَبَّنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

برداشت از آیات ۴-۵

(الگو داشتن)

سالک الى الله باید حالات حضرت ابراهیم و کسانی که همراه او بوده‌اند را
 برای خود الگوی خوبی قرار دهد و توحید آنها را سرمشق خود بداند و بیزار از
 پرستیدن بتها و خورشید و ماه و ستارگان باشد. و دائماً بگوید خدایا بر تو توکل می‌کنم
 و به سوی تو انابه می‌نمایم و به سوی تو حرکت می‌کنم. خدایا ما را برای کسانی که
 کافرنده وسیله آزمایش قرار نده و ما را بیامرز زیرا تو عزیز حکیمی هستی.

آیات ۹-۶

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَ
 الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ مَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَ
 اللَّهُ قَدِيرٌ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ
 يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ لَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَ
 تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ
 عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ أَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَ
 ظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ
 الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۹-۶

(برای لقاء پروردگار الگوی خوبی داشته باشید)

سالک الی الله اگر بخواهد به خدا و زندگی دائمی روز قیامت برسد باید حضرت
 ابراهیم و خوبانی که در گذشته بوده‌اند و اعمال خوبی انجام داده‌اند را الگوی
 خوبی برای خود قرار دهد و اگر بخواهد خدای تعالی بین او و بین دشمنانش محبت

ایجاد کند با این روش امید است او را به این هدف برساند.

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی در صورتی که دشمنانش او را اذیت آن چنانی نکرده‌اند از معاشرت و زندگی با آنها نهی شان نمی‌فرماید و اگر به آنها نیکی کنند و با عدالت زندگی نمایند آنها ممکن است به دوستانی مبدل شوند و عدالت درباره آنها کاربرد خوبی دارد.

ولی خدای تعالی از معاشرت با دشمنانی که آنها با عداوت شدید با او روبرو شده‌اند نهی فرموده زیرا اگر آنها را دوست بدارد در ظلم با آنها شریک است.

آیات ۱۰-۱۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا
تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَ
آتَوْهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا
آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَ سَأَلُوا مَا
أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ذَلِكَمُ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
فَعَاقِبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَ اتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ
الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا
يَسْرِفَنَّ وَلَا يُزْنِينَ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْنَانٍ
يَفْتَرِيَنَّهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَ أَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْنَهُنَّ وَ اسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْأُوا مِنَ
الْآخِرَةِ كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

برداشت از آیات ۱۰-۱۳

(دنیا محل تجارت است)

سالک الی الله باید دنیا را محل تجارت خود قرار دهد تا بتواند به وسیله زاد و توشه‌ایی که از آن بر می‌دارد از عذاب دردناک جهنم نجات پیدا کند و این زاد و توشه عبارت‌اند از ایمان به خدا و ایمان به رسول خدا و جهاد در راه خدا با مال و جان که اگر این تجارت را کرد خدا گناهانش را می‌بخشد و او را وارد بهشت می‌کند و مسکن پاک و پاکیزه‌ای در بهشت عدن به او می‌دهد و آن چه را که دوست دارد به او عنایت می‌کند و به او بشارت فتح و پیروزی نزدیکی را عنایت می‌فرماید.

آیه ۱۴

«سوره مبارکه صف»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لَلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَّا طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

برداشت از آیه ۱۴

(نفاق)

سالک الی الله باید پشتیبان خدا باشد و با خلوص کامل خدا را نصرت دهد و هیچ گونه نفاقی در او راه پیدا نکند.

آيات ۸-۲

«سورة مباركة جمعه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ
 قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَ
 هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ
 اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
 يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ
 فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا
 قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ
 الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ
 الشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

برداشت از آیات ۸-۲

(تربیت پیامبر اکرم)

سالک الی الله باید خود را تحت تربیت پیامبر اکرم قرار دهد یعنی:

اول قرآن را تلاوت کند سپس به وسیله تعلیمات قرآن خود را تزکیه نماید و علم کتاب را از آن حضرت بیاموزد تا آنچه از حکمت، خدای تعالی در قلب او قرار داده به یادش بیاید و مانند حیوانات که بارشان کتاب کرده باشند و از عمل و دانش و کتاب و کتابخانه استفاده ای نکنند، نباشند و به مقام اولیای خدا خود را برسانند و دنیا را برای خود زندانی بدانند که هر لحظه تمنای نجات از آن زندان را داشته باشند و مانند یهودی ها که با آن همه ادعا هیچ گاه آرزوی مرگ را نمی کنند، نباشد و بدانند که از مرگی که فرار می کند بالاخره با آن ملاقات خواهد نمود و به طرف پروردگار خواهد رفت و خدا او را به آن چه عمل کرده، مطلع می فرماید.

آيات ٨-١

«سورة مباركة منافقون»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ
يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ يَخْسَبُونَ كُلَّ
صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ
لَوَّارُوا رُؤُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ
عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا
عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾
يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِ
لِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

برداشت از آیات ۸-۱

(دوری از بدیها)

سالک الی الله باید به وسیله تدبر در آیات فوق از مسائل زیر دوری کند:

اول آن که: نفاق و دورویی در دین را کنار بگذارد زیرا خدا از دل همه کس آگاه است.

دوم: به وسیله قسم خوردن برای خود سپری که راه خدا بر مردم می‌بندد، قرار ندهد.

سوم: دین و ایمان را ملعبه خود قرار ندهد و مانند کف روی آب که روزی مؤمن و روزی کافر، نباشد.

چهارم: کاری نکند که بر دلش مهر ناهمی از جانب پروردگار زده شود.

پنجم: مانند بعضی از منافقین که جسم‌شان بسیار زیبا ولی روحشان مانند چوب خشک بوده که هر صدایی را بر ضرر خود فکر می‌کنند، نباشد و باید سالک الی الله از این دسته افراد برحذر باشد خدا آن منافقین را بکشد که از حق و حقیقت انحراف پیدا کرده‌اند.

ششم: نباید وقتی که پیامبر اکرم یا اوصیاء آن حضرت و یا مبلغین دین که به او

می‌گویند بیا تا برای تو از خدا طلب مغفرت کنیم، سرپیچی کند و تکبر نماید.

هفتم: نباید خود را به جایی برساند که استغفار پیامبر اکرم و اولیای آن حضرت برای این شخص فایده‌ای نداشته باشد و خدا او را هدایت نکند.

هشتم: سالک الی الله نباید علیه متدینین تبلیغات سوء کند و مردم را از اسلام متنفر نماید در حالی که می‌داند تمام ثروت‌ها در اختیار خدا است ولی منافقین نمی‌فهمند.

نهم: نباید فکر کند که عزت و عظمت در نزد خدا است بلکه باید بداند که عزت مال خدا و رسول خدا و مؤمنین است.

آیات ۹-۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ
 ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَ
 أَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَّ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ
 رَبِّ لَوْ لَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَ أَكُنْ مِنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ
 خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

برداشت از آیات ۹-۱۱

(زن و فرزند)

سالک الی الله نباید مال و اموال و اولادش او را از یاد خدا باز دارد. زیرا کسی که این کار را بکند بسیار ضرر کرده است و باید از آن چه خدا به او روزی فرموده انفاق کند تا از صالحین محسوب گردد. و به طور کلی این را بداند که هر وقت خدا بخواهد او را به عالم بعد از این عالم منتقل می فرماید.

آیات ۸-۹

«سورة مباركة تغابن»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ
التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَ
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۸-۹

(ایمان)

سالک الی الله باید به خدا و پیغمبر و نوری که از عرش برای هدایت مردم نازل
فرموده که منظور ائمه اطهار هستند ایمان بیاورد و عمل صالح کند تا خدای تعالی
سیئات او را خیرات کند و آنها را الی الابد در بهشت جاویدان مستقر فرماید که این
بزرگترین موفقیتی است که نصیب آنها می گردد.

آیات ۱۱-۱۳

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
 قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

برداشت از آیات ۱۱-۱۳

(مصیبت‌ها)

سالک الی الله باید بداند که مصائبی که به او می‌رسد بخاطر گناهانی است که انجام داده و به اذن خدای تعالی او محکوم به این مصیبت‌ها گردیده است و اگر در این موقعیت ایمان به خدا پیدا کند به رفع مشکلش دلش راهنمایی می‌شود. و باید برای رسیدن به کمالات اطاعت از خدا و رسول خدا بنماید و باید از گوش نکردن مردم حرفهای او را ناراحت نشود زیرا او وظیفه خود را انجام داده است. و این را بداند که مؤمنین بر خدای تعالی توکل می‌کنند و او هم باید توکل کند.

آیات ۱۸-۱۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَغْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَ
أَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يضاعفهْ لَكُمْ وَ
يَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ غَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

برداشت از آیات ۱۸-۱۴

(مواردی که باید توجه شود)

سالک الی الله باید به ندای پروردگار که در آیات فوق به او داده شده توجه کاملی

بنماید:

۱ - بداند که گاهی می شود زن و فرزند انسان به او دشمنی می کند و او را به طرف

شیطان می‌کشانند باید از آنها دوری کند.

۲ - اگر زن و فرزند انسان از انحرافات و دشمنی به سوی خدا برگشتند آنها را عفو کند و چشم پوشی از گذشته‌های ناصحیح‌شان بنماید و آنها را ببخشد زیرا خدای تعالی بخشندهٔ مهربانی است.

۳ - سالک الی الله باید اموال و اولادش را برای خود مایهٔ آزمایش بداند و از امتحانات الهی خوب خارج شود.

۴ - تا جائی که برایش ممکن است خود را از مخالفت پروردگار حفظ کند.

۵ - گوش شنوا داشته باشد و اطاعت اوامر الهی را بکند و در راه خدا انفاق نماید زیرا برای او اینها از همه چیز بهتر است.

۶ - خود را از بخل و حرص نگه دارد تا رستگار شود.

۷ - از اموال خود به خدای تعالی قرض الحسنه بدهد و اموالش را در راه خدا صرف کند تا خدا او را ببخشد و از او تشکر کند زیرا خدا عالم به غیب و شهود است و خدا عزیز حکیم است.

آیات ۵-۲

«سورة مباركة طلاق»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ
ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ
يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَاللَّائِي يَنْسِنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ
نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضَنْ
أُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ
يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

برداشت از آیات ۵-۲

(فوائد تقوی)

سالک الی الله اگر تقوی را برای خدا رعایت کند به مسائل زیر موفق می شود:

- ۱ - خدای تعالی در تمام امور برای او فرجی می‌رساند.
- ۲ - از جایی که گمان ندارد روزی معنوی و مادی اش را تأمین می‌کند.
- ۳ - اگر به خدای تعالی توکل کند خدا او را کفایت می‌نماید.
- ۴ - مشکلات او را آسان می‌گرداند.
- ۵ - گناهانش را جبران می‌کند.
- ۶ - اجرش را بزرگ قرار می‌دهد.

آیه ۷

لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ
مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ

عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

برداشت از آیه ۷

(انفاق)

سالک الی الله اگر ثروتمند است از ثروتش باید انفاق کند و اگر تنگ دست است باز هم از همان مقداری که دارد انفاق نماید تا خدا بعد از سختی، آسانی را نصیب او گرداند.

آیات ۱۱-۱۰

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
 الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾
 رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾

برداشت از آیات ۱۱-۱۰

سالک الی الله باید در کنار مراحل تزکیه نفس تقوی را بخاطر خدا رعایت کند و خود را صاحب مغز و حقیقت معرفی نماید زیرا خدای تعالی بر او قرآن که یادآوری کننده حقایق فطری او است، بر او نازل فرموده است و هم چنین پیامبرانی را که آیات روشن الهی را بخاطر آن که آنها را از ظلمات به سوی نور بکشاند به سوی آنها فرستاده است تا آنها اهل بهشت جاویدان گردند و خدای تعالی رزق نیکویی به آنها عنایت فرماید.

آیات ۱۲-۱

«سورة مباركة تحریم»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ
 أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ
 أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسْرَ
 النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ
 عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ
 أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ تَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ
 صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَ
 جِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾
 عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ
 مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَ
 أَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
 وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا
 يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
 عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَغُفِّرَ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَا
 أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاعْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ
 جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
 صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ
 دَخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا
 امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
 نَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَوَعْدِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَ
 مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ
 رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْإِسْلَامِ
 الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

برداشت از آیات ۱-۱۲

(برداشت‌هایی از سوره تحریم)

سالک الی الله باید از سوره مبارکه تحریم معارف و حقایق زیر را استفاده کند و به

کار ببندد:

۱ - خود را آن چنان در صراط مستقیم دین قرار دهد که هر چه را که خدا حرام کرده، حرام بداند و هر چه را که خدا حلال کرده، حلال بداند و رعایت حال

نزدیک‌ترین کسانی که با او هستند و جلب رضایت آنها را در این ارتباط نکند و بداند که حتی خدای تعالی راه حلال شدن قسم‌ها را دستور داده و خدا فرمانده بامحبتی نسبت به بندگان خودش می‌باشد.

۲ - سالک الی الله نباید اسرار دیگران را افشاء کند اگر چه همسر او باشد.

۳ - باید بداند که خدای تعالی بعضی از خبرهای پنهانی را به پیامبر اکرم می‌دهد و اولیای خدا که به پیامبر اکرم اقتدا کرده‌اند از بسیاری از اخبار سرّی مطلع‌اند.

۴ - سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی ولی مؤمنین است و حضرت جبرئیل و علی بن ابیطالب و یازده فرزندش و کلیّه ملائکه پشتیبان خدا هستند.

۵ - اگر انسان، دوستان یا همسر موافقی در راه ایمان نداشته باشد و برای خدا از آنها صرف نظر کند خدای تعالی دوستان و همسران پاک و پاکیزه‌ای که بنده خدا باشند به او عنایت می‌کند.

۶ - سالک الی الله باید علاوه بر آن که خودش را از آتش جهنم نجات می‌دهد اهل و عیالش را هم از آتش جهنم حفظ کند و نگذارد آنها از صراط مستقیم منحرف شوند.

۷ - تا می‌تواند باید کاری که مجبور شود از خدا و مردم معذرت خواهی کند انجام ندهد.

۸ - سالک الی الله باید پس از یقظه و بیداری توبه نصوح کند که اگر توبه‌ای که بازگشت نداشته باشد، انجام داد، خدای تعالی گناهان گذشته‌اش را جبران می‌کند و وارد بهشتش می‌نماید و اگر پیروی از پیامبر اکرم بکند خوار و ذلیل نمی‌شود بلکه وسائل هدایتش پیشاپیش او را به کمالات می‌رساند و خدای تعالی برای موفقیت و

تزکیه نفس و کمالاتش دعایش را مستجاب می کند زیرا خدای تعالی بر هر چیزی قادر است.

۹ - سالک الی الله باید با کفار و منافقین جهاد کند یعنی آنها را به هر نحوی که هست به طرف حقیقت دعوت کند و اگر دعوتش را قبول نکردند در دوری از آنها سخت بگیرد زیرا در آخرت مأوای آنها جهنم است.

۱۰ - مردهای سالک الی الله باید به هر نحوی که هست با شرح صدر با همسرانشان زندگی کنند و سخن از جدایی و طلاق نگویند آن چنان که حضرت نوح و حضرت لوط تا لحظه ای که خدا بر زنهای آنها غضب فرمود از آنها جدا نشدند.

۱۱ - خانمهای سالک الی الله باید حضرت آسیه همسر فرعون را الگوی خود قرار دهند و آن چنان با شرح صدر با شوهرهایشان در هر وضعی که شوهرها باشند زندگی کنند تا مانند حضرت آسیه مورد لطف پروردگار قرار بگیرند. آسیه در ردیف زنهای بزرگ عالم مانند حضرت خدیجه کبری و حضرت مریم و حضرت حوا قرار گرفت با این که نه همسر پیغمبر بود و نه مادر پیغمبر بلکه تنها به خاطر بندگی خدا به آن مقام رسید.

۱۲ - خانمهای سالک الی الله باید در عبادت و بندگی و درستی و صداقت و پاکدامنی به حضرت مریم اقتدا کنند تا مورد لطف پروردگار قرار گیرند.

آیات ۲۲-۱۵

«سورة مبارکه ملک»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَنَاجِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ
فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ
أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ
كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقِظْنَ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا
الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَزُوقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ
أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

برداشت از آیات ۲۲-۱۵

(پندهای قرآنی)

سالک الی الله باید از آیات پانزده تا آیه بیستم سورة ملک این پندها را دریافت

دارد:

- ۱ - سالک الی الله باید از زمین بهره برداری کند و از رزقی که خدا از زمین به آنها می‌دهد کمال استفاده را نموده و از خدای تعالی متشکر باشد.
- ۲ - به خدای تعالی ایمان داشته باشد تا در امن الهی زندگی کند.
- ۳ - اگر راه صلاح را در پیش بگیرند از عذاب‌های ناگهانی الهی در امان‌اند.
- ۴ - نشانه‌های الهی را در همه چیز با چشم عبرت ببینند و پرنده‌ها را که خدا در فضا نگه داشته آنها را مشاهده کنند.
- ۵ - رحمانیت و مهربانی عام پروردگار را در همه چیز ببینند و کفر و غرور را کناری بگذارد.
- ۶ - سالک الی الله نباید با خدای تعالی سرکشی و لجاجت کند و دستورات او را باید دقیقاً عمل نماید.
- ۷ - سالک الی الله باید برای خود راهنمایی که در صراط مستقیم باشد در مقابل کج رویهای دیگران انتخاب کند و از خدای تعالی در هر حال کمک بگیرد.

آیات ۸-۹

«سورة مباركة قلم»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلَا تُطِيعِ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۸-۹

(دروغ پردازی)

سالک الی الله نباید از دروغ پردازان اطاعت کند زیرا دروغ پردازان دوست دارند مردم در مقابل دروغ شان نرمش نشان دهند.

آیات ۱۰-۱۴

وَلَا تُطْعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿۱۰﴾ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بَنِيمٍ ﴿۱۱﴾
مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿۱۲﴾ عُتْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿۱۳﴾ أَنْ كَانَ
ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿۱۴﴾

برداشت از آیات ۱۰-۱۴

(قسم خوردن)

سالک الی الله از کسی که بسیار قسم می خورد و خودش را پست نشان می دهد و عیب جوی مردم و نمام است و مانع کارهای خوب است و متجاوز و گناهکار است و کینه توز و بداخلاق و معصیت کار است نباید اطاعت کند و اطاعت از آن کس نباید به خاطر آن که ثروت و فرزندان زیادی دارد باشد.

آیات ۱۶-۱۵

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ سَنَسِفُهُ
عَلَى الْخُرُطُومِ ﴿١٦﴾

برداشت از آیات ۱۶-۱۵

(تکذیب آیات الهی)

سالک الی الله نباید گوش به گفتار کسانی که آیات خدا را تکذیب می کنند و
علامت ننگ بر آنها زده شده است، بدهد.

آیات ۳۴-۳۶

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ
الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

برداشت از آیات ۳۴-۳۶

(رعایت تقوی)

سالک الی الله باید بداند که اگر تقوی را در تمام عمر رعایت کند به بهشت پر نعمتی خواهد رسید. و خدای تعالی مسلمین را مانند مجرمین قرار نمی دهد. بلکه مسلمین را در ناز و نعمت قرارشان خواهد داد.

آیات ۴۸-۵۰

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ
وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

برداشت از آیات ۴۸-۵۰

(صبر)

سالک الی الله باید بسیار صبور و بردبار باشد و به خاطر کم صبری خود را مورد غضب پروردگار قرار ندهد و مانند حضرت یونس که به خاطر مختصر ضیق صدری خود را به زندان الهی مبتلا نمود، نباشد. و اگر چنین شد فوراً با ذکر یونسیه از پروردگارش نعمتش را دوباره دریافت کند تا مورد مذمت خدا قرار نگیرد و خدا او را بپذیرد و از بندگان صالح خود قرارش دهد.

آیات ۵۱-۵۲

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
الذِّكْرَ وَ يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾
لِّلْغَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

برداشت از آیات ۵۱-۵۲

(چشم زخم)

سالک الی الله باید خود را از چشم زخم و توجه عمیق دیگران، نگه دارد تا او را
متهم نکنند و باید به وسیله آیات قرآن مردم را از خواب غفلت بیدار کند.

آیات ۱۰-۱۲

«سورة مباركة الحاقه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمُ أَخَذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا
طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَ
تَعْيَهَا أُنْذُنٌ وَأَعْيَةٌ ﴿١٢﴾

برداشت از آیات ۱۰-۱۲

(موعظ الهی)

سالک الی الله باید از موعظ الهی سرپیچی نکند والا دچار عذاب شدید پروردگار
واقع می‌گردد. چنان که اقوام گذشته با عصیان‌شان از قبیل طغیان آب و عذاب‌های
شدید در دنیا دچار عذاب گردیدند و همه را خدای تعالی وسیله تذکری برای دیگران
قرار داد تا شاید گوش شنوا داشته باشند و حقایق را بفهمند.

آیات ۵۲-۳۳

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى
 طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا
 طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِؤُنَ ﴿٣٧﴾ فَلَا
 أَفْسِمَ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ
 رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾
 وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا
 مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ
 أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا
 لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
 الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ
 الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

برداشت از آیات ۵۲-۳۳ (عظمت قرآن و تذکر عالم ارواح)

سالک الی الله باید از آیاتی که تلاوت شد استفاده‌های زیر را بکند:

- ۱ - اگر می‌خواهد به عذاب الهی مبتلا نشود به خدای با عظمت ایمان بیاورد.
- ۲ - به مساکین رسیدگی کند و مانع اطعام آنها نشود.
- ۳ - اگر می‌خواهد روز قیامت دوستان و اولیای خدا او را تزکیه نفس کنند با ایمان کامل به مردم کمک کند.
- ۴ - باید بداند که قرآن کلام خدا است و کتابی است که حتی حروفش را خدای تعالی تنظیم کرده ولی از زبان پیامبر کریمی صادر شده و او شاعر و کاهن و جادوگر نبوده است.
- ۵ - باید سالک الی الله در خصوص رسول اکرم و قرآن معتقد باشد که قرآن به این صورت که نازل شده برای تذکر است و از جانب مربی جهانیان به دست ما برای تربیت ما رسیده است.
- ۶ - پیغمبر اکرم و یا هر کس دیگر حق ندارند به خدای تعالی در قرآن و تفسیر آن جمله‌ای را اضافه بر آن چه که هست ببندند و به او نسبت بدهند زیرا در این صورت تربیت الهی از صراط مستقیم خارج می‌شود و خدا را به غضب در می‌آورد.
- ۷ - اگر دانشمندی تفسیر به رأی و یا آیه‌ای در قرآن و یا جمله‌ای به عنوان قرآن عمداً برای مردم بیان کند خدا رگ حیات او را می‌زند و کسی نمی‌تواند مانع غضب الهی گردد.
- ۸ - قرآن برای اهل تقوی و کسانی که در راه تزکیه نفس زحمت کشیده‌اند و فطرت خود را ظاهر نموده‌اند یادآوری علومی است که در عالم ارواح یاد گرفته‌اند.

۹ - آنهایی که به دروغ تزکیه نفس را به خود بسته‌اند و اعمالشان مخالف تزکیه نفس و عمل به قرآن است در نزد خدا شناخته شده‌اند و خدا آنها را در روز قیامت مؤاخذه خواهد فرمود.

۱۰ - چون در قیامت همه معارفی که در عالم ارواح به ما تعلیم داده‌اند به طور حق‌الیقینی زیر سایه قرآن به یادمان می‌آید اگر کفران آن را کرده باشیم حسرت زیادی خواهیم خورد. والا هیچ خوف و حزنی نخواهیم داشت.

۱۱ - ما باید به نشانه‌های خدا و خلقت خدای عظیم را و تربیت او را در جمیع عالم از همه عیوب پاک بدانیم و خدای عظیم را صبح و شام تسبیح بگوییم.

آيات ١-٤٤

«سورة مباركة معارج»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ① لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ
 دَافِعٌ ② مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ③ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ④ فَاصْبِرْ صَبْرًا
 جَمِيلًا ⑤ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ⑥ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ⑦ يَوْمَ
 تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ⑧ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑨
 وَ لَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ⑩ يُبْصَرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرَمِ كَلَوْ
 يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَنِيهِ ⑪ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ⑫
 وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ⑬ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
 يُنْجِيهِ ⑭ كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَى ⑮ نَزَاعَةً لِّلشَّوَى ⑯ تَدْعُوا مَنْ
 أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ⑰ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ⑱ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ
 هَلُوعًا ⑲ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ⑳ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ
 مَنُوعًا ㉑ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ㉒ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
 دَائِمُونَ ㉓ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ㉔ لِّلسَّائِلِ وَ

الْمُخْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ دِينَهُ الْيَوْمَ الَّذِينَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَّمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَا لِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَ يَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أُفْسِسُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نُصَبٍ يُوْفِّضُونَ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ ذَلِكِ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

برداشت از آیات ۴۴-۱

(آنچه باید سالک الی الله عمل کند)

سالک الی الله باید از سوره مبارکه معارج برداشتهای زیر را داشته باشد:

- ۱ - همیشه از خدای تعالی لطف و رحمت و مغفرت را طلب کند و نسبت به حقیقت و ولایت اهل بیت عصمت و طهارت ، حسادت نکند.

۲ - دارای بردباری و صبر خوبی باشد و استقامت را از دست ندهد.

۳ - هر چیزی را که کفار از الطاف الهی بعید می‌دانند او نزدیک بداند و وعده‌های الهی را مسلم تصور کند.

۴ - عذاب روز قیامت را برای کفار و مشرکین قطعی بداند و سختی آن عذاب را اهمیت بدهد.

۵ - یقیناً انسان اگر تزکیه نفس نکند حریص و کم طاقت خواهد بود که وقتی به او ناراحتی می‌رسد جزع و فزع می‌کند و وقتی که به او خوبی می‌رسد ظرفیت پذیرش آن را ندارد.

۶ - باید انسان با خواندن نماز خود را به کمالات برساند و تا می‌تواند مداومت به نماز داشته باشد زیرا فرموده‌اند: نماز بهترین موضوعات است.

۷ - در اموال سالک الی الله برای سؤال کنندگان و کسانی که از مال دنیا محروم‌اند حق معینی از خمس و زکات وجود دارد، که باید آن را بپردازد.

۸ - روز جزا را قبول داشته باشد و از عذاب الهی بترسد.

۹ - دامن خود را از آلودگی پاک نگه دارد و تنها با همسران و آنهایی که به دست خود خریده است ابراز شهوت و شهوت جنسی کند.

۱۰ - امانت دار باشد و عهد خود را رعایت کند.

۱۱ - شهادت خود را هیچ گاه انکار نکند و پایبند به آن باشد.

۱۲ - نمازها را اول وقت صحیح بخواند و احکام آن را حفظ کند.

۱۳ - خدای تعالی را بر همه چیز قادر بداند و عالم را به اراده او قائم بداند.

سالکین الی الله باید نسبت به کفار بی‌اعتنا باشند و در بازی آنها شرکت نکنند که روز قیامت خدای تعالی کفار را به جزای اعمالشان می‌رساند.

آیات ۱-۲۷

«سورہ مبارکہ نوح»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾
 أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ
 يُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَ
 نَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا
 دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا
 ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ
 جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾
 فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ

عَلَيْنُكُمْ مِّدْرَارًا ﴿١١﴾ وَ يُمِدِّدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ يَجْعَلُ لَكُمْ جَنَاتٍ وَ يَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَ قَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَ جَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَ اللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَ يُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمْ عَصَوْنِي وَ اتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَ وَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَ مَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَ قَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَ لَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَ لَا سَوَاعًا وَ لَا يَغُوثَ وَ يَعُوقَ وَ نَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَ قَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَ قَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَبَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَ لَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

برداشت از آیات ۱-۲۷

(استقامت در تبلیغ)

سالک الی الله باید از سوره نوح پندهای زیر را دریافت کند:

۱- قبل از آن که خدای تعالی او را به عذاب دردناکی مبتلا نماید از گناه دوری کند و به آن آلوده نگردد.

۲- بنده رسمی خدا باشد و تقوای الهی را رعایت کند و از انبیاء اطاعت نماید.

۳ - آمرزش پروردگار را بخواهد و توبه و استغفار را تأخیر نیندازد.

۴ - کوشش کند که با استقامت کامل اقوام و خویشاوندان خود را هر چند آنها سرسخت باشند به سوی خدا دعوت کند و شکایت متکبرین را به خدای تعالی عرضه نماید.

۵ - مردم را به سوی طلب مغفرت خدای غفار دعوت کند و به آنها بگوید که اگر می‌خواهید نعمتهای آسمان بر شما فرو بریزد و خدا به وسیله اموال و فرزندانان کمکتان کند و بهشت و آن چه از نعمتها در قیامت هست به شما عنایت کند از خدا طلب بخشش کنید و به سوی او برگردید.

۶ - به مردم بگوید که چرا برای خدا عظمت و وقری قائل نیستید و نعمتهای الهی و عظمت پروردگار را به آنها تذکر دهد و با کمال استقامت به نصیحت مردم بپردازد و خود را امام المتقین قرار دهد.

۷ - از بت پرستی و بت و شرک مردم را بترساند و تا می‌تواند نگذارد که آنها از توحید سرپیچی کنند.

۸ - زود از رحمت خدا مأیوس نشود و همیشه دل به کمک‌های الهی بسته باشد.

۹ - در آخر با دعا و نیایش در خانه خدا بگوید «خدایا مرا بیامرز، پدر و مادرم را بیامرز و کسی که از مؤمنین وارد منزل من می‌شوند آن را هم بیامرز و به طور کلی مؤمنین و مؤمنات را ببخش و برای ظالمین هلاکت را منظور بفرما».

آيات ٢٨-١

«سورة مباركة جن»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ
بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا
وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا
ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ
رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ
رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾
وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مَلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَ
شُهَبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ
يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي
الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَّا
دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ﴿١١﴾ وَأَنَا ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي
الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ
فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَأَنَا مِنَ

الْمُسْلِمُونَ وَ مِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَنْ لَّوِ
اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ
وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ
اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي
وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ
دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾
حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَاصِرًا وَأَقَلُّ
عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي
أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ
ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
لَدَيْهِمْ وَأَخْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

برداشت از آیات ۱-۲۸

(اجنه مثل انسان اند)

سالک الی الله باید از سوره مبارکه جن این برداشت‌ها را داشته باشد:

اول: اجنه را مخلوقی مانند انسان بدانند که زندگی آنها با زندگی بشر متفاوت است

ولی در فهم و درک و رشد و کمالات با انسان فرقی ندارند.

دوم: رسول اکرم در هدایت و رشد و تزکیه نفس بر آنها هم مبعوث شده و مانند انسانها آنها هم به کمالاتی می‌رسند.

سوم: بی عقل‌ترین آنها که ابلیس و شیطان است سخنان بیهوده‌ای دربارهٔ معارف حقه می‌گویند و آنها را و بشر را منحرف می‌کند. پس نباید از او پیروی نمود.

چهارم: سالکین الی الله از جن و انس نباید به خدا دروغ ببندند.

پنجم: انسانها نباید به اجنه پناه ببرند و به این وسیله گمراه شوند.

ششم: اجنه می‌گویند: که ما آسمان و زمین را جستجو کردیم و قدرت خدا را در محافظت همه چیز بسیار قوی دیدیم و هیچ چیز از احاطه علمی پروردگار خارج نبوده است.

هفتم: خدای تعالی برای کسی جز رشد و کمال چیزی نخواسته و باید این مطلب را تحقیقاً بداند.

هشتم: اجنه افراد صالحی دارند و آنها در معنویات با یکدیگر متفاوت‌اند.

نهم: جمعی از اجنه وقتی هدایت قرآن را شنیدند به آن ایمان آوردند و به رشد رسیدند.

دهم: بعضی از اجنه که متجاوزند و نام آنها شیطان و شیاطین است وارد جهنم می‌شوند و اینها عذاب الهی را مشاهده خواهند کرد.

یازدهم: کسانی که از جن و انس در راه راست استقامت داشته باشند خدا از آب گوارای معنویت سیرابشان می‌کند.

دوازدهم: کسی که امتحان شود و از یاد خدا اعراض کند خدا او را در عذاب سختی قرار می‌دهد.

سیزدهم: مساجد و محل سجده گاه مال خدا است و در آن مساجد و به وسیله آن

محل سجده‌ها کس دیگری را با خدای تعالی شریک قرار ندهد.

چهاردهم: کسانی که بندگی پیامبر اکرم را احساس می‌کنند و او آنها را به سوی خدا دعوت می‌کند باید به دورش جمع شوند و از دستوراتش سرپیچی نکنند.

پانزدهم: پیامبر اکرم باید به مردم بگوید: که من شما را به سوی خدایم دعوت می‌کنم و هیچ کس را در دعوتم شریک او قرار نمی‌دهم.

شانزدهم: باید بگوید: که من برای خودم ضرر و رشد و کمالی را مالک نیستم.

هفدهم: باید بگوید: که مرا احدی غیر از خدا پناه نمی‌دهد.

هجدهم: باید بگوید: که من مبلغ سخنان پروردگارم هستم و کسی که خدا و پیغمبرش را عصیان کند در جهنم مخلد خواهد بود.

نوزدهم: باید بگوید آن چه به شما خدای تعالی وعده داده است ممکن است نزدیک باشد یا مدتی طول بکشد.

بیستم: علم غیب مال خداست و به علم غیب احدی را مطلع نمی‌کند مگر کسی که مورد رضایت او از پیامبران باشد که برای او راهی به علم غیب قرار دهد و همه چیز در نزد خدا عددش احصاء شده است.

آیات ۱-۱۱

«سوره مبارکه مزمل»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُرْمِلُ ﴿١﴾ قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوْ
 انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾
 إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ
 وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَ
 اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَ
 الْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلَى مَا
 يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
 أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

برداشت از آیات ۱-۱۱

(تهجد و صبر)

سالک الی الله باید از قرائت و توجه به ترجمه سوره مزمل پند و اندرزهای زیر را

بگیرد:

- ۱- باید شبها که همه در خواب اند برخیزد و مشغول تهجد شود و حتی اگر برایش میسر است بیشتر شب را احیاء نگه دارد.
- ۲- قرآن را در خلوت شب به نحو ترتیل تلاوت کند.
- ۳- نام پروردگارش را زیاد ببرد و او را در روز و شب متذکر باشد.
- ۴- در مقابل یاوه گویان صبور باشد و از آنها با حسن خلق و خوبی دوری کند و آنها را به خدای تعالی وابگذارد.

آیات ۱۹-۲۰

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَ آخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ آخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ أَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَ مَا تَقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَ أَكْثَمُ أَجْرًا وَ اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

برداشت از آیات ۱۹-۲۰

(اعتقادات)

سالک الی الله باید از قرآن، اعتقاداتش را تصحیح کند و راهی به سوی خدای تعالی پیدا نماید. و در تمام احوال یعنی در راحتی‌ها و در فشارها از فضل خدا استمداد کند و نماز را به پا دارد و زکات مالش را بدهد و در راه خدا فداکاری کند و از اموال خود انفاق نماید تا آن را در نزد خدا به چندین برابر دریافت کند و اجر بزرگی از خدای تعالی بگیرد و در عین حال از خدا برای کوتاهی‌هایی که کرده است طلب بخشش نماید زیرا خدا بخشنده و مهربان است.

آیات ۱-۷

«سورة مبارکه مدثر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَ
ثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ
تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾

برداشت از آیات ۱-۷

(وظائف سالک الی الله)

سالک الی الله باید به پیروی از رسول اکرم قیام کند و مردم را به راه راست هدایت کند و از عاقبت بدی که برای کفار گفته شده آنها را بترساند و پروردگارش را تکبیر بگوید، روح و بدن و لباسش را از آلودگی های روحی و ظاهری پاک کند و از هر پلیدی دوری نماید و به کسی، به خاطر کار خوبی که برای او کرده منت نگذارد و به خاطر پروردگارش صبر و بردباری را پیشه کند.

آیات ۲۵-۱۱

ذَرْنِي وَ مَنْ خَلَفْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَ جَعَلْتُ لَهُ مَالًا
 مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَ بَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَ مَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾
 ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾
 سَأَرْهُقَهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾ إِنَّهُ فَكَّرَ وَ قَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ
 قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَ
 بَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَ اسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

برداشت از آیات ۲۵-۱۱

(ولید بن مغیره)

سالک الی الله نباید مثل «ولید بن مغیره» کج فکر باشد خدای تعالی به او ثروت
 زیادی داده و فرزندانی که همیشه با او بوده اند عنایت فرموده و وسائل زندگی کاملی به
 او مرحمت فرموده ولی او طمع داشت که خدا به او زیاده بدهد اما به خاطر کفران
 نعمتی که کرد و نسبت به نشانه ها و آیات الهی دشمنی نمود و فکر کرد و اندازه گیری
 کرد و کم و زیاد کرد. خدا او را بکشد او با کج فکری خودش بسیار بد اندازه گیری نمود
 سپس به حقیقت پشت کرد و تکبر نمود و قرآن با این عظمت را سحر دانست و بدون
 تفکر گفت: این کلام بشر است. اگر سالک الی الله کوچکترین کج فکری در زندگی و
 اعتقاداتش بکند مانند ولید بن مغیره قطعاً او به دوزخ روانه خواهد شد. و جهنم بد
 جایگاهی است.

آیات ۳۸-۵۶

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ
 الْيَمينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾
 مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ
 نَكُ نُطْعِمِ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَ
 كُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾ فَمَا
 تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ
 مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ
 قَسْرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا
 مُنْشَرَّةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ
 تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ ﴿٥٦﴾

برداشت از آیات ۳۸-۵۶

(گرو اعمال)

سالک الی الله باید از آیات فوق پندهای زیر را بگیرد:

۱ - هر انسانی مرهون عملی است که انجام داده است.

- ۲ - کسانی که در اعتقادات درست حرکت کرده باشند و شیعه علی بن ابیطالب باشند از مورد فوق استثناء هستند. و مرهون اعمال خود نیستند. و در بهشت وارد می شوند.
- ۳ - آن قدر اصحاب یمین آزادند که می توانند سؤالاتی از اهل جهنم بکنند.
- ۴ - علت جهنمی شدن کسانی که به سوی خدا حرکت نمی کنند تارک الصلوة بودن و به مساکن اطعام نکردن و با هر گناه کاری هماهنگ شدن و روز قیامت را تا آخر عمر دروغ پنداشتن بوده است.
- ۵ - آن چنان آنها در دنیا بدعمل کرده اند که کسی نمی تواند شفاعت شان کند یعنی به هیچ وجه با سعادت هماهنگ نمی شوند.
- ۶ - آنها مانند خرهایی که از شیر رم کرده اند، می باشند.
- ۷ - آنها مایلند مستقلاً خدای تعالی بر آنها کتابی نازل کند.
- ۸ - آنها از آخرت نمی ترسند.
- ۹ - سالک الی الله باید بداند که قرآن یادآوری کننده است و هر کسی بخواهد می تواند به وسیله قرآن به یاد آنچه در عالم ارواح به او تعلیم داده شده بیافتد.
- ۱۰ - خدای تعالی چون اهل تقوی و مغفرت است باید سالک الی الله تقوی را پیشه کند و از خدا طلب آمرزش نماید.

آیات ۱۹-۱۴

«سورة مبارکه قیامت»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ
مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا
بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

برداشت از آیات ۱۹-۱۴

(نفس انسان)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی نفس انسان را بینا به خوبیها و بدیها قرار داده و آیات قرآن از جانب خدا میزان برای آن است پس باید از آن پیروی کند. زیرا کلام پروردگار به هیچ وجه توأم با خطا و اشتباه نیست و در تفسیر قرآن از چهار چوبه کلام معصومین تجاوز نکند.

آیات ۳۶-۴۰

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً
 مِنْ مَنِيٍّ يُُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾
 فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ
 عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

برداشت از آیات ۳۶-۴۰

(انسان بی ارزش نیست)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی او را از نطفه خلق کرد سپس او را به صورت علقه در آورده و بعد او را انسانی آفریده است پس او را به حال خود وانمی گذارد و بیهوده و بی ارزش او را قرار نمی دهد.

آيات ١-١٢

«سورة مباركة انسان»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا
 مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْقَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ
 فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا
 كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَ
 سَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
 كَافُورًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾
 يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾
 يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا
 نَطْعَمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ إِنَّا
 نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ
 ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا
 جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

برداشت از آیات ۱۲-۱

(دوستان خدا)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی بدن او را از نطفه به هم آمیخته‌ای خلق فرموده است و راه سلوک به سوی خوبی‌ها را به او راهنمایی و هدایت فرموده است. پس انسان باید شاکر این لطف الهی باشد و اما اگر کفران کرد عذاب آخرت و غضب الهی نصیب او می‌گردد.

سالک الی الله باید در اعمالش اقتدا به موالیانش حضرت علی بن ابیطالب و فاطمه زهرا و امام حسن و امام حسین بنماید یعنی به نذرش وفا کند و از روز قیامت بترسد و به مسکین و یتیم و اسیر و مستمندان کمک کند و این کمک به خاطر خدا باشد و حتی متوقع چیزی که در مقابل آن بگیرد نباشد و حتی از آنها تشکر کردن را نخواسته باشد به خاطر این که از روز قیامت می‌ترسد تا خدای تعالی از شر آن روز او را ننگه دارد. و سرور و خوشحالی را نصیب او گرداند.

آیات ۲۴-۳۱

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَ
 اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَ
 سَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ
 وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا
 شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ
 إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاوُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ
 أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

برداشت از آیات ۲۴-۳۱

(مطالب حکمت آمیز)

سالک الی الله باید از آیات فوق مسائل حکمت آمیز زیر را برداشت کند:

- ۱ - در مقابل حکم الهی پر تحمل و صبور باشد و از افراد گناهکار و کافر به هیچ وجه اطاعت نکند. زیرا همه بدبختی‌ها در اثر انحراف از دستورات الهی و پیروی از معصیت کاران و کفار است.

- ۲ - صبح و شام به یاد خدا و نشانه‌های پروردگارش باشد. زیرا یاد خدا انسان را از انحراف نجات می‌دهد.
- ۳ - در بخشی از شب باید برای رسیدن به لقای پروردگار برای خدا سجده کند.
- ۴ - و همه شب طولانی را به غفلت نگذراند و تسبیح پروردگار را بنماید.
- ۵ - زندگی زودگذر دنیا را دوست نداشته باشد بلکه به آخرت فکر کند.
- ۶ - حقایق قرآن را مذکر و یادآوری کننده برای راه خدا اتخاذ کند.
- ۷ - بداند که باید خود را به جایی برساند که هر چه خدا می‌خواهد همان را او هم خواسته باشد تا خدای تعالی او را در رحمت خاصه‌اش وارد کند و از ظالمینی نباشد که عذاب دردناکی برای آنها مهیا کرده باشد.

آیات ۲۶-۱۵

«سورة مباركة نازعات»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ
 الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ
 هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ
 فَتَخْشَى ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾
 ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ
 الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٦﴾

برداشت از آیات ۲۶-۱۵

(حضرت موسی و فرعون)

قضیه حضرت موسی و فرعون مکرر در قرآن ذکر شده ولی در هر دفعه به مسئله اخلاقی و تهذیب نفس اشاره مستقلى گردیده است.

در این قسمت برداشت مان برای سالک الى الله این است که خدای تعالی حضرت

موسی را به سوی فرعون فرستاده که به او بگوید: آیا می خواهی تزکیه نفس کنی، آیا می خواهی به سوی خدا بروی و از خدا بترسی و در خشیت باشی. و به او آیت بزرگ خدا را نشان بده اما او قبول نکرد و تکذیب کرد و به هوای نفس خود و خواسته خود ادامه داد و گفت: من پروردگار برتر شمایم. خدا پس از این مهربانی که به او نمود و او توجه نکرد بلکه با خدا مبارزه نمود. خدا او را به عذاب دنیا و آخرت مبتلا فرمود. این پند و اندرزی است برای کسی که از خدا خشیت دارد.

آیات ۴۰-۴۱

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

برداشت از آیات ۴۰-۴۱

(ترس از خدا)

سالک الی الله باید از مقام و شخصیت پروردگارش بترسد و نفسش را از هوا و هوس نهی کند تا آن که بهشت مأوای او گردد. زیرا با داشتن هوای نفس به خصوص نفس اماره بالسوء نمی تواند در بهشت مأوی بگیرد و لذا یا در دنیا که سهل تر است و یا در روز قیامت که سخت تر است باید خود را تزکیه کند. زیرا بهشت محل ناسازگاری و نزاع و دعوا نیست بلکه آنجا محل آرامش و راحتی است.

آیات ۱۰-۱

«سوره مبارکه عبس»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَ تَوَلَّى ۝ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝ (۲) وَ مَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّهُ يَزْكِي ۝ (۳) أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۝ (۴) أَمَّا مَنْ
 اسْتَغْنَى ۝ (۵) فَآتَتْ لَهُ تَصَدَّى ۝ (۶) وَ مَا عَلَيْكَ إِلَّا
 يَزْكِي ۝ (۷) وَ أَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۝ (۸) وَ هُوَ يَخْشَى ۝ (۹)
 فَآتَتْ عَنْهُ تَلَهَّى ۝ (۱۰)

برداشت از آیات ۱۰-۱

(مهربانی با همه)

سالک الی الله باید با فقراء و آنهایی که از جهتی نقصی در بدن دارند ولی احتمال آن که اهل تزکیه نفس باشند و یا آن که اهل تقوی باشند و از تذکرات قرآن استفاده می کنند، بسیار مهربان باشد و او را بر قدرتمندان کافر ترجیح دهد نه آن که نسبت به قدرتمندان و کفار با مهربانی روبرو شود. و مسئله تزکیه نفس برای او مطرح نباشد و برای کسی که با سعی و کوشش برای استفاده از مجالس موعظه قرآن می آید و از خدا می ترسد احترام قائل نباشد و از او غافل باشد.

آیات ۱۱-۱۷

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ
مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ
بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾

برداشت از آیات ۱۱-۱۷

(قرآن مذکر است)

سالک الی الله باید قرآن را که یادآوری کننده آن چیزهائی است که خدای تعالی در
عالم ارواح به او تعلیم داده و در فطرت او گذاشته است متوجه باشد و آنها را که به
وسیله صحیفه هائی که محترمانه به دست سفراء الهی داده شده بگیرد و هم معلومات
عالم ارواح را به یاد او بیاورد و از پروردگارش تشکر کند.

آیات ۲۴-۳۴

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ
 صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَ
 عِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾
 وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ
 الصَّاعَةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

برداشت از آیات ۲۴-۳۴

(نظارت بر خوردنی‌ها)

سالک الی الله باید بر طعامش نظارت داشته باشد که در مرحله اول از راه حلال به دست بیاورد و متوجه باشد که خدای تعالی باران را از آسمان فرو ریخته و گیاهان و انگور و خرما را خلق کرده و بالاخره در وقت غذا خوردن به یاد محبت‌های الهی و نعمت‌های او باشد و خدا را شکر کند.

آیات ۲۹-۲۷

«سورة مباركة تکویر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ
يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَ مَا تَشَاوُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

برداشت از آیات ۲۹-۲۷

(قرآن مذکر است)

سالک الی الله باید قرآن را مذکر و یادآورنده حقایقی که خدای تعالی در عالم ارواح به او یاد داده و سپس در فطرت او آن را تثبیت فرموده بداند و به وسیله قرآن اعتقادات خود را در صراط مستقیم قرار دهد و آن چه خدا می خواهد همان را بخواهد.

آیات ۱۲-۶

«سوره مبارکه انفطار»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي
 خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ
 رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ
 لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

برداشت از آیات ۱۲-۶

(باید از خدا ترسید)

سالک الی الله نباید به خاطر نعمتهائی که خدای تعالی به او داده گناه بکند و فکر کند که او بخشنده و مهربان است و گناهان او را منظور نمی کند بلکه باید بداند که خدای تعالی با کسانی که به این جهت و با این فکر معصیت می کنند و نعمت های الهی را در نظر نمی گیرند و ملائکه موکل بر هر انسانی را معتقد نیستند. آنها را به جهنم می برد و برخورد بدی با آنها دارد.

آیات ۱-۶

«سورة مبارکه مطففين»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا
يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ
النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

برداشت از آیات ۱-۶

(کم فروشی)

سالک الی الله باید بداند که هر چه در دنیاست مال خداست و انسان مالک واقعی اموال خود و حتی بدن خود نیست. لذا نمی تواند برای همیشه آنها را نگه دارد و بالاخره روزی می میرد و آن اموال از دستش می رود بلکه باید تصور کند که اموالش در حقیقت مال خدا است و اگر از راه حلال به دست آورده باشد خدای تعالی موقتاً به او اجازه تصرف داده و باید در هر کجا که خدا اجازه می دهد آنها را مصرف کند. بنابراین

اگر تخلف کرد و کم فروشی نمود و یا از کیل و ترازو کم گذاشت نشانگر این است که او به حقیقت معتقد نیست و نمی داند که یک روزی با صاحب مال که خدای تعالی باشد روبرو می شود و خدا به حساب دقیق او رسیدگی می کند و او را به خاطر کم فروشی مؤاخذه می نماید او نمی داند که همه اعمالش در نوشته دقیقی تسجیل شده است. اینها متجاوزین گناه کارند و وقتی برای آنها آیات قرآن و احکام دین خوانده می شود می گویند اینها قصه ها و حرفهای قدیمی است این افراد حتی در قیامت هم از لقاء خدای تعالی محرومند و اینها به طرف جهنم فرستاده می شوند.

آیات ۲۵-۲۰

«سوره مبارکه انشقاق»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا
يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

برداشت از آیات ۲۵-۲۰

(یقین به قیامت)

سالک الی الله باید ایمانش را به خدای تعالی و آیات قرآن و آخرت روز به روز
بیشتر کند و به قیامت یقینی پیدا نماید، و وقتی آیات قرآن را قرائت می کند کمال
خضوع را در مقابل پروردگار انجام دهد و سجده کند و جزء کسانی که به نشانه های
الهی کافرنند و نعمتهای خدا را کفران می کنند نباشد.

و بالاخره آن چنان در ایمان و عمل صالح قوی باشد که بدون منت از خدای تعالی
اجر و ثواب بی نهایتی دریافت نماید.

آیات ۱۷-۴

«سوره مبارکه طارق»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ
 خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَ
 التَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى
 السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
 الرَّجَمِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ ﴿١٣﴾
 وَ مَا هُوَ بِالْهَزَلِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَ أَكِيدُ
 كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُؤِيدًا ﴿١٧﴾

برداشت از آیات ۱۷-۴

(یقظه)

سالک الی الله باید از آیات فوق مطالب زیر را در مرحله یقظه دریافت نماید:

۱ - انسان خودخواه و مغرور باید بداند که همیشه نگهبانی دارد که ناظر اعمال اوست و آن که روحش مرده است و فکر می کند فقط آن چه را که می بیند حقیقت دارد از چه چیز بدنش خلق شده است؟ از منی که از صلب پدر به رحم مادر ریخته شده و یا پرتاب گردیده است پس اگر بدن انسان همه چیز انسان باشد انسان بسیار بی ارزش است.

۲ - خدای تعالی در روزی که باطنها ظاهر می شود او را بر می گرداند و او نمی تواند اظهار قدرت کند و کمک کاری هم ندارد.

آیات ۱۷-۱۴

«سورة مباركة اعلی»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى (۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵) بَلْ

تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۱۶) وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى (۱۷)

برداشت از آیات ۱۷-۱۴

(تزکیه)

سالک الی الله باید بداند که تمام رستگاری در تزکیه هر چه در اختیار او است می باشد یعنی باید مالش و روحش و تمام متعلقاتش از بدی ها و از حرام ها و در اموال از حقوق مستمندان پاک باشد و زندگی دنیا را که موقت است بر آخرتی که بهتر است و باقی می ماند ترجیح ندهد.

آیات ۲۰-۱۴

«سوره مبارکه فجر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ
 فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ
 عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ
 الْيَتِيمَ ﴿٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَ
 تَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

برداشت از آیات ۲۰-۱۴

(دنیا محل امتحان)

سالک الی الله باید بداند که خدا همیشه در کمین او هست و بکوشد وقتی که
 خدای تعالی او را امتحان می کند با دادن نعمت و با تنگ کردن روزی باز هم خدا را
 دوست داشته باشد و وقتی هم که به او نعمت نداده باز هم خدا را دوست داشته باشد و
 یتیم را اکران کند و مردم را به اطعام مساکین تشویق نماید و هر چه دارد تنها مصرف
 راحتی های خود نکند و دنیا را دوست نداشته باشد.

آیات ۲۷-۳۰

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً
مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

برداشت از آیات ۲۷-۳۰

(نفس مطمئنه)

اگر سالک الی الله مراحل سیر و سلوک را اهمیت بدهد و تزکیه نفس کند و راه راست را به پیماید و ایمانش را کامل کند نفسش مطمئنه می شود و به سوی پروردگارش در حالی که هم خدا از او راضی است و هم او از خدا راضی باشد داخل جمعیت بندگان رسمی خدا می گردد و در دنیا و آخرت در بهشت الهی وارد می شود و حزن و اندوه از او برطرف می گردد و در راحتی کامل زندگی می کند.

آیات ۲۰-۱

«سورۃ مبارکہ بلد»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ (۱) وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ (۲) وَ
 وَالِدٍ وَمَا وَلَدَ (۳) لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ (۴) أَيْحَسِبُ
 أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ (۵) يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبَدًا (۶) أ
 يَحْسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ (۷) أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ (۸) وَلِسَانًا
 وَشَفَتَيْنِ (۹) وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ (۱۰) فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ (۱۱)
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ (۱۲) فَكُّ رَقَبَةٍ (۱۳) أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ
 ذِي مَسْغَبَةٍ (۱۴) يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ (۱۵) أَوْ مِسْكِينًا ذَا
 مَتْرَبَةٍ (۱۶) ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَ
 تَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ (۱۷) أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (۱۸) وَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (۱۹) عَلَيْهِمْ نَارُ
 مُؤَصَّدَةٍ (۲۰)

برداشت از آیات ۱-۲۰ (همه نعمتها از جانب خداست)

سالک الی الله باید بداند که شرافت مدینه یا مکه به خاطر زندگی پیامبر اکرم در آنها است و باید بداند که دنیا محل ناراحتی و رنج است و نباید به آن دل ببندد و برای از دست دادن مال دنیا که در این کار تقصیری نداشته باشد ناراحت نشود. زیرا خدای تعالی او را می بیند و عذر او را می پذیرد و باید بداند که هر نعمتی چه ظاهری باشد مثل چشم و زبان و یا معنوی باشد مثل هدایت یا آزاد کردن برده و اطعام یتیم و مسکین و امر به معروف و نهی از منکر توفیقش از جانب خدا است و اگر موفق به این اعمال شد از اصحاب یمین است ولی اگر صفات رذیله اش او را مانع از این اعمال بشود این فرد از افراد شوم محسوب می شود که جهنم بر او احاطه خواهد کرد.

آیات ۱-۱۵

«سوره مبارکه شمس»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاها ﴿٢﴾ وَ
 النَّهَارِ إِذَا جَلَاها ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاها ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا
 بَنَّاها ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّاها ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا
 سَوَّاها ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاها ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
 زَكَّاها ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّها ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
 بِطَغْوَاها ﴿١١﴾ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاها ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ
 اللَّهِ وَسُقْيَاها ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاها ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاها ﴿١٥﴾

برداشت از آیات ۱-۱۵

(تزکیه نفس)

سالک الی الله با قرائت سوره شمس باید به اهمیت تزکیه نفس پی ببرد زیرا

پروردگار متعال یازده قسم یاد کرده و با تأکید فرموده است: «کسی که نفسش را تزکیه کند رستگار است و کسی که آلوده به صفات رذیله‌اش کند زیانکار است» نمونه این زیانکاری قضیه قوم ثمود است که به خاطر صفات رذیله‌ای که داشتند ناقة الله را کشتند و خدای تعالی آنها را به خاطر این عملشان درهم کوبید و عذاب فرمود.

از این سوره مبارکه کاملاً استفاده می‌شود که در اسلام از هر واجبی واجب‌تر تزکیه نفس است و انسان جز با تزکیه نفس رستگاری برایش میسر نخواهد شد.

ضمناً تزکیه نفس با تزکیه عمل فرق می‌کند تزکیه نفس پاک کردن روح از صفات رذیله است و تزکیه عمل ترک محرمات است.

آیات ۱-۱۳

«سوره مبارکه لیل»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾ وَ مَا
 خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى ﴿٣﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ
 أُعْطِيَ وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ
 لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ
 بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿١٠﴾ وَ مَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ
 إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَ
 الْأُولَى ﴿١٣﴾

برداشت از آیات ۱-۱۳

(فعالیت‌ها)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی پس از قسم‌هائی که در این سوره می‌خورد، می‌خواهد یک حقیقتی را که بشر به خاطر افکار و سطح فکرش در خود و

در جامعه به وجود آورده بیان کند که می فرماید فعالیت های شما و مقصد شما مختلف است حالا اگر کسی به مردم کمک کند و با تقوی باشد و خوبی ها را تصدیق کند و بپذیرد، خدای تعالی او را در سیر و سلوک و پیشرفت به آسانی موفق می فرماید ولی اگر کسی بخیل باشد و حرص ثروت و جمع کردن مال را داشته باشد و خوبی ها را ندیده بگیرد، راه سیر و سلوک بر او سخت می شود و مال و ثروتش سقوط می کند و برای او فائده ای ندارد و در آخر باید بداند که هدایت انسانها به عهده خدا است و اول و آخر همه چیز در دست او است.

آیات ۲۱-۱۴

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿١٤﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي
 مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا
 ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

برداشت از آیات ۲۱-۱۴

(رضایت الهی)

سالک الی الله باید بکوشد که خود را از آتشی که اشقیاء دچار آن هستند نجات
 یعنی تکذیب نکند و پشت به حقایق نکند و با اهل تقوی باشد و مال خود را برای پاک
 شدن جان و مالش انفاق کند و مال کسی در نزد او نباشد مگر آن که آن را به صاحبش ردّ
 کند و برای رضای خدای تعالی همه این کارها را بکند تا خشنودی و رضایت او حاصل
 شود.

آیات ۱-۱۱

«سورة مبارکه ضحی»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى (۱) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (۲) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ
وَمَا قَلَى (۳) وَلِآخِرَةٍ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى (۴) وَلَسَوْفَ
يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى (۵) أَلَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَى (۶) وَ
وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى (۷) وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى (۸) فَأَمَّا
الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (۹) وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (۱۰) وَأَمَّا بِنِعْمَةِ
رَبِّكَ فَحَدِّثْ (۱۱)

برداشت از آیات ۱-۱۱

(خشم الهی)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی هرگز او را به حال خود وانمی گذارد و بی جهت مورد خشم الهی واقع نمی شود و اگر در صراط مستقیم باشد و تزکیه نفس کند به قدری که خشنود گردد خدای تعالی به او نعمت عنایت می کند و از گمراهی نجاتش می دهد و ثروتمندش می کند به شرط آن که با یتیم بدرفتاری نکند و سائل را از خود دور نکند و نعمت هائی که خدا به او داده برای مردم بگوید و کفران نکند.

آیات ۸-۱

«سوره مبارکه شرح»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ① وَوَضَعْنَا عَنكَ
 وَزْرَكَ ② الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ③ وَرَفَعْنَا لَكَ
 ذِكْرَكَ ④ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑤ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑥
 فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ⑦ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ⑧

برداشت از آیات ۸-۱

(شرح صدر)

سالک الی الله باید از خدای تعالی تقاضای شرح صدر کند و همه ناراحتی هایی که متوجه او شده با توکل بر پروردگار از خود دور کند و یا صبر کند تا خدای تعالی وزر و بالی که متوجه او شده و مانند بار سنگینی بر دوش می کشد بردارد و او را به خوبی در بین مردم معروف کند و بداند که هر سختی آسانی هایی پشت سر دارد و هیچ گاه خود را از کارهای مهم اجتماعی و غیر اجتماعی فارغ نکند و دائماً به کارهای مهم به پردازد و در تمام اینها به خدای تعالی توجه داشته باشد.

آیات ۸-۱

«سورة مبارکه تین»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَ الزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَ طُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَ هَذَا الْبَلَدِ
الْأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ
رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ
بِالدِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

برداشت از آیات ۸-۱

(انسان در بهترین سیرت)

سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی گاهی برای اهمیت مطالبی که می فرماید مکرر قسم می خورد تا شاید مردم کوردل باور کنند در این سوره سه مرتبه قسم خورده که انسان را در بهترین سیرت و صورت آفریده و او را در ضعیف ترین بدن قرارش داده تا مورد امتحان قرار بگیرد اگر با اختیار خودش ایمان به حقایق آورد و اعمال صحیح و شایسته انجام داد اجر بدون متنی به او داده خواهد شد.

ولی کسی که دین را تکذیب کند خدا بهترین حکم کنندگان درباره او خواهد بود.

آیات ۱۹-۱

«سوره مبارکه علق»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
 عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾
 عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ
 لَآفٍ رَاٍ۟هُ اسْتَعْنَى ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي
 يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ
 الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَ
 تَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
 لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلَئِدْهُ
 نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَ
 اقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

برداشت از آیات ۱۹-۱

(پندهائی از قرآن)

سالک الی الله باید از سوره علق موارد زیر را دائماً در نظر داشته باشد:

- ۱ - همیشه به یاد خدا باشد و بداند که خدا بدن او را از خون بسته خلق کرده است.
- ۲ - قرآن بخواند و پروردگارش را گرمی ترین چیزها بداند.
- ۳ - به وسیله قلم و نوشته همه چیزها را یاد بگیرد.
- ۴ - هیچ گاه طغیان نکند به خصوص وقتی که بی نیازی را در خود مشاهده می کند.
- ۵ - بداند که بازگشت همه انسانها به سوی خدا است.
- ۶ - امر به معروف و نهی از منکر کند.
- ۷ - میان کسی که بندگی خدا را می کند و امر به تقوی می نماید با کسی که تکذیب می کند فرق بگذارد.
- ۸ - باید بداند که خدا در هر حال او را می بیند و اعمالش را مشاهده می کند.
- ۹ - اگر گناه کند خدا او را در عذاب سختی قرار می دهد و اگر این گناهکار کسی را صدا بزند و به کمک بخواهد خدا هم مأموران دوزخ را صدا می زند و او را به عذاب مبتلا می کند.
- ۱۰ - از این گونه افراد شیطان سیرت نباید اطاعت کند.
- ۱۱ - اگر می خواهد به خدا نزدیک شود باید سجده کند و در کمال خضوع با خدای تعالی روبرو شود.

آیات ۵-۸

«سوره مبارکه یس»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَذْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

برداشت از آیات ۵-۸

(رضایت الهی)

سالک الی الله باید با اخلاص در دین نماز را بر پا بدارد و زکات بدهد و بداند کسانی که کافرنند بدترین مردمانند و کسانی که ایمان بیاورند و عمل شایسته کنند بهترین مردمانند خدا از آنها راضی است و آنها از خدا راضی هستند در صورتی که از پروردگارشان بترسند.

آیات ۹-۶

«سورة مباركة عاديات»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ
لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ
مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۹-۶

(شکر الهی)

سالک الی الله باید بداند که انسان هر مقدار شاکر پروردگارش باشد باز هم حق شکر او را به جا نیاورده زیرا برای هر نفسی، شکری لازم است از دست و زبان که برآید، که از عهده شکرش به در آید.

و وجدان انسان بر این حقیقت گواه است و انسان خوبی های دنیا را شدیداً دوست دارد و خدا بر این موضوع دقیقاً آگاه است.

آیه ۱

«سوره مبارکه تکاثر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾

برداشت از آیه ۱

(زیاده طلبی)

سالک الی الله نباید به زیاده طلبی مال دنیا تا وقت مرگش خود را صددرصد مشغول کند. زیرا در قبر و قیامت به آن چه کرده است آگاه خواهد شد و از اموالش که از کجا آورده ای و در کجا خرج کرده ای سؤال خواهد شد.

آیات ۱-۳

«سورة مبارکه عصر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا
بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

برداشت از آیات ۱-۳

(ضرر و زیان)

سالک الی الله باید بداند که همه انسانها در ضرر و زیانند مگر کسی که ایمان بیاورد
و اعمال صالحه انجام دهد و امر به معروف و نهی از منکر کند.

آیات ۱-۹

«سورة مباركة همزه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا
أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقِدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى
الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

برداشت از آیات ۱-۹

(عیب جوئی)

سالک الی الله نباید به هیچ وجه از دیگری عیب جوئی کند و بدگویی نماید و نباید دائماً به فکر اموالش باشد و دائماً آنها را بشمارد و نباید فکر کند که مالش او را دائماً نگه می دارد. زیرا روزی می رسد که آتشی خرد کننده او را درهم می کوبد و عذاب دردناکی خدای تعالی بر او قرار می دهد.

آیات ۵-۱

«سورة مبارکه فیل»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ
كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾
تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ
مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

برداشت از آیات ۵-۱

(کبر و غرور)

سالک الی الله نباید دارای کبر و غرور و خودخواهی باشد که خدای تعالی به وسیله کوچکترین چیزی اگر بخواهد او را از بین می برد و درهم می کوبد.

آیات ۱-۴

«سوره مبارکه قریش»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا إِلَافَ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِلَّا فِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

برداشت از آیات ۱-۴

(الفت و مهربانی)

سالک الی الله باید در رفت و آمدها الفت و دوستی را با هم کیشانش حفظ کند و خدای خانه کعبه که او را از گرسنگی و ترس نجات داده بندگی خالصانه نماید.

آیات ۷-۱

«سورة مبارکه ماعون»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَ رَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْدِّينِ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَ لَا يُحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ
لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾
الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُنَ ﴿٦﴾ وَ يَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

برداشت از آیات ۷-۱

سالک الی الله نباید راه و روش دین مقدس اسلام را تکذیب کند، با یتیم‌ها بی‌مهری نماید. و مساکین را اطعام نکند. و بلکه باید مردم را وادار به اطعام آنها نماید و آن قدر در نماز توجه داشته باشد که سهل انگاری و سهو نکند و ریا در نماز ننماید و مردم را از وسائل ضروری زندگی منع نکند.

آیات ۱-۳

«سورة مباركة كوثر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ

شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

برداشت از آیات ۱-۳

(حکمت و خیر کثیر)

سالک الی الله اگر تزکیه نفس کامل کند و خود را از آلودگی ها پاک نماید خدا به او کوثر عنایت می کند آن کوثری که به معنی خیر کثیر است و خیر کثیری که به معنی حکمت است که فرموده: «و من یؤتی الحکمة فقد اوتی خیراً کثیراً» و اگر انسان به این مقام رسید باید نماز بخواند شکر پروردگار را بنماید که دشمنش نابود می شود.

آیات ۶-۱

«سورة مبارکه کافرون»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا
 أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا
 أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

برداشت از آیات ۶-۱

(بندگی کامل)

سالک الی الله باید در مرحله عبودیت که هفتمین مرحله سیر و سلوک است از کسانی که حقیقت را می پوشانند و کفران نعمتی را می کنند و یا به خدا و قیامت کافر می شوند تبری کند و صف خود را از صف آنها جدا کند و رسماً و جداً خود را با آنها مخلوط نکند.

آیات ۱-۳

«سوره مبارکه نصر»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ
فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ
كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

برداشت از آیات ۱-۳

(ظهور امام عصر)

سالک الی الله باید منتظر فتح و پیروزی و یاری پروردگار باشد در انتظار ظهور حضرت ولی عصر ارواحنا فداه باشد که وقتی آن حضرت ظهور کند مردم دسته دسته وارد دین خدا می شوند و دنیا را آن حضرت پر از عدل و داد می کند و باید به خاطر این جهت تسبیح و حمد پروردگار را بگوید و استغفار و توبه کند.

آیات ۵-۱

«سورة مبارکه مسد»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَ مَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ
الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ﴿٥﴾

برداشت از آیات ۵-۱

(دوری از رسول الله)

سالک الی الله نباید آن قدر خود را از رسول اکرم دور کند که مورد غضب
پروردگار واقع شود و مال و فعالیتهايش او را بی نیاز از چیزی نکند.

آیات ۵-۱

«سوره مبارکه فلق»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَ مِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَ
مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

برداشت از آیات ۵-۱

(شر حسود)

سالک الی الله باید از شر مخلوق خدا و از شر موجودات شرور و از شر زنهایی که
به سحر و جادو در گرهما می دمند و از شر حسود به خدا پناه ببرد.

آیات ۱-۶

«سورة مبارکه ناس»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ
النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ
فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

برداشت از آیات ۱-۶

(وسوسه شیطان)

سالک الی الله باید از شرّ وسوسه‌های شیطان و هر موجودی که پنهانی در دل انسان وسوسه می‌کند به خدا پناه ببرد چه از جن باشد و چه از انسانها باشد.

فهرست

موضوع	صفحه
«سورة مباركة مریم».....	۵
برداشت از آیات ۱۱-۱ (قضیه حضرت زکریا).....	۶
برداشت از آیات ۱۵-۱۲ (قضیه حضرت یحیی).....	۷
برداشت از آیات ۳۶-۱۶ (قصه حضرت مریم).....	۹
برداشت از آیات ۵۰-۴۱ (قضیه حضرت ابراهیم).....	۱۰
برداشت از آیات ۵۸-۵۱ (دریافت نعمت الهی).....	۱۲
برداشت از آیات ۶۳-۵۹ (وظایف سالک الی الله).....	۱۳
برداشت از آیات ۷۶-۷۵ (هدایت).....	۱۴
برداشت از آیات ۸۴-۸۳ (گمراهی).....	۱۵
برداشت از آیه ۹۶ (محبت).....	۱۶
«سورة مباركة طه».....	۱۷
برداشت از آیات ۳۶-۹ (قضیه حضرت موسی).....	۱۸
برداشت از آیات ۳۸-۳۷ (ممنون بودن از خدا).....	۱۹
برداشت از آیه ۳۹ (ایمان).....	۲۰
برداشت از آیه ۴۰ (وعده الهی).....	۲۱
برداشت از آیه ۴۱ (یاری خدا).....	۲۲
برداشت از آیات ۴۴-۴۲ (نرمی و محبت).....	۲۳
برداشت از آیات ۴۶-۴۵ (قاطعیّت).....	۲۴
برداشت از آیات ۵۴-۴۷ (برخورد بد دشمن).....	۲۵
برداشت از آیات ۵۶-۵۵ (دنیا و آخرت).....	۲۶
برداشت از آیه ۵۷ (سوء ظن).....	۲۷

۲۸	برداشت از آیات ۵۸-۶۰ (تعهدات).....
۲۹	برداشت از آیات ۶۱-۶۶ (اخلاقیات).....
۳۰	برداشت از آیات ۶۷-۷۰ (نترسیدن).....
۳۱	برداشت از آیه ۷۱ (غرور).....
۳۲	برداشت از آیات ۷۲-۷۳ (حق را در آغوش بگیرید).....
۳۳	برداشت از آیات ۷۴-۷۶ (گناه).....
۳۴	برداشت از آیات ۷۷-۷۹ (محبت خدای تعالی).....
۳۵	برداشت از آیات ۸۰-۸۲ (غفلت و طغیان).....
۳۶	برداشت از آیات ۸۳-۸۴ (رضایت خدا).....
۳۸	برداشت از آیات ۸۵-۹۹ (رهبر و استاد).....
۳۹	برداشت از آیه ۱۱۲ (نترسیدن).....
۴۰	برداشت از آیات ۱۱۵-۱۲۳ (شیطان).....
۴۲	برداشت از آیات ۱۲۴-۱۲۷ (یاد خدا).....
۴۳	برداشت از آیات ۱۳۰-۱۳۱ (بیداری بین الطلوعین).....
۴۴	برداشت از آیه ۱۳۲ (نماز).....
۴۵	«سورة مباركة انبياء».....
۴۵	برداشت از آیات ۲۵-۲۷ (تسبیح خدا).....
۴۶	برداشت از آیه ۳۶ (مسخره کردن).....
۴۷	برداشت از آیه ۳۷ (عجله).....
۴۹	برداشت از آیات ۵۱-۷۳ (حضرت ابراهیم).....
۵۱	برداشت از آیات ۷۴-۷۵ (صراط مستقیم).....
۵۲	برداشت از آیات ۷۶-۷۷ (استقامت).....
۵۳	برداشت از آیات ۷۸-۸۲ (تسلط بر همه چیز).....
۵۴	برداشت از آیات ۸۳-۸۴ (مبارزه).....
۵۵	برداشت از آیات ۸۵-۸۶ (مقام انسانیت).....
۵۶	برداشت از آیات ۸۷-۸۸ (نجات از غم).....
۵۷	برداشت از آیات ۸۹-۹۰ (دعا).....

- ۵۸ برداشت از آیه ۹۱ (عَفَّتْ)
- ۵۹ برداشت از آیات ۹۲-۹۴ (عبودیت)
- ۶۰ برداشت از آیات ۱۰۵-۱۰۷ (جدیت و شایستگی)

«سُورَةُ مَبَارَكَةِ حَجَّ» ۶۱

- ۶۱ برداشت از آیات ۱-۲ (تقوی)
- ۶۲ برداشت از آیات ۳-۴ (قول به غیر علم)
- ۶۳ برداشت از آیات ۸-۹ (دلیل و برهان)
- ۶۴ برداشت از آیات ۱۱-۱۳ (بندگی واقعی)
- ۶۵ برداشت از آیه ۱۵ (یأس از رحمت خدا)
- ۶۷ برداشت از آیات ۲۵-۳۱ (وظیفه حج)
- ۶۸ برداشت از آیات ۳۲-۳۵ (شعائر الهی)
- ۶۹ برداشت از آیات ۳۸-۳۹ (ایمان)
- ۷۰ برداشت از آیات ۴۰-۴۱ (کمک پروردگار)
- ۷۱ برداشت از آیات ۴۵-۴۸ (سیر و سفر)
- ۷۲ برداشت از آیات ۴۹-۵۱ (آیات الهی)
- ۷۳ برداشت از آیه ۵۲ (طمع شیطان)
- ۷۴ برداشت از آیات ۵۳-۵۴ (امراض روحی)
- ۷۵ برداشت از آیات ۵۸-۶۰ (جهاد و هجرت)
- ۷۶ برداشت از آیات ۷۷-۷۸ (بندگی خدا)

«سُورَةُ مَبَارَكَةِ مُؤْمِنُونَ» ۷۷

- ۷۷ برداشت از آیات ۱-۷ (رستگاری)
- ۷۸ برداشت از آیات ۸-۱۱ (مظاهر تزکیه نفس)
- ۷۹ برداشت از آیات ۵۷-۶۰ (ترس از خدا)
- ۸۰ برداشت از آیات ۶۱-۶۲ (سبقت در خوبی ها)
- ۸۱ برداشت از آیات ۶۳-۶۵ (عمل به قرآن)
- ۸۲ برداشت از آیه ۶۶ (آیات الهی)

۸۳	برداشت از آیه ۶۷ (تزکیه نفس)
۸۴	برداشت از آیات ۶۸-۷۰ (اهمیت تدبیر کردن)
۸۵	برداشت از آیه ۷۱ (هوای نفس)
۸۶	برداشت از آیه ۷۲ (رزق همه در دست خداست)
۸۷	برداشت از آیات ۷۳-۷۴ (صراط مستقیم)
۸۸	برداشت از آیات ۷۵-۷۷ (ایمان)
۸۹	برداشت از آیات ۸۶-۸۷ (تقوی)
۹۰	برداشت از آیه ۹۶ (نیکی)
۹۱	برداشت از آیات ۹۷-۹۸ (شرّ شیطان)
۹۲	برداشت از آیات ۱۰۹-۱۱۱ (استقامت)
۹۳	برداشت از آیات ۱۱۵-۱۱۸ (بیپوده بودن)
۹۴	«سوره مبارکه نور»
۹۴	برداشت از آیات ۴-۵ (تهمت)
۹۶	برداشت از آیات ۱۱-۱۸ (حفظ آبروی مسلمانان)
۹۷	برداشت از آیه ۱۹ (نهی از تشیع فاحشه)
۹۸	برداشت از آیه ۲۰ (مهربانی خدای تعالی)
۹۹	برداشت از آیه ۲۱ (موفقیت در تزکیه نفس)
۱۰۰	برداشت از آیه ۲۲ (عفو و گذشت)
۱۰۱	برداشت از آیات ۲۷-۲۹ (نکاتی مهم برای اهل ایمان)
۱۰۲	برداشت از آیات ۳۷-۳۸ (تجارت سودمند)
۱۰۳	برداشت از آیات ۳۹-۴۰ (اعمال کفار)
۱۰۴	برداشت از آیه ۴۶ (صراط مستقیم)
۱۰۵	برداشت از آیات ۴۷-۴۹ (نفاق)
۱۰۶	برداشت از آیه ۵۰ (امراض روحی)
۱۰۷	برداشت از آیات ۵۱-۵۳ (رستگار کیست؟)
۱۰۸	برداشت از آیه ۵۴ (انجام وظیفه)
۱۰۹	برداشت از آیه ۵۵ (وعده الهی تحقق می‌پذیرد)

برداشت از آیه ۵۶ (مهربانی خدای تعالی) ۱۱۰

برداشت از آیات ۶۲-۶۳ (مؤمنین واقعی) ۱۱۱

«سورة مباركة فرقان» ۱۱۲

برداشت از آیات ۱۰-۴ (تہمت بہ بزرگان) ۱۱۳

برداشت از آیه ۲۱ (لقاء پروردگار) ۱۱۴

برداشت از آیات ۲۷-۳۰ (معاشرت) ۱۱۵

برداشت از آیات ۴۳-۴۴ (جہاد با نفس) ۱۱۶

برداشت از آیه ۵۰ (نعمت الہی) ۱۱۷

برداشت از آیات ۵۷-۵۸ (اجر رسالت) ۱۱۸

برداشت از آیات ۶۳-۷۷ (عباد الرحمان) ۱۲۰

«سورة مباركة شعراء» ۱۲۲

برداشت از آیات ۶-۱ (استقامت) ۱۲۲

برداشت از آیات ۸۹-۶۹ (حضرت ابراهیم) ۱۲۴

برداشت از آیات ۱۰۳-۹۰ (نجات از جہنم) ۱۲۶

برداشت از آیات ۱۱۲-۱۰۶ (نصایح حضرت نوح) ۱۲۸

برداشت از آیات ۱۴۰-۱۲۳ (قضیہ حضرت ہود) ۱۲۹

برداشت از آیات ۱۵۴-۱۵۱ (قضیہ حضرت صالح) ۱۳۱

برداشت از آیات ۱۵۹-۱۵۵ (ناقہ صالح) ۱۳۲

برداشت از آیات ۱۶۶-۱۶۰ (قضیہ حضرت لوط) ۱۳۳

برداشت از آیات ۱۷۵-۱۶۷ (جہاد با نفس) ۱۳۴

برداشت از آیات ۱۸۳-۱۷۶ (قضیہ حضرت شعیب) ۱۳۵

برداشت از آیات ۱۹۰-۱۸۴ (تقوای الہی) ۱۳۶

برداشت از آیات ۲۱۷-۲۱۴ (ہدایت اقوام و نزدیکان) ۱۳۷

برداشت از آیات ۲۲۷-۲۲۱ (اغوای شیطان) ۱۳۸

«سورة مباركة نمل» ۱۴۰

- برداشت از آیات ۵-۱ (ایمان به قرآن) ۱۴۰
- برداشت از آیات ۱۴-۷ (قضیه حضرت موسی) ۱۴۱
- برداشت از آیات ۲۲-۱۵ (قضیه حضرت سلیمان) ۱۴۴
- برداشت از آیات ۳۶-۲۳ (قضیه بلقیس) ۱۴۶
- برداشت از آیات ۴۰-۳۷ (انسان از اجنه قویتر است) ۱۴۸
- برداشت از آیات ۴۴-۴۱ (امر به معروف و نهی از منکر) ۱۴۹
- برداشت از آیات ۵۰-۴۵ (قضیه حضرت صالح) ۱۵۰
- برداشت از آیات ۵۳-۵۱ (عبرت گرفتن از تاریخ) ۱۵۱
- برداشت از آیات ۵۸-۵۴ (قضیه حضرت لوط) ۱۵۲
- برداشت از آیه ۶۹ (سیر و سفر) ۱۵۳
- برداشت از آیات ۷۹-۷۰ (وظایف سالک الی الله) ۱۵۴
- برداشت از آیات ۸۱-۸۰ (خواب غفلت) ۱۵۶
- برداشت از آیات ۹۳-۸۹ (اعمال صالحه) ۱۵۷

«سورة مباركة قصص» ۱۵۹

- برداشت از آیات ۱۳-۱ (پند و اندرز از قضیه حضرت موسی) ۱۶۰
- برداشت از آیه ۱۴ (عالم ذر) ۱۶۱
- برداشت از آیات ۲۸-۱۵ (قضیه حضرت موسی) ۱۶۳
- برداشت از آیه ۲۹ (رفاه و آسایش خانواده) ۱۶۵
- برداشت از آیات ۳۳-۳۰ (استقامت) ۱۶۶
- برداشت از آیات ۵۴-۵۳ (ایمان به آیات الهی) ۱۶۷
- برداشت از آیه ۵۵ (دوری از لغو و بیهودگی) ۱۶۸
- برداشت از آیات ۵۷-۵۶ (هدایت) ۱۶۹
- برداشت از آیات ۵۹-۵۸ (غرور بیجا) ۱۷۰
- برداشت از آیه ۶۷ (توبه و ایمان) ۱۷۱
- برداشت از آیه ۷۶ (ثروت زیاد) ۱۷۲

- برداشت از آیه ۷۷ (احیاء حیات ابدی)..... ۱۷۳
- برداشت از آیه ۸۰ (ایمان)..... ۱۷۴
- برداشت از آیه ۸۳ (برتری جویی)..... ۱۷۵

«سورة مباركة عنكبوت»..... ۱۷۶

- برداشت از آیات ۹-۱ (دستورات مفید)..... ۱۷۷
- برداشت از آیه ۱۰ (نفاق و دورویی)..... ۱۷۸
- برداشت از آیه ۱۲ (مرشد دروغین)..... ۱۷۹
- برداشت از آیه ۲۰ (سیر و سفر)..... ۱۸۰
- برداشت از آیه ۲۳ (یأس از رحمت خدا)..... ۱۸۱
- برداشت از آیه ۴۱ (ولی مطلق)..... ۱۸۲
- برداشت از آیه ۴۵ (قرائت قرآن و نماز)..... ۱۸۳
- برداشت از آیه ۴۶ (با همه نیک حرف بزنی)..... ۱۸۴
- برداشت از آیات ۵۸-۵۹ (جزای سالک الی الله)..... ۱۸۵
- برداشت از آیه ۶۸ (تهمت)..... ۱۸۶
- برداشت از آیه ۶۹ (جهاد با نفس)..... ۱۸۷

«سورة مباركة روم»..... ۱۸۸

- برداشت از آیات ۱۰-۸ (اعمال نیک)..... ۱۸۸
- برداشت از آیات ۳۴-۲۹ (مسائلی که باید توجه شود)..... ۱۹۰
- برداشت از آیه ۳۶ (یأس از رحمت خدا)..... ۱۹۲
- برداشت از آیات ۳۸-۳۷ (وسعت رزق)..... ۱۹۳
- برداشت از آیات ۴۲-۴۱ (ظهور امام زمان)..... ۱۹۴
- برداشت از آیات ۴۵-۴۴ (سپاس خدا)..... ۱۹۵
- برداشت از آیات ۵۳-۵۲ (غفلت از حقایق)..... ۱۹۶
- برداشت از آیات ۵۹-۵۸ (مثلهای قرآن)..... ۱۹۷
- برداشت از آیه ۶۰ (صبر)..... ۱۹۸

- ۱۹۹ «سورة مباركة لقمان»
 برداشت از آیات ۹-۱ (پندهایی از آیات اول سورة لقمان) ۱۹۹
 برداشت از آیات ۱۴-۱۲ (شکر) ۲۰۱
 برداشت از آیه ۱۵ (اطاعت غیر خدا) ۲۰۲
 برداشت از آیات ۱۹-۱۶ (سفارشات حضرت لقمان) ۲۰۳
 برداشت از آیات ۲۲-۲۱ (پیروی از اشتباهات گذشتگان) ۲۰۴
 ۲۰۵ «سورة مباركة سجده»
 برداشت از آیه ۱۶ (خضوع در مقابل پروردگار) ۲۰۵
 ۲۰۶ «سورة مباركة احزاب»
 برداشت از آیات ۳-۱ (تقوی) ۲۰۶
 برداشت از آیات ۱۰-۹ (نعمتهای الهی) ۲۰۷
 برداشت از آیات ۱۴-۱۲ (سخنان خدا و رسولش حق است) ۲۰۸
 برداشت از آیات ۲۰-۱۵ (تعهدات با پروردگار) ۲۱۰
 برداشت از آیات ۲۲-۲۱ (اقتدا به پیامبر) ۲۱۱
 برداشت از آیات ۲۵-۲۳ (صداقت) ۲۱۲
 برداشت از آیات ۳۴-۲۸ (زنهای پیامبر اکرم) ۲۱۴
 برداشت از آیات ۳۷-۳۵ (زن و مرد سالک الی الله) ۲۱۷
 برداشت از آیه ۴۳ (جهاد با نفس) ۲۱۸
 برداشت از آیه ۴۸ (شرح صدر) ۲۱۹
 برداشت از آیه ۵۳ (آداب مهمانی) ۲۲۰
 برداشت از آیه ۵۵ (میهمانی اقوام) ۲۲۱
 برداشت از آیات ۵۷-۵۶ (صلوات) ۲۲۲
 برداشت از آیه ۵۸ (تهمت) ۲۲۳
 برداشت از آیه ۵۹ (چادر) ۲۲۴
 برداشت از آیات ۶۲-۶۰ (امراض روحی) ۲۲۵

برداشت از آیات ۶۹-۷۱ (اذیت خدا و پیامبر) ۲۲۶

«سورة مبارکه فاطر» ۲۲۷

برداشت از آیات ۵-۶ (غرور) ۲۲۷

برداشت از آیه ۸ (اعمال بد) ۲۲۸

برداشت از آیه ۱۰ (عزت) ۲۲۹

برداشت از آیات ۱۵-۱۶ (فقر) ۲۳۰

برداشت از آیات ۱۷-۱۸ (تزکیه نفس) ۲۳۱

برداشت از آیات ۱۹-۲۲ (بد و خوب با هم مساوی نیستند) ۲۳۲

برداشت از آیات ۲۸-۳۰ (اهمیت علم و دانش دینی) ۲۳۳

برداشت از آیات ۴۴-۴۵ (امتحان) ۲۳۴

«سورة مبارکه یس» ۲۳۵

برداشت از آیات ۱۳-۲۱ (قضیه اصحاب قریه) ۲۳۶

برداشت از آیات ۳۰-۳۲ (استهزاء) ۲۳۷

برداشت از آیات ۴۵-۴۷ (صفات حسنه) ۲۳۸

برداشت از آیات ۶۰-۶۲ (تعهدات) ۲۳۹

برداشت از آیات ۷۶-۷۹ (سرزنش دشمنان) ۲۴۰

«سورة مبارکه صافات» ۲۴۱

برداشت از آیات ۱-۸ (مقدمات ظهور) ۲۴۱

برداشت از آیات ۱۱-۱۵ (عظمت خلقت) ۲۴۳

برداشت از آیات ۷۵-۹۰ (قضیه حضرت نوح و حضرت ابراهیم) ۲۴۴

برداشت از آیات ۹۱-۱۱۳ (بقیه قضیه حضرت ابراهیم) ۲۴۷

برداشت از آیات ۱۲۰-۱۲۲ (سلام الهی) ۲۴۹

برداشت از آیات ۱۲۳-۱۲۹ (قضیه حضرت الیاس) ۲۵۰

برداشت از آیات ۱۳۰-۱۳۲ (سلام بر آل محمد) ۲۵۱

برداشت از آیات ۱۳۹-۱۴۸ (قضیه حضرت یونس) ۲۵۲

«سورة مبارکه ص»..... ۲۵۴

- ۲۵۴ برداشت از آیات ۱۱-۱ (تکذیب انبیاء)
- ۲۵۶ برداشت از آیات ۲۰-۱۲ (مقام اولیاء خدا)
- ۲۵۹ برداشت از آیات ۲۹-۲۱ (قضیه حضرت داود)
- ۲۶۰ برداشت از آیات ۴۰-۳۰ (حضرت سلیمان)
- ۲۶۱ برداشت از آیات ۴۴-۴۱ (جدیت سالک الی الله)
- ۲۶۲ برداشت از آیات ۴۷-۴۵ (ارتباط با خدا)
- ۲۶۳ برداشت از آیات ۵۵-۴۸ (تقوی)
- ۲۶۵ برداشت از آیات ۸۸-۷۱ (جریان حضرت آدم)

«سورة مبارکه زمر»..... ۲۶۶

- ۲۶۶ برداشت از آیات ۳-۱ (بندگی با اخلاص)
- ۲۶۸ برداشت از آیات ۱۵-۷ (نکات قابل توجه)
- ۲۷۱ برداشت از آیات ۲۴-۱۷ (دوازده مورد از نکات مهم)
- ۲۷۳ برداشت از آیات ۲۹-۲۷ (انتخاب راه)
- ۲۷۴ برداشت از آیات ۳۷-۳۳ (هدایت پروردگار)
- ۲۷۶ برداشت از آیه ۴۵ (یاد خدا)
- ۲۷۷ برداشت از آیه ۴۹ (انس با خدا)
- ۲۷۹ برداشت از آیات ۵۹-۵۰ (عبرت از مسائل مختلف)
- ۲۸۰ برداشت از آیات ۶۲-۶۰ (دروغ بستن به خدای تعالی)
- ۲۸۱ برداشت از آیات ۶۶-۶۴ (بندگی خدا)

«سورة مبارکه غافر»..... ۲۸۲

- ۲۸۲ برداشت از آیات ۳-۲ (توبه)
- ۲۸۳ برداشت از آیه ۵ (آیات قرآن)
- ۲۸۴ برداشت از آیات ۹-۷ (استغفار ملائکه)
- ۲۸۵ برداشت از آیات ۱۵-۱۳ (اخلاص)

۲۸۶	برداشت از آیات ۲۱-۲۲ (پند گرفتن در سیر و سفر)
۲۸۹	برداشت از آیات ۲۳-۴۲ (پندهایی از قضیه‌ای از حضرت موسی)
۲۹۲	برداشت از آیات ۴۳-۴۵ (اسراف)
۲۹۳	برداشت از آیات ۵۵-۵۶ (صبر)
۲۹۴	برداشت از آیات ۵۸-۶۰ (کور و بینا مساوی نیستند)
۲۹۵	برداشت از آیه ۶۶ (بندگی خدا)
۲۹۶	برداشت از آیات ۷۹-۸۵ (سیر و سفر)

«سورة مباركة فصلت»

۲۹۸	برداشت از آیه ۵ (دوری از کفار)
۲۹۹	برداشت از آیه ۶ (استقامت و استغفار)
۳۰۰	برداشت از آیه ۸ (ایمان و عمل صالح)
۳۰۱	برداشت از آیه ۱۵ (استقلال در اعتماد به نفس)
۳۰۲	برداشت از آیات ۱۷-۱۸ (عذاب خوار کننده)
۳۰۳	برداشت از آیات ۲۶-۲۸ (استماع کلام حق)
۳۰۴	برداشت از آیات ۳۰-۳۲ (استقامت)
۳۰۵	برداشت از آیات ۳۳-۳۵ (دعوت به خدا)
۳۰۶	برداشت از آیات ۳۶-۳۸ (سجده برای خدا)
۳۰۷	برداشت از آیات ۴۴-۵۰ (دستورات انسان ساز قرآن)
۳۰۹	برداشت از آیات ۵۱-۵۴ (نعمتهای الهی)

«سورة مباركة شوری»

۳۱۰	برداشت از آیات ۱۳-۱۴ (ایجاد تفرقه)
۳۱۱	برداشت از آیه ۱۵ (استقامت)
۳۱۲	برداشت از آیه ۱۶ (بحث درباره خدا)
۳۱۳	برداشت از آیات ۱۹-۲۰ (کار برای آخرت)
۳۱۴	برداشت از آیه ۲۳ (اجر رسالت)
۳۱۵	برداشت از آیات ۲۵-۲۶ (مرحله توبه)

۳۱۶	برداشت از آیه ۲۷ (وسعت رزق).....
۳۱۷	برداشت از آیه ۳۰ (مصیبت‌های انسان).....
۳۱۸	برداشت از آیات ۳۵-۳۸ (دستورات انسان ساز).....
۳۲۰	برداشت از آیات ۳۹-۴۴ (وظایف سالک الی الله).....
۳۲۲	برداشت از آیات ۴۵-۴۷ (ظالمین و ستمگران).....
۳۲۳	برداشت از آیه ۴۸ (نعمت‌های پروردگار).....
۳۲۴	برداشت از آیه ۵۱ (تکلم الهی با بشر).....
۳۲۵	«سورة مبارکه زخرف»
۳۲۶	برداشت از آیات ۱۵-۲۰ (اعتقاد به فرزند برای خدای تعالی).....
۳۲۷	برداشت از آیات ۲۲-۲۵ (به رسومات گذشتگان توجه نکند).....
۳۲۹	برداشت از آیات ۲۶-۴۴ (چند دستور اخلاقی و ایمانی).....
۳۳۲	برداشت از آیات ۶۳-۷۱ (پندهای حکمت‌آمیز).....
۳۳۴	برداشت از آیات ۷۴-۸۳ (از حکمت قرآن استفاده کنیم).....
۳۳۶	برداشت از آیات ۸۸-۸۹ (انبیاء).....
۳۳۷	«سورة مبارکه دخان»
۳۳۸	برداشت از آیات ۱-۲۰ (برکات شب قدر).....
۳۴۰	برداشت از آیات ۲۵-۴۵ (چند دستور اخلاقی از قرآن).....
۳۴۲	برداشت از آیات ۵۸-۵۹ (مراقبت کامل در دین).....
۳۴۳	«سورة مبارکه جاثیه»
۳۴۴	برداشت از آیات ۱-۱۸ (سالک الی الله باید نصایح زیر را عمل کند و به آنها معتقد باشد)....
۳۴۷	برداشت از آیه ۱۹ (پیروی از ظالمین نکنید).....
۳۴۸	برداشت از آیه ۲۰ (دین بینش می‌دهد).....
۳۴۹	برداشت از آیه ۲۱ (سالک الی الله مانند دیگران نیست).....
۳۵۰	برداشت از آیه ۲۲ (جزای اعمال).....
۳۵۱	برداشت از آیه ۲۳ (هوای نفس).....

برداشت از آیات ۲۶-۲۴ (خدا یا طبیعت) ۳۵۲

برداشت از آیات ۳۷-۳۰ (پندهایی از این آیات) ۳۵۳

«سورة مباركة احقاف» ۳۵۵

برداشت از آیات ۹-۶ (اظهار دشمنی نکنید) ۳۵۵

برداشت از آیات ۱۲-۱۰ (کفار و خداپرستان) ۳۵۶

برداشت از آیات ۱۴-۱۳ (استقامت) ۳۵۷

برداشت از آیات ۱۹-۱۵ (احترام به پدر و مادر) ۳۵۹

برداشت از آیات ۲۶-۲۲ (نصیحت کنندگان) ۳۶۰

برداشت از آیات ۳۵-۲۹ (برداشت‌های اجنه) ۳۶۲

«سورة مباركة محمد» ۳۶۳

برداشت از آیات ۱۱-۱ (رسول اکرم الگواست) ۳۶۴

برداشت از آیات ۱۹-۱۲ (دریافت حقایق) ۳۶۷

برداشت از آیات ۱۴-۱۲ (ظلم) ۳۶۹

برداشت از آیات ۲۶-۱۶ (حقایقی که باید سرمشق قرار گیرد) ۳۷۱

برداشت از آیات ۳۲-۲۹ (سَدّ راه خدا) ۳۷۳

برداشت از آیات ۳۶-۳۳ (اطاعت خدا و پیغمبر) ۳۷۴

برداشت از آیات ۳۸-۳۷ (زشتی بخل) ۳۷۵

«سورة مباركة فتح» ۳۷۶

برداشت از آیات ۱۰-۱ (موفقیت و هدایت) ۳۷۷

برداشت از آیات ۱۸-۱۱ (مسائل اخلاقی) ۳۸۰

برداشت از آیات ۲۹-۱۹ (دستورات اخلاقی قرآن) ۳۸۲

«سورة مباركة حجرات» ۳۸۵

برداشت از آیات ۹-۱ (بر خدا و پیامبر اکرم پمشی نگیرید) ۳۸۶

برداشت از آیات ۱۸-۱۰ (دستورات اخلاقی سورة حجرات) ۳۸۹

۳۹۱ «سورة مبارکه ق»

۳۹۱ برداشت از آیات ۱۶-۱۸ (خدا از رگ گردن نزدیکتر است)

۳۹۲ برداشت از آیات ۳۶-۳۸ (دل شنوا)

۳۹۳ برداشت از آیات ۳۹-۴۰ (تسبیح پروردگار)

۳۹۴ «سورة مبارکه ذاریات»

۳۹۴ برداشت از آیات ۱-۶ (وعده‌های خدا راست است)

۳۹۵ برداشت از آیات ۷-۱۱ (اتحاد)

۳۹۶ برداشت از آیات ۱۵-۱۹ (اهل تقوی)

۳۹۷ برداشت از آیات ۲۰-۳۰ (تذکرات مفید)

۴۰۱ برداشت از آیات ۳۱-۵۱ برداشت از آیات ۵۲-۶۰

۴۰۳ «سورة مبارکه طور»

۴۰۵ برداشت از آیات ۲۹-۴۲ برداشت از آیات ۴۸-۴۹

۴۰۵ (اذکار نیمه شب)

۴۰۶ «سورة مبارکه نجم»

۴۰۶ برداشت از آیات ۲۳-۲۵

۴۰۶ (ظن و گمان)

۴۰۷ برداشت از آیات ۲۸-۳۰ (هدایت و گمراهی)

۴۰۸ برداشت از آیات ۳۲-۴۱ (گناهان کبیره)

۴۰۹ برداشت از آیه ۵۶ (رسول اکرم مکمل ادیان گذشته است)

۴۱۰ برداشت از آیات ۵۹-۶۱ (عظمت قرآن)

۴۱۱ «سورة مبارکه قمر»

۴۱۲ برداشت از آیات ۹-۳۰ (پندها و اندرزها)

۴۱۵ برداشت از آیات ۵۴-۵۵ (درجات تقوی)

۴۱۶ «سورة مباركة رحمن»

۴۱۶ برداشت از آیات ۱۸-۱

۴۱۸ «سورة مباركة واقعه»

۴۱۹ برداشت از آیات ۹۶-۷۵ (پند و اندرز)

۴۲۰ «سورة مباركة حديد»

۴۲۰ برداشت از آیه ۴ (عظمت و نظارت الهی)

۴۲۱ برداشت از آیات ۱۰-۷ (پند و اندرزها)

۴۲۳ برداشت از آیه ۱۱ (قرض الحسنه)

۴۲۶ برداشت از آیات ۲۹-۱۶ (تدبر در آیات الهی)

۴۲۹ «سورة مباركة مجادله»

۴۲۹ برداشت از آیات ۱۰-۹ (نجوا)

۴۳۰ برداشت از آیه ۱۱ (آداب نشستن در مجالس)

۴۳۱ برداشت از آیات ۱۷-۱۴ (نشست و برخاست با افراد بد)

۴۳۲ برداشت از آیه ۱۹ (حزب شیطان)

۴۳۳ برداشت از آیات ۲۲-۲۰ (دشمنی با خدا)

۴۳۴ «سورة مباركة حشر»

۴۳۵ برداشت از آیات ۱۰-۲ (چند دستور برای موفقیت)

۴۳۸ برداشت از آیات ۲۱-۱۱ (پندهای قابل توجه)

۴۴۰ «سورة مباركة ممتحنه»

۴۴۰ برداشت از آیات ۲-۱ (اهانت به رسول اکرم)

۴۴۱ برداشت از آیات ۵-۴ (الگو داشتن)

۴۴۲ برداشت از آیات ۹-۶ (برای لقاء پروردگار الگوی خوبی داشته باشید)

- ۴۴۵ برداشت از آیات ۱۰-۱۳ (دنیا محل تجارت است)
- ۴۴۶ «سوره مبارکه صف»
- ۴۴۶ برداشت از آیه ۱۴ (نفاق)
- ۴۴۷ «سوره مبارکه جمعه»
- ۴۴۸ برداشت از آیات ۲-۸ (تربیت پیامبر اکرم)
- ۴۴۹ «سوره مبارکه منافقون»
- ۴۵۰ برداشت از آیات ۱-۸ (دوری از بدیها)
- ۴۵۲ برداشت از آیات ۹-۱۱ (زن و فرزند)
- ۴۵۳ «سوره مبارکه تغابن»
- ۴۵۳ برداشت از آیات ۸-۹ (ایمان)
- ۴۵۴ برداشت از آیات ۱۱-۱۳ (مصیبتها)
- ۴۵۵ برداشت از آیات ۱۴-۱۸ (مواردی که باید توجه شود)
- ۴۵۷ «سوره مبارکه طلاق»
- ۴۵۷ برداشت از آیات ۲-۵ (فوائد تقوی)
- ۴۵۹ برداشت از آیه ۷ (انفاق)
- ۴۶۰ برداشت از آیات ۱۰-۱۱
- ۴۶۱ «سوره مبارکه تحریم»
- ۴۶۲ برداشت از آیات ۱-۱۲ (برداشت‌هایی از سوره تحریم)
- ۴۶۵ «سوره مبارکه ملک»
- ۴۶۵ برداشت از آیات ۱۵-۲۲ (پندهای قرآنی)

۴۶۷ «سورة مباركة قلم»

۴۶۷ برداشت از آیات ۸-۹ (دروغ پردازی)

۴۶۸ برداشت از آیات ۱۴-۱۰ (قسم خوردن)

۴۶۹ برداشت از آیات ۱۶-۱۵ (تکذیب آیات الهی)

۴۷۰ برداشت از آیات ۳۶-۳۴ (رعایت تقوی)

۴۷۱ برداشت از آیات ۵۰-۴۸ (صبر)

۴۷۲ برداشت از آیات ۵۲-۵۱ (چشم زخم)

۴۷۳ «سورة مباركة الحاقه»

۴۷۳ برداشت از آیات ۱۲-۱۰ (مواعظ الهی)

۴۷۵ برداشت از آیات ۵۲-۳۳ (عظمت قرآن و تذکر عالم ارواح)

۴۷۷ «سورة مباركة معارج»

۴۷۸ برداشت از آیات ۴۴-۱ (آنچه باید سالک الی الله عمل کند)

۴۸۰ «سورة مباركة نوح»

۴۸۱ برداشت از آیات ۲۷-۱ (استقامت در تبلیغ)

۴۸۳ «سورة مباركة جن»

۴۸۴ برداشت از آیات ۲۸-۱ (اجنه مثل انسان اند)

۴۸۷ «سورة مباركة مزمل»

۴۸۷ برداشت از آیات ۱۱-۱ (تهجد و صبر)

۴۸۸ برداشت از آیات ۲۰-۱۹ (اعتقادات)

۴۸۹ «سورة مباركة مدثر»

۴۸۹ برداشت از آیات ۷-۱ (وظائف سالک الی الله)

۴۹۰	برداشت از آیات ۲۵-۱۱ (ولید بن مغیره)
۴۹۱	برداشت از آیات ۵۶-۳۸ (گرو اعمال)
۴۹۳	«سورة مباركة قيامت»
۴۹۳	برداشت از آیات ۱۹-۱۴ (نفس انسان)
۴۹۴	برداشت از آیات ۴۰-۳۶ (انسان بی ارزش نیست)
۴۹۵	«سورة مباركة انسان»
۴۹۶	برداشت از آیات ۱۲-۱ (دوستان خدا)
۴۹۷	برداشت از آیات ۳۱-۲۴ (مطالب حکمت آمیز)
۴۹۹	«سورة مباركة نازعات»
۴۹۹	برداشت از آیات ۲۶-۱۵ (حضرت موسی و فرعون)
۵۰۱	برداشت از آیات ۴۱-۴۰ (ترس از خدا)
۵۰۲	«سورة مباركة عبس»
۵۰۲	برداشت از آیات ۱۰-۱ (مهربانی با همه)
۵۰۳	برداشت از آیات ۱۷-۱۱ (قرآن مذكر است)
۵۰۴	برداشت از آیات ۳۴-۲۴ (نظارت بر خوردنی‌ها)
۵۰۵	«سورة مباركة تكوير»
۵۰۵	برداشت از آیات ۲۹-۲۷ (قرآن مذكر است)
۵۰۶	«سورة مباركة انفطار»
۵۰۶	برداشت از آیات ۱۲-۶ (باید از خدا ترسید)
۵۰۷	«سورة مباركة مطففين»
۵۰۷	برداشت از آیات ۶-۱ (کم فروشی)

«سورة مباركة انشقاق» ۵۰۹

برداشت از آیات ۲۵-۲۰ (یقین به قیامت) ۵۰۹

«سورة مباركة طارق» ۵۱۰

برداشت از آیات ۱۷-۴ (یقطه) ۵۱۰

«سورة مباركة اعلی» ۵۱۱

برداشت از آیات ۱۷-۱۴ (تزکیه) ۵۱۱

«سورة مباركة فجر» ۵۱۲

برداشت از آیات ۲۰-۱۴ (دنیا محل امتحان) ۵۱۲

برداشت از آیات ۳۰-۲۷ (نفس مطمئنه) ۵۱۳

«سورة مباركة بلد» ۵۱۴

برداشت از آیات ۲۰-۱ (همه نعمتها از جانب خداست) ۵۱۵

«سورة مباركة شمس» ۵۱۶

برداشت از آیات ۱۵-۱ (تزکیه نفس) ۵۱۶

«سورة مباركة لیل» ۵۱۸

برداشت از آیات ۱۳-۱ (فعالیتها) ۵۱۸

برداشت از آیات ۲۱-۱۴ (رضایت الهی) ۵۲۰

«سورة مباركة ضحی» ۵۲۱

برداشت از آیات ۱۱-۱ (خشم الهی) ۵۲۱

«سورة مباركة شرح» ۵۲۲

برداشت از آیات ۸-۱ (شرح صدر) ۵۲۲

۵۲۳	«سورة مباركة تين».....
۵۲۳	برداشت از آیات ۸-۱ (انسان در بهترین سیرت)
۵۲۴	«سورة مباركة علق».....
۵۲۴	برداشت از آیات ۱۹-۱ (پندهائی از قرآن)
۵۲۶	«سورة مباركة يٰسّنه».....
۵۲۶	برداشت از آیات ۸-۵ (رضایت الهی)
۵۲۷	«سورة مباركة عادیات».....
۵۲۷	برداشت از آیات ۹-۶ (شکر الهی)
۵۲۸	«سورة مباركة تکاثر».....
۵۲۸	برداشت از آیه ۱ (زیاده طلبی)
۵۲۹	«سورة مباركة عصر».....
۵۲۹	برداشت از آیات ۳-۱ (ضرر و زیان)
۵۳۰	«سورة مباركة همزه».....
۵۳۰	برداشت از آیات ۹-۱ (عیب جوئی)
۵۳۱	«سورة مباركة فیل».....
۵۳۱	برداشت از آیات ۵-۱ (کبر و غرور)
۵۳۲	«سورة مباركة قریش».....
۵۳۲	برداشت از آیات ۴-۱ (الفت و مهربانی)

- ۵۳۳ «سورة مباركة ماعون» برداشت از آیات ۱-۷ ۵۳۳
- ۵۳۴ «سورة مباركة کوثر» برداشت از آیات ۱-۳ (حکمت و خیر کثیر) ۵۳۴
- ۵۳۵ «سورة مباركة کافرون» برداشت از آیات ۱-۶ (بندگی کامل) ۵۳۵
- ۵۳۶ «سورة مباركة نصر» برداشت از آیات ۱-۳ (ظهور امام عصر) ۵۳۶
- ۵۳۷ «سورة مباركة مسد» برداشت از آیات ۱-۵ (دوری از رسول الله) ۵۳۷
- ۵۳۸ «سورة مباركة فلق» برداشت از آیات ۱-۵ (شر حسود) ۵۳۸
- ۵۳۹ «سورة مباركة ناس» برداشت از آیات ۱-۶ (وسوسه شیطان) ۵۳۹
- ۵۴۰ فهرست ۵۴۰

محنتیں اور ناملیات
 اہل اللہ سید حسن انطقی
 رسول اکرم ﷺ
 امیر المؤمنین
 انوار روم
 امام محنتی
 بیروار روح
 صلح آخر زمان
 صلح غنی
 ملاقات ما امام زمان
 میر محنتی استاد انجمن
 عالم محنتی ارواح
 شہداء مکتہ
 فوائد بیست و ہفت
 اتحاد و دوستی
 راد خدا
 یاسج ما
 دو خطہ
 یاسج بہ منتقلات غنی و فقادی
 سیر الی اللہ
 یاسج بہ بابہ سوال و سیر
 حل منتقلات غنی
 سوال سفا یاسج ما
 توسیع امتداد قرآن کریم
 انوار صاحب زمان
 فوائد مسائل دینی

شابک: ۲-۲۵-۸۶۶۷-۹۶۴
 ISBN: 964 - 8667 - 25-2